

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · número 330 · dilluns 13 de febrer de 2017

TAULA DE CONTINGUT

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Llei de modificació de la Llei 30/2010, de vegueries, per a crear la vegueria del Penedès

202-00035/11

Aprovació

7

1.01.03. Decrets llei

Resolució 448/XI del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 6/2016, del 27 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària

203-00007/11

Adopció

9

1.01.10. Normes de règim interior

Modificació dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya

221-00010/11

Aprovació

9

Modificació de la relació de llocs de treball del Parlament de Catalunya

221-00008/11 i 221-00009/11

Aprovació

14

1.10. Acords i resolucions

Resolució 428/XI del Parlament de Catalunya, sobre la construcció del nou Hospital Doctor Josep Trueta, a Girona

250-00350/11

Adopció

21

Resolució 429/XI del Parlament de Catalunya, sobre la unitat de cures intensives pediàtriques i la unitat neonatal de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona

250-00533/11 i 250-00547/11

Adopció

22

Resolució 430/XI del Parlament de Catalunya, sobre el manteniment del servei de rehabilitació del CAP Bòbila, de l'Hospitalet de Llobregat, a l'emplaçament actual

250-00361/11 i 250-00515/11

Adopció

22

Resolució 431/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge

250-00400/11

Adopció

23

Resolució 432/XI del Parlament de Catalunya, sobre la contractació de serveis d'assessorament jurídic per als centres sanitaris

250-00403/11

Adopció

24

Resolució 433/XI del Parlament de Catalunya, sobre els psicòlegs clínics

250-00409/11

Adopció

24

Resolució 434/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'increment del pressupost del programa Salut i Escola 250-00426/11 Adopció	25
Resolució 435/XI del Parlament de Catalunya, sobre la transparència en el sistema sanitari 250-00427/11 i 250-00428/11 Adopció	26
Resolució 436/XI del Parlament de Catalunya, sobre la precarietat laboral en el sistema sanitari 250-00429/11 Adopció	27
Resolució 437/XI del Parlament de Catalunya, sobre la personalitat jurídica i el pressupost de l'Agència de Salut Pública de Catalunya 250-00430/11 Adopció	28
Resolució 438/XI del Parlament de Catalunya, sobre la gestió i el pressupost de l'atenció primària i comunitària 250-00431/11 Adopció	29
Resolució 439/XI del Parlament de Catalunya, sobre la creació d'un servei d'urgències pediàtriques a l'Hospital de Sant Celoni 250-00369/11 Adopció	30
Resolució 444/XI del Parlament de Catalunya, sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Ernest Lluch de l'Hospitalet de Llobregat 250-00417/11 Adopció	30
Resolució 445/XI del Parlament de Catalunya, sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Paco Candel de l'Hospitalet de Llobregat 250-00418/11 Adopció	31
Resolució 446/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'Escola Els Aigüerols, de Santa Perpètua de Mogoda 250-00436/11 Adopció	31
Resolució 447/XI del Parlament de Catalunya, sobre la supressió d'un grup de P3 de l'Escola Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt 250-00463/11 Adopció	32
Resolució 449/XI del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Compte general de la Generalitat corresponent al 2013 257-00001/11 Adopció	32
1.15. Mocions	
Moció 92/XI del Parlament de Catalunya, sobre els equipaments penitenciaris a Barcelona 302-00106/11 Aprovació	33
Moció 93/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'atenció als infants i adolescents en situació de risc 302-00107/11 Aprovació	34
Moció 94/XI del Parlament de Catalunya, sobre la dignificació de l'atenció a la infància 302-00109/11 Aprovació	35

1.20. Interpелlacions

Interpелlació al Govern sobre les actuacions per a preparar una eventual secessió

300-00121/11

Substanciació

37

Interpелlació al Govern sobre l'obtenció de dades fiscals

300-00122/11

Substanciació

37

Interpелlació al Govern sobre la política fiscal

300-00123/11

Substanciació

37

Interpелlació al Govern sobre els criteris d'avaluació de les baixes laborals

300-00124/11

Substanciació

37

Interpелlació al Govern sobre el col·lapse dels serveis d'urgències

300-00125/11

Substanciació

37

Interpелlació al Govern sobre l'estat del litoral

300-00126/11

Substanciació

38

Interpелlació al Govern sobre la situació de la sanitat

300-00127/11

Substanciació

38

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.15. Mocions subsegüents a interpелlacions

Moció subsegüent a la interpелlació al Govern sobre la protecció dels treballadors públics

302-00104/11

Rebuig

39

Moció subsegüent a la interpелlació al Govern sobre l'ensenyament trilingüe

302-00105/11

Rebuig

39

Moció subsegüent a la interpелlació al Govern sobre la revisió del model de finançament autonòmic

302-00108/11

Rebuig

39

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

200-00019/11

Sol·licituds de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

40

Projecte de llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic; de creació de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics; de l'impost sobre begudes envasades; de l'impost sobre grans establiments comercials, i de l'impost sobre les estades en establiments turístics

200-00020/11

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

40

Projecte de llei per a la igualtat de tracte i la no-discriminació

200-00023/11

Debat de totalitat

40

Tramesa a la Comissió

40

Termini per a proposar compareixences

40

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei integral contra totes les formes d'odi i discriminació

202-00033/11

Debat de totalitat

41

Rebuig de L'ESMENA a la totalitat presentades pel GP PPC

41

Tramesa a la Comissió

41

Termini per a proposar compareixences

41

Proposició de llei de les associacions de persones consumidores de cànnabis

202-00090/10

Esmenes a l'articulat

41

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre l'adequació del Codi ictus als infants i els joves

250-00757/11

Esmenes presentades

72

Proposta de resolució sobre el suport a l'autonomia a la pròpia llar i la protecció dels seus beneficiaris

250-00761/11

Esmenes presentades

73

Proposta de resolució sobre la incorporació a la cartera de serveis del Servei Català de la Salut de dispositius per a mesurar la glucosa en persones diabètiques

250-00762/11

Esmenes presentades

73

Proposta de resolució sobre la política de promoció de la salut

250-00763/11

Esmenes presentades

74

4. Informació

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Proposta d'audiència en ponència de Carlos de Rosselló Moreno, doctor en dret i especialista en dret financer i tributari, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01060/11

Retirada de la sol·licitud

75

Proposta d'audiència en ponència de Jorge Onrubia, professor d'hisenda pública i sistema fiscal de la Universidad Complutense de Madrid, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01061/11

Retirada de la sol·licitud

75

Proposta d'audiència en ponència d'Ángel de la Fuente, director executiu de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01062/11

Retirada de la sol·licitud

75

Proposta d'audiència en ponència de Gonzalo Bernardo Domínguez, professor d'economia de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01063/11

Retirada de la sol·licitud

75

Proposta d'audiència en ponència de José María Gay de Liébana, professor d'economia financera de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01064/11

Retirada de la sol·licitud

76

Proposta d'audiència en ponència de Carmen Marín González, analista de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01065/11

Retirada de la sol·licitud

76

Proposta d'audiència en ponència de Víctor Ferreres, professor de dret constitucional, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques 352-01066/11 Retirada de la sol·licitud	76
4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern	
Sessió informativa de la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre l'estratègia del Govern amb relació a la biodiversitat 355-00059/11 Sol·licitud i tramesa a la Comissió	76
Sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Coneixement amb el conseller d'Empresa i Coneixement sobre el Document de bases per a constituir un Pacte nacional per a la transició energètica 355-00060/11 Sol·licitud i tramesa a la Comissió	77
4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans	
4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx	
Encàrrec del despatx de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació al conseller de Justícia 330-00049/11 Presentació: president de la Generalitat	77
4.67. Comunicacions dels grups parlamentaris i dels diputats	
Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: GP SOC	78
Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: Matías Alonso Ruiz, juntament amb vint-i-quatre altres diputats del GP C's	80
Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: Matías Alonso Ruiz, juntament amb vint-i-un altres diputats del GP C's	98
Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries Presentació: GP PPC; Martín Eusebio Barra López, juntament amb dues altres diputades del GP C's	122
4.90. Règim interior	
4.90.10. Càrrecs i personal	
Adscripció de funcionaris a diversos llocs de treball Acord	125

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

Els documents publicats en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (BOPC) són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

La numeració del BOPC no està necessàriament vinculada a una sola data.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7798

DL: B-20.066-1980

www.parlament.cat

1. Tramitacions closes amb text aprovat o closes en la formulació

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

Llei de modificació de la Llei 30/2010, de vegueries, per a crear la vegueria del Penedès

202-00035/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 29, 08.02.2017, DSPC-P 52

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 8 de febrer de 2017, ha debatut el Dictamen de la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge referent a la Proposició de llei d'adaptació de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries, a la nova comarca del Moianès i a la creació de la vegueria del Penedès (tram. 202-00035/11) i les esmenes reservades pels grups parlamentaris.

Finalment, d'acord amb l'article 55.2 de l'Estatut d'autonomia i amb els articles 121 i 122 del Reglament del Parlament, ha aprovat la llei següent:

Llei de modificació de la Llei 30/2010, de vegueries, per a crear la vegueria del Penedès

Preàmbul

La divisió territorial de Catalunya no només ha de respondre als àmbits territorials geogràfics naturals i històrics, sinó també als àmbits de sentiment de pertinença de la població configurats al llarg del pas del temps.

El Penedès és una comarca geogràfica natural amb segles d'història, d'acord amb el que han remarcat els estudis geogràfics, i la població actual ho sent així. Per això, des de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia i la Llei de vegueries, diversos moviments socials reivindiquen la creació de la vegueria del Penedès.

La present norma consolida el reconeixement de la realitat i la singularitat territorial del Penedès, que es va iniciar amb l'aprovació de la Llei 23/2010, del 22 de juliol, que modifica la Llei 1/1995 i la Llei 23/1983 per a fixar l'àmbit de planificació territorial del Penedès.

Com a reconeixement definitiu de la singularitat geogràfica, històrica i econòmica del Penedès, aquesta llei crea la demarcació veguerial del Penedès com a expressió de la voluntat popular majoritàriament manifestada.

D'altra banda, la Llei 4/2015, del 23 d'abril, de creació de la comarca del Moianès, obliga a adaptar la vegueria de la Catalunya Central a la nova realitat configurada per la comarca del Moianès i el seu encaix en el mapa territorial de vegueries.

Article 1. Modificació de l'article 3 de la Llei 30/2010

Es modifica l'apartat 1 de l'article 3 de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries, que resta redactat de la manera següent:

«1. L'organització veguerial s'estén a tot el territori de Catalunya. Cap municipi ni cap comarca no en poden quedar exclosos. Cada municipi i cada comarca han de formar part íntegrament d'una vegueria, sens perjudici de les excepcions que resulten d'aquesta llei.»

Article 2. Modificació de l'article 9 de la Llei 30/2010

1. Es modifica la lletra *b* de l'article 9 de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries, que resta redactada de la manera següent:

«b) La demarcació veguerial de Barcelona comprèn els municipis integrats en les comarques del Baix Llobregat, el Barcelonès, el Maresme, el Vallès Occidental i el Vallès Oriental.»

2. Es modifica la lletra *c* de l'article 9 de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries, que resta redactada de la manera següent:

«c) La demarcació veguerial de la Catalunya Central comprèn els municipis integrats en les comarques del Bages, el Berguedà, Osona, el Moianès i el Solsonès, i els vuit municipis de l'Alta Anoia: Calaf, Calonge de Segarra, Castellfollit de Riubregós, els Prats de Rei, Pujalt, Sant Martí Sesgueioles, Sant Pere Sallavinera i Veciana.»

3. Es modifica la lletra *f* de l'article 9 de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries, que resta redactada de la manera següent:

«f) La demarcació veguerial del Camp de Tarragona comprèn els municipis integrats en les comarques de l'Alt Camp, el Baix Camp, la Conca de Barberà, el Priorat i el Tarragonès.»

4. S'afegeix una lletra, la *h*, a l'article 9 de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries, amb el text següent:

«h) La demarcació veguerial del Penedès comprèn els municipis corresponents a les comarques de l'Alt Penedès, el Baix Penedès, el Garraf i l'Anoia, llevat dels vuit municipis de l'Alta Anoia, a què fa referència la lletra *c*.»

Article 3. Modificació de la disposició transitòria primera de la Llei 30/2010

Es modifica l'apartat 2 de la disposició transitòria primera de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries, que resta redactat de la manera següent:

«2. Els consells de vegueria de Barcelona, de Girona, de Lleida i del Camp de Tarragona tindran la seu institucional respectiva a les ciutats de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona. El Consell de Vegueria de les Terres de l'Ebre tindrà la seu institucional a la ciutat de Tortosa. Els consells de vegueria de l'Alt Pirineu, de la Catalunya Central i del Penedès tindran la seu institucional a les ciutats que determini una llei del Parlament.»

Disposició final. Entrada en vigor i adaptació de l'organització territorial dels serveis de la Generalitat

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Els preceptes que eventualment puguin comportar despeses amb càrrec als pressupostos de la Generalitat produeixen efectes a partir de l'entrada en vigor de la llei de pressupostos corresponent a l'exercici pressupostari immediatament posterior a l'entrada en vigor d'aquesta llei.

3. En el termini de tres anys des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, l'organització dels serveis territorials de la Generalitat i l'exercici de les funcions dels departaments de l'Administració de la Generalitat s'han d'adequar a l'àmbit territorial de les demarcacions veguerials que determina l'article 9 de la Llei 30/2010, del 3 d'agost, de vegueries.

Palau del Parlament, 8 de febrer de 2017

La secretària quarta, Ramona Barrufet i Santacana; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Resolució 448/XI del Parlament de Catalunya, de validació del Decret llei 6/2016, del 27 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària

203-00007/11

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 29, 08.02.2017, DSPC-P 52

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el dia 8 de febrer de 2017, ha debatut el Decret llei 6/2016, del 27 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària (tram. 203-00007/11), i ha aprovat la resolució següent, que, d'acord amb el que estableix l'article 155.6 del Reglament, ha d'ésser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Resolució

El Parlament de Catalunya, d'acord amb el que estableixen l'article 64.2 de l'Estatut d'autonomia i l'article 155.1, 2 i 3 del Reglament del Parlament, valida el Decret llei 6/2016, del 27 de desembre, de necessitats financeres del sector públic en pròrroga pressupostària.

Palau del Parlament, 8 de febrer de 2017

La secretària primera, Anna Simó i Castelló; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

1.01.10. Normes de règim interior

Modificació dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya

221-00010/11

APROVACIÓ

Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, 31.01.2017

L'article 241.3 del Reglament del Parlament estableix que els Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya (ERGI) han d'ésser aprovats per la comissió legislativa competent en matèria de funció pública. De conformitat amb això, a proposta del secretari general, la Mesa del Parlament, en la sessió tinguda el 24 de desembre de 2016, va acordar encomanar a la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge la tramitació de la proposta de modificació dels ERGI, que va ésser aprovada per mitjà d'un acord adoptat per aquesta comissió en la sessió del 31 de gener de 2017.

Aquesta modificació ve motivada per la revisió de l'estructura orgànica de diferents centres gestors de l'Administració parlamentària arran de diferents canvis normatius, adaptacions de directives europees i de l'augment del volum d'activitat en determinats serveis. Aquests canvis, que afecten els capítols III i IV del títol II dels ERGI, s'han recollit també en la relació de llocs de treball (aprovada per la Mesa Ampliada en la sessió del 31 de gener de 2017). Així mateix, la modificació dels ERGI incorpora l'actualització de l'article 79, per a adaptar-la a les diverses modificacions de la normativa en matèria de personal al servei de les administracions públiques i a les polítiques de contenció de la despesa.

D'acord amb això, es modifica el text consolidat dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, aprovat per la Mesa del Parlament en la

sessió tinguda el 3 de maig de 2016, per a incorporar-hi les modificacions aprovades per la Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge en la sessió del 31 de gener de 2017, que són les següents:

PRIMERA. Article 4. Concepte i estructura de l'Administració parlamentària
(Modificació de l'apartat 4 de l'article 4 per a incloure el nou article 15 bis, que regula l'Oficina de contractació.)

[...]

4. Els serveis d'assessorament es poden organitzar en oficines tècniques especialitzades, a les quals s'han d'atribuir funcions específiques. [...] S'inclouen dins aquest tipus d'oficines les regulades pels articles 13, 14, 15 i 15 bis.

[...]

SEGONA. Article 14. L'Oficina de Qualitat Normativa
(Supressió de tot l'article 14.)

TERCERA. Nou article 14. Oficina d'Acció Exterior i de Relacions amb la Unió Europea

Corresponen a l'Oficina d'Acció Exterior i de Relacions amb la Unió Europea les funcions següents:

a) Assessorar jurídicament els òrgans del Parlament i elaborar informes a petició d'aquests en matèria de dret internacional públic i dret de la Unió Europea.

b) Elaborar estudis relacionats amb el dret internacional públic, el dret de la Unió Europea i, en especial, amb la diplomàcia parlamentària.

c) Donar suport a la participació dels òrgans del Parlament en organitzacions i conferències internacionals de cooperació interparlamentària, en especial, en l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia.

d) Donar suport a les relacions dels òrgans del Parlament amb òrgans de parlaments d'altres estats i amb les institucions de la Unió Europea.

e) Assessorar jurídicament el Parlament en la funció de control del principi de subsidiarietat dels actes legislatius de la Unió Europea.

f) Analitzar i elaborar informes sobre documents i iniciatives legislatives de la Unió Europea que afectin les competències o els interessos de la Generalitat.

QUARTA. (Nou) Article 15 bis. Oficina de Contractació

Article 15 bis. Oficina de Contractació

Corresponen a l'Oficina de Contractació les funcions següents:

a) Assessorar jurídicament en tasques de tramitació d'expedients contractuals de la Secretaria General del Parlament.

b) Fer el seguiment i, si escau, la proposta d'actualització de la normativa interna de tramitació d'expedients de contractació.

c) Coordinar amb els Serveis Jurídics, l'Oïdoria de Comptes i els diferents centres gestors del Parlament els expedients en matèria contractual i fer el seguiment dels originats i impulsats pels diferents centres gestors.

d) Elaborar i mantenir l'inventari i el dipòsit de contractes del Parlament.

CINQUENA. Article 16. Concepte i classes de centres gestors

(Modificació i reordenació de l'apartat 2 de l'article 16, per a incorporar els nous centres gestor: la direcció de Gestió Parlamentària i el Departament d'Assessorament Lingüístic.)

[...]

2. Els centres gestors de l'Administració parlamentària són els següents:

a) La Direcció de Govern Interior.

b) La Direcció d'Estudis Parlamentaris.

- c) La Direcció d'Informàtica.
 - d) La Direcció de Gestió Parlamentària.
 - e) El Departament de Recursos Humans.
 - f) El Departament d'Informàtica i Telecomunicacions.
 - g) El Departament de Gestió Parlamentària.
 - h) El Departament de Relacions Institucionals.
 - i) El Departament de Comunicació.
 - j) El Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat.
 - k) El Departament d'Edicions.
 - l) El Departament d'Assessorament Lingüístic.»
- [...]

SISENA. Article 19. La Direcció d'Estudis Parlamentaris

1. Corresponen a la Direcció d'Estudis Parlamentaris les funcions següents:

[...]

c) Dirigir el personal adscrit a la Direcció i establir-ne els criteris i els protocols de funcionament intern, així com els recursos tecnològics i d'innovació que ha d'emprar.

d) Dirigir l'elaboració d'estudis, recerques, jornades, exposicions, seminaris i altres activitats d'estudi i de debat.

[...]

f) Establir les directrius per al disseny i la implantació del sistema de gestió documental del Parlament, que comprèn les normes, els procediments i les eines per a l'organització, la classificació, la utilització i la conservació dels documents, per a garantir-ne la seguretat, l'autenticitat, la integritat, la localització i la vinculació al seu règim d'accés.

g) Resoldre les peticions fetes en l'exercici del dret d'accés.

[...]

2. La Direcció d'Estudis Parlamentaris és integrada pel coordinador executiu o coordinadora executiva, l'Àrea de Recerca, Producció Documental i Biblioteca, l'Àrea d'Arxiu, i l'Oficina de Consultes i Atenció als Usuaris.

3. Correspon al coordinador executiu o coordinadora executiva coordinar el funcionament general de la Direcció; fer propostes i donar suport al director o directora en el compliment de les seves atribucions i executar-ne les directrius; planificar, coordinar, impulsar i supervisar l'exercici de les funcions de les diverses àrees; gestionar-ne el personal, executar-ne el pressupost i executar i supervisar l'aplicació dels criteris i els protocols interns.

[...]

5. Correspon a l'Àrea d'Arxiu proposar el disseny de les normes, dels procediments i de les eines del sistema de gestió documental, per a l'organització, la classificació, la utilització i la conservació de la documentació produïda o rebuda pel Parlament, en qualsevol forma o suport material, com a resultat de l'activitat dels òrgans parlamentaris i dels serveis administratius, amb l'objecte de garantir-ne l'autenticitat, la integritat, la localització i la difusió, si s'escau, i també la gestió de la disposició i l'accés als documents.

[...]

(Supressió de l'apartat 7 de l'article 19.)

SETENA. Article 20. La Direcció d'Informàtica

[...]

4. El cap o la cap del Departament d'Informàtica i Telecomunicacions és assistit per un coordinador o coordinadora que compleix funcions de contingut marcadament tècnic en desenvolupament de projectes.

[...]

6. A més del personal tècnic especialista, el Departament d'Informàtica i Telecomunicacions integra:

[...]

c) Un coordinador o coordinadora de desenvolupament de projectes.

[...]

VUITENA. Article 21. La Direcció de Gestió Parlamentària

Article 21. La Direcció de Gestió Parlamentària

1. Correspon a la Direcció de Gestió Parlamentària dirigir, coordinar, supervisar, organitzar, planificar i impulsar els treballs que s'acompleixen en el Departament de Gestió Parlamentària d'acord amb les funcions assignades i les altres que li pugui encomanar el secretari o secretària general. També li corresponen l'assessorament jurídic i parlamentari necessaris per al compliment de les funcions encomanades.

2. La Direcció de Gestió Parlamentària és integrada pel Departament de Gestió Parlamentària, el qual s'estructura en l'Àrea de Registre i Distribució de Documents, l'Àrea de Mesa i de Junta de Portaveus, l'Àrea de Comissions i Ponències, l'Àrea del Ple i de la Diputació Permanent i el Responsable de Coordinació de les Àrees del Departament de Gestió Parlamentària.

3. Corresponen al Departament de Gestió Parlamentària les funcions següents:
(S'integren les lletres a a j de l'antic article 24.1.)

4. Correspon a l'Àrea de Registre i Distribució de Documents gestionar el Registre General del Parlament, distribuir la documentació entre les diverses unitats administratives o els diversos òrgans de la cambra i titular els documents i les iniciatives legislatives entrats al Registre sense títol.

5. Correspon a l'Àrea de Mesa i de Junta de Portaveus prestar assistència administrativa a aquests òrgans i coordinar els procediments i les tramitacions gestionats pel Departament.

6. Correspon a l'Àrea de Comissions i Ponències prestar assistència administrativa i preparar la documentació necessària per al funcionament d'aquests òrgans.

7. Correspon a l'Àrea del Ple i de la Diputació Permanent prestar assistència administrativa i preparar la documentació necessària per al funcionament d'aquests òrgans.

8. Correspon al Responsable de Coordinació de les Àrees del Departament de Gestió Parlamentària la coordinació de les àrees que integren el Departament en tot allò que sigui necessari per a l'acompliment de les tasques que tenen encomanades i les altres funcions que li encomani el director o directora de Gestió Parlamentària.

(Renumeració dels següents articles: l'article 21 passa a ésser l'article 22. El Departament de Relacions Institucionals; l'article 22 passa a ésser l'article 23. El Departament de Comunicació; l'article 23 passa a ésser l'article 24. El Departament d'Infraestructures, Equipaments i Seguretat; l'article 24 s'integra en el nou article 21. La Direcció de Gestió Parlamentària; l'article 26 passa a ésser el 27. El Gabinet de Presidència, i l'article 27 passa a ésser el 26. El Departament d'Assessorament Lingüístic.)

NOVENA. Article 26. El Departament d'Assessorament Lingüístic

(Modificació de la numeració, el títol i els apartats 1 i 2 de l'article 27. Els Serveis d'Assessorament Lingüístic.)

1. Correspon al Departament d'Assessorament Lingüístic complir les funcions de caràcter lingüístic relatives a l'activitat legislativa i a l'administrativa, que comprenen, específicament:

[...]

2. Al capdavant del Departament d'Assessorament Lingüístic hi ha el o la cap del departament que dirigeix el personal tècnic i administratiu que hi és adscrit, per tal de complir les funcions que estableix l'apartat 1.

DESENA. Capítol IV. Els serveis d'assessorament

Secció primera. Els assessors lingüístics

(El capítol IV, secció primera, passa a incloure els articles 28 a 29, ambdós inclosos.)

Article 29. El Comitè d'Assessors Lingüístics

[...]

3. El Comitè d'Assessors Lingüístics és integrat pel cap o la cap del Departament d'Assessorament Lingüístic, el coordinador o coordinadora d'Assessorament Lingüístic en Comunicació i el cap o la cap de l'Àrea de Gestió de les Transcripcions.

[...]

ONZENA. Article 32. Estructura de l'Oïdoria de Comptes i Tresoreria

[...]

2. L'Oïdoria de Comptes i Tresoreria s'estructura en la Tresoreria, el coordinador o coordinadora de nòmines, previsió social i assegurances i el coordinador o coordinadora de pressupostos i comptabilitat.

[...]

5. Correspon al coordinador o coordinadora de pressupostos i comptabilitat coordinar el procés de posada al dia de la comptabilitat als nous paràmetres de la regulació en aquesta matèria; coordinar les diferents tasques relacionades amb el pressupost i la comptabilització de la seva execució tenint en compte la facturació electrònica integrada en el sistema comptable; preparar la documentació comptable i coordinar la documentació pressupostària que cal publicar en el Portal de la Transparència del Parlament; coordinar i supervisar les diferents tasques d'elaboració del pressupost i del seu retiment de comptes; substituir al tesorero o tesorera en cas d'absència, vacant o malaltia, i fer les altres tasques que l'oïdor o oïdora de comptes pugui delegar-li o encarregar-li.

DOTZENA. Article 79. Llicència per edat

Article 79. Llicència per edat

1. El personal del Parlament que fa quinze anys o més que presta serveis al Parlament, un cop ha complert els seixanta anys, pot optar a una llicència per edat, amb les condicions i supòsits que es determinin a les instruccions corresponents, previ acord de la Taula de negociació. Aquesta llicència té una durada màxima de cinc anys, que han d'ésser immediatament anteriors a l'edat legal de jubilació que correspongui a la persona que la sol·licita. Amb aquesta llicència, manté la condició de funcionari o funcionària del Parlament fins al moment en què perd la condició de funcionari o funcionària per jubilació.

2. A efectes del reconeixement del dret per optar a la llicència per edat, cada quatre anys de serveis prestats en una altra Administració pública, en el mateix grup de titulació que s'ostenta en el moment de sol·licitar-la, es computen com un any de serveis prestats al Parlament. La resta de serveis prestats en una altra Administració pública es computaran d'acord amb el que disposi la norma que desenvolupi aquest tema.

3. El personal que s'acull a la llicència per edat té dret a percebre un percentatge de les retribucions que percebia en el moment de la sol·licitud, amb exclusió de qualsevol retribució derivada de la prestació de serveis extraordinaris, d'acord amb la norma que la Mesa del Parlament dicti al respecte.

4. Les retribucions durant la llicència per edat s'actualitzen anualment tenint en compte l'augment de sou del personal en actiu al Parlament, i les cotitzacions a la Seguretat Social s'abonen amb les mateixes condicions que la de prestació de serveis efectius.

5. La Mesa del Parlament ha d'articular els mecanismes pertinents per a desplegar aquest article.

Palau del Parlament, 31 de gener de 2017

La secretària de la Comissió, Sonia Sierra Infante; el president de la Comissió, Joan Garriga Quadres

Modificació de la relació de llocs de treball del Parlament de Catalunya

221-00008/11 i 221-00009/11

APROVACIÓ

Mesa Ampliada del Parlament, 31.01.2017

La Mesa Ampliada del Parlament, en la sessió tinguda el 31 de gener de 2017, d'acord amb el que estableix l'article 47.1 dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, va aprovar la següent modificació de la relació de llocs de treball del Parlament de Catalunya:

Secretaria General

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: lletrat/ada

Grup: A1

Nivell: 18

Tipus: S

Provisió: CE

Cos o escala: lletrats

Funcions: assessorar els òrgans de la cambra en les tasques parlamentàries, tal com determina el Reglament. Concretament, assessorar les comissions legislatives, assistir a les sessions de ponència o de comissió, prestar l'assessorament per a l'elaboració dels informes de ponència i dels dictàmens de les comissions i, si escau, elaborar-los, assistir el Ple del Parlament i les comissions permanents no legislatives, les d'estudi i les d'investigació, elaborar dictàmens sobre qüestions parlamentàries i portar a terme qualsevol altra tasca d'assessorament o d'assistència en matèria jurídica que els sigui requerida.

Nombre de places: 1

Oficina d'Acció Exterior i de Relacions amb la Unió Europea

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: director/a de l'Oficina d'Acció Exterior i de Relacions amb la Unió Europea

Grup: A1

Nivell: 18

Tipus: C

Provisió: LD

Cos o escala: lletrats

Funcions: assessorar jurídicament els òrgans del Parlament i elaborar informes a petició d'aquests en matèria de dret internacional públic i dret de la Unió Europea; elaborar estudis relacionats amb el dret internacional públic, el dret de la Unió Europea i, en especial, amb la diplomàcia parlamentària; donar suport a la participació

dels òrgans del Parlament en organitzacions i conferències internacionals de cooperació interparlamentària, en especial, en l'Assemblea Parlamentària de la Francofonia; donar suport a les relacions dels òrgans del Parlament amb òrgans de parlaments d'altres estats i amb les institucions de la Unió Europea; assessorar jurídicament el Parlament en la funció de control del principi de subsidiarietat dels actes legislatius de la Unió Europea; analitzar i elaborar informes sobre documents i iniciatives legislatives de la Unió Europea que afectin les competències o els interessos de la Generalitat.

Nombre de places: 1

Mentre no tingui una dotació de personal pròpia, aquesta oficina tindrà el suport administratiu i tècnic del personal actualment adscrit a l'Oficina de Dret Comparat i Relacions Interparlamentàries i del personal gestor del Departament de Gestió Parlamentària que correspongui per raó de la matèria.

Oficina de Contractació

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: director/a de l'Oficina de Contractació.

Grup: A1

Nivell: 18

Tipus: C

Provisió: LD

Cos o escala: lletrats

Funcions: assessorar jurídicament en tasques de tramitació d'expedients contractuals de la Secretaria General del Parlament; fer el seguiment i, si escau, la proposta d'actualització de la normativa interna de tramitació d'expedients de contractació; coordinar amb els Serveis Jurídics, l'Oïdoria de Comptes i els diferents centres gestors del Parlament els expedients en matèria contractual i fer el seguiment dels originats i impulsats pels diferents centres gestors; elaborar i mantenir l'inventari i el dipòsit de contractes del Parlament.

Nombre de places: 1

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: tècnic/a de contractació

Grup: A2

Nivell: 12

Tipus: S

Provisió: CE

Cos o escala: tècnics mitjans (*)

Titulació: enginyeria tècnica, diplomatura universitària de primer cicle, arquitectura tècnica, formació professional de tercer grau o equivalent.

Funcions: donar suport al director o directora de l'Oficina de Contractació en els treballs d'execució i coordinació del seguiment dels expedients contractuals; donar suport als diferents centres gestors durant el procediment de contractació; col·laborar en la redacció i la preparació de la documentació contractual, especialment dels plecs de clàusules administratives; controlar i supervisar les accions de transparència i publicitat amb relació a la contractació del Parlament, i mantenir i actualitzar el registre de contractes i convenis; donar assistència i suport al Tribunal de Recursos Contractuals del Parlament de Catalunya.

Nombre de places: 1

Direcció d'Estudis Parlamentaris

Baixa de dos llocs de treball:

Nom del lloc: cap de l'Àrea de Projectes i Desenvolupament

Grup: A1

Nivell: 15

Nombre de places: 1

Nom del lloc: bibliotecari/ària

Grup: A1/A2

Nivell: 11

Nombre de places: 1

Alta per creació de dos llocs de treball:

Nom del lloc: tècnic/a de biblioteconomia-documentació

Grup: A1

Nivell: 13

Tipus: B

Provisió: CG

Cos o escala: (*)

Titulació: llicenciatura en documentació o equivalent o qualsevol altra llicenciatura universitària si s'està en possessió del títol de diplomat o diplomada en biblioteconomia i documentació o un d'equivalent.

Funcions: fer recerques documentals i bibliogràfiques especialitzades; preparar dossiers i altres productes documentals i bibliogràfics; dur a terme la catalogació, la classificació, la indexació i la difusió del fons d'acord amb la normativa; fer buidatges; fer el seguiment de productes documentals i bibliogràfics aliens, de bases de dades o de les eines de recerca sobre matèries d'interès; seleccionar i proposar adquisicions i subscripcions; gestionar el servei de préstec en les seves diverses modalitats; atendre les consultes i traslladar-les, si cal, a la persona de l'àrea o l'oficina adequada; tenir cura del manteniment del catàleg, del manteniment i desenvolupaments dels diferents mòduls i de la difusió i explotació d'aquests; col·laborar en la revisió i l'adequació dels tesaurs del Parlament, i acomplir les altres tasques anàlogues que se li encomanin.

Nombre de places: 2

Aquests llocs s'adscriuen a l'Oficina de Consultes i Atenció als Usuaris de la Direcció d'Estudis Parlamentaris.

Baixa d'un lloc de treball:

Nom del lloc: uixer/a de la Direcció d'Estudis Parlamentaris

Grup: C2

Nivell: 4

Nombre de places: 1

Modificació de dos llocs de treball d'uixer/a de la Direcció d'Estudis Parlamentaris (C2/4), per canvi del nom, de les funcions i del nivell:

Nom del lloc: uixer/a auxiliar de documentació, arxiu i biblioteca

Grup: C2

Nivell: 5

Tipus: S

Provisió: CE

Cos o escala: (*)

Funcions: prestar assistència auxiliar al personal de la Direcció d'Estudis Parlamentaris en l'exercici de les seves funcions; fer operacions auxiliars de reproducció i arxiu en suport convencional o informàtic; dur a terme tasques auxiliars amb relació al fons bibliogràfic i documental; donar suport en l'elaboració de productes documentals; supervisar els espais, les instal·lacions, els equips i els recursos per a mantenir les condicions de funcionament òptimes; encarregar-se de la missatgeria, de l'atenció telefònica i del cobrament de taxes i preus públics, així com de dur a terme les tasques auxiliars administratives que se li encomanin.

Nombre de places: 2

Baixa d'un lloc de treball:

Nom del lloc: responsable de la Secretaria de la Direcció d'Estudis Parlamentaris

Grup: C1

Nivell: 9

Nombre de places: 1

Modificació del lloc de cap de l'Oficina de Consultes i Atenció a l'Usuari (A1/I5), per canvi del requisit de titulació:

Titulació: llicenciatura en documentació, o en història, o en filosofia i lletres en qualsevol de les seccions d'aquesta llicenciatura, o en dret, o en ciències polítiques, o en filologia, o en pedagogia, o en humanitats, o en sociologia, o en ciències de la informació, o el grau corresponent a aquestes llicenciatures.

Modificació del lloc d'auxiliar de biblioteconomia i documentació (C1/8), per canvi de les funcions:

Funcions: fer tasques auxiliars per al manteniment, l'ordenació, la conservació i la difusió del fons bibliogràfic; col·laborar en la gestió dels duplicats i les baixes de monografies i publicacions periòdiques; col·laborar i donar suport en les altres tasques pròpies de l'Àrea de Recerca, Producció Documental i Biblioteca que se li encomanin, tals com l'edició de productes documentals, el préstec, les adquisicions i el catàleg, així com en altres tasques de suport que se li encarreguin.

Aquest lloc s'adscriu a l'Àrea de Recerca, Producció Documental i Biblioteca.

Direcció d'Informàtica

Baixa de tres llocs de treball:

Nom del lloc: gestor/a d'aplicatius i dades

Grup: C1

Nivell: 8

Nombre de places: 2

Nom del lloc: analista/cap de projecte

Grup: A2

Nivell: 12

Nombre de places: 1

Alta per creació de tres llocs de treball:

Nom del lloc: analista programador/a

Grup: A2

Nivell: 9

Tipus: S

Provisió: CE

Cos o escala: (*)

Titulació: enginyeria tècnica, diplomatura universitària de primer cicle, arquitectura tècnica, formació professional de tercer grau o equivalent.

Funcions: participar en les diverses fases del cicle de desenvolupament d'aplicacions corporatives, en l'administració, el control de qualitat i en el manteniment evolutiu i correctiu; participar en l'anàlisi funcional i tècnica de requeriments i en tasques de formació d'usuaris en productes informàtics; prestar suport de segon nivell de les incidències funcionals relacionades amb les diverses aplicacions corporatives del Parlament, i acomplir totes les altres tasques pròpies de la seva especialitat.

Nombre de places: 3

Les funcions definides per a aquest nou lloc de treball s'incorporen a les de la resta de llocs d'analista programador/a A2/9 de la relació de llocs de treball actual.

Baixa d'un lloc de treball:

Nom del lloc: tècnic/a en disseny multimèdia

Grup: C1

Nivell: 8
Nombre de places: 1

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: analista administrador/a de portals d'informació

Grup: A2

Nivell: 9

Tipus: S

Provisió: CE

Cos o escala: (*)

Titulació: enginyeria tècnica, diplomatura universitària de primer cicle, arquitectura tècnica, formació professional de tercer grau o equivalent.

Funcions: prestar suport administratiu, funcional, tècnic i organitzatiu principalment a l'Àrea de Gestió i Administració de Portals d'Informació; participar en l'anàlisi tècnica i funcional i el desenvolupament de projectes, així com en les tasques necessàries per a garantir un manteniment evolutiu, correctiu i funcional d'aquests entorns; participar en la definició dels criteris d'estructuració dels continguts, de navegació i de proposta visual que s'adaptin als requeriments de la imatge corporativa establerts amb caràcter general per al Parlament, tenint en compte les limitacions tecnològiques i respectant la normativa sobre accessibilitat i usabilitat; prestar suport de segon nivell en les incidències tècniques i funcionals, i acomplir totes les altres tasques pròpies de la seva especialitat.

Nombre de places: 1

Baixa de dos llocs de treball:

Nom del lloc: coordinador/a de sistemes, comunicacions i mobilitat

Grup: A1

Nivell: 15

Nombre de places: 1

Nom del lloc: arquitecte/a de sistemes

Grup: A2

Nivell: 12

Nombre de places: 1

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: arquitecte/a de sistemes i seguretat

Grup: A1

Nivell: 14

Tipus: S

Provisió: CE

Cos o escala: (*)

Titulació: llicenciatura, enginyeria superior en informàtica o en telecomunicacions o equivalent.

Funcions: participar en el disseny, l'execució i la planificació d'actuacions per a la implantació, la renovació, el manteniment evolutiu i correctiu de les infraestructures de servidors, sistemes d'emmagatzematge i equipament específic de comunicacions, i, en aquest mateix àmbit, donar suport en l'avaluació de la viabilitat d'implantació i ús de noves tecnologies; participar en l'administració i la gestió de seguretat de les infraestructures de servidors, emmagatzematge de dades, gestió de xarxa i comunicacions; participar en la definició i la gestió de polítiques de seguretat informàtica, i també en la planificació d'actuacions preventives i correctives en aquest àmbit.

Nombre de places: 1

Oficina de Qualitat Normativa

Baixa d'un lloc de treball:

Nom del lloc: director/a de l'Oficina de Qualitat Normativa

Grup: A1

Nivell: 18

Nombre de places: 1

Direcció de Gestió Parlamentària

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: director/a de Gestió Parlamentària

Grup: A1

Nivell: 18

Tipus: C

Provisió: LD

Cos o escala: lletrats o funcionaris del grup A1

Funcions: dirigir, coordinar, supervisar, organitzar, planificar i impulsar els treballs que es duen a terme en les diferents àrees del Departament de Gestió Parlamentària i els altres que li pugui encomanar el secretari o secretària general, i oferir l'assessorament jurídic i parlamentari necessaris per al compliment de les funcions encomanades.

Nombre de places: 1

Modificació del lloc de cap de l'Oficina de Suport als Òrgans Parlamentaris, per canvi del nom i de les funcions:

Nom del lloc: responsable de Coordinació de les Àrees del Departament de Gestió Parlamentària

Grup: A1

Nivell: 15

Tipus: C

Provisió: CE

Cos o escala: tècnics superiors d'Administració parlamentària

Funcions: coordinar les àrees que integren el Departament de Gestió Parlamentària en tot allò que sigui necessari per a l'acompliment de les tasques que tenen encomanades i en les matèries de caràcter transversal que les afecten; planificar, supervisar i avaluar les tasques encomanades per la Direcció de Gestió Parlamentària; donar assistència i suport administratius als diputats i als senadors, pel que fa a les qüestions que no són gestionades per departaments específics, i complir les altres funcions que li encomani el director o directora de Gestió Parlamentària.

Nombre de places: 1

Departament d'Assessorament Lingüístic

Baixa d'un lloc de treball:

Nom del lloc: coordinador/a dels Serveis d'Assessorament Lingüístic

Grup: A1

Nivell: 16

Nombre de places: 1

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: cap del Departament d'Assessorament Lingüístic

Grup: A1

Nivell: 17

Tipus: C

Provisió: LD

Cos o escala: lingüistes

Funcions: dirigir el Departament d'Assessorament Lingüístic i coordinar-ne les tasques; supervisar l'aplicació dels criteris d'adequació lingüística dels textos parlamentaris i de tots els altres que es sotmetin a la seva consideració, sota la dependència orgànica i funcional de la Secretaria General.

Nombre de places: 1

Gabinet de Presidència

Alta per creació d'un lloc de treball:

Nom del lloc: secretari/ària del Gabinet de Presidència

Grup: C1

Nivell: 9

Tipus: S

Provisió: LD

Cos o escala: administradors parlamentaris

Funcions: donar suport i assistència administratius al Gabinet de Presidència.

Nombre de places: 1

Oïdoria de Comptes i Tresoreria

Baixa de dos llocs de treball:

Nom del lloc: interventor d'institucions estatutàries

Grup: A1

Nivell: 19

Nombre de places: 1

Nom del lloc: responsable de qualitat

Grup: A1

Nivell: 12

Nombre de places: 1

Alta per creació de dos llocs de treball:

Nom del lloc: responsable de fiscalització

Grup: A1

Nivell: 13

Tipus: S

Forma de provisió: CE

Cos o escala: tècnics superiors d'Administració parlamentària

Formació específica: Formació específica en contractació, gestió pressupostària i comptabilitat pública i l'experiència equivalents que s'estableixi en les bases de la convocatòria.

Mobilitat entre administracions: administracions públiques catalanes

Funcions: dur a terme les tasques que li encomani l'oïdor o oïdora de comptes relatives a la fiscalització de les institucions estatutàries i altres entitats adscrites al Parlament, d'acord amb els diferents tipus de control que, segons les normes que els són aplicables, regeixen a cadascuna de les següents institucions i entitat: Sindicatura de Comptes, Consell de Garanties Estatutàries i Consell de l'Audiovisual de Catalunya (pel que fa a la intervenció prèvia); Síndic de Greuges de Catalunya (pel que fa al control intern posterior de caràcter permanent); Oficina Antifrau de Catalunya (pel que fa al control financer permanent), i fer les altres tasques que l'oïdor o oïdora de comptes li pugui delegar.

Nombre de places: 1

Nom del lloc: coordinador/a de pressupostos i comptabilitat

Grup: A2

Nivell: 12

Tipus: C

Provisió: CE

Cos o escala: (*)

Titulació: diplomatura en ciències empresarials o els tres primers cursos de ciències econòmiques o grau corresponent en l'àmbit econòmic.

Funcions: coordinar el procés de posada al dia de la comptabilitat als nous paràmetres de la regulació en aquesta matèria; coordinar les tasques relacionades amb el pressupost i la comptabilització de la seva execució tenint en compte la facturació electrònica integrada al sistema comptable; preparar la documentació comptable i coordinar la documentació pressupostària que cal publicar en el Portal de la Transparència del Parlament; coordinar i supervisar les diferents tasques d'elaboració del pressupost i del seu retiment de comptes; substituir el tesorero o tesorera en cas d'absència, vacant o malaltia, i fer les altres tasques que l'oïdor o oïdora de comptes li pugui delegar o encarregar.

Nombre de places: 1

Serveis Jurídics

Modificació d'un lloc de secretari/ària de Serveis Jurídics (C1/8), per canvi del nom, de les funcions i del nivell:

Nom del lloc: responsable de la Secretaria de Serveis Jurídics

Grup: C1

Nivell: 9

Tipus: S

Provisió: CE

Cos o escala: administradors parlamentaris

Funcions: coordinar els treballs de la Secretaria de Serveis Jurídics relatius a la gestió, la tramitació i l'assistència dels expedients administratius i contenciosos, de les iniciatives legislatives populars, i de totes les tasques relacionades amb les tramitacions relatives al Tribunal Constitucional; donar suport i assistència administrativa als lletrats, i acomplir les tasques que li encomani el secretari o secretària general o el lletrat o lletrada major.

Nombre de places: 1

Palau del Parlament, 31 de gener de 2017

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

1.10. Acords i resolucions

Resolució 428/XI del Parlament de Catalunya, sobre la construcció del nou Hospital Doctor Josep Trueta, a Girona

250-00350/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la construcció del nou Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona (tram. 250-00350/11), presentada pel Grup Parlamentari Sociàlista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 27923).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Fer el seguiment del projecte de construcció del nou Hospital Doctor Josep Trueta, amb la participació dels agents polítics, econòmics i socials del territori, a través del Consell de Participació Territorial de la Regió Sanitària de Girona.

b) Presentar a la Comissió de Salut el calendari per a la redacció del projecte del nou Hospital Doctor Josep Trueta.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 429/XI del Parlament de Catalunya, sobre la unitat de cures intensives pediàtriques i la unitat neonatal de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona

250-00533/11 i 250-00547/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la unitat de cures intensives pediàtriques de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona (tram. 250-00533/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i el de la Proposta de resolució sobre la unitat de cures intensives pediàtriques i la unitat neonatal de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona (tram. 250-00547/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot.

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Millorar la unitat de cures intensives pediàtriques de l'Hospital Doctor Josep Trueta, de Girona, per a adequar-la a les necessitats actuals.
- b) Fer amb urgència una avaluació dels espais, dels equipaments i del funcionament de la unitat de cures intensives pediàtriques i de la unitat neonatal de l'Hospital Doctor Josep Trueta.
- c) Una vegada finalitzades aquestes avaluacions, presentar al personal un projecte que inclogui les actuacions que cal dur a terme per a millorar la unitat de cures intensives pediàtriques i la unitat neonatal.
- d) Implantar les propostes d'actuació de millora recollides en l'avaluació en el termini d'un any a comptar de la presentació del projecte al personal.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 430/XI del Parlament de Catalunya, sobre el manteniment del servei de rehabilitació del CAP Bòbila, de l'Hospitalet de Llobregat, a l'emplaçament actual

250-00361/11 i 250-00515/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre el trasllat del servei de rehabilitació del CAP Pubilla Casas, de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 250-00361/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel

Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 29486), i el de la Proposta de resolució sobre el trasllat del servei de rehabilitació del CAP Pubilla Casas, de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 250-00515/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, pel Grup Parlamentari Socialista i pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Mantenir el servei de rehabilitació del CAP Bòbila (Pubilla Casas) a l'emplaçament actual, perquè continuï prestant els serveis de rehabilitació i de logopèdia a la població actual de referència.

b) Consensuar qualsevol futur canvi d'emplaçament del servei de rehabilitació del CAP Bòbila tant amb els ajuntaments d'Esplugues de Llobregat i de l'Hospitalet de Llobregat com amb les associacions de veïns afectades.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 431/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge

250-00400/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'Institut de Diagnòstic per la Imatge (tram. 250-00400/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Mantenir la titularitat pública de tots els serveis de diagnòstic per la imatge de l'Institut de Diagnòstic per la Imatge que presten serveis per a l'Institut Català de la Salut, per a evitar que aquesta activitat pugui facilitar o generar cap lucre per a qualsevol ens o entitat privats.

b) Garantir el sistema d'accés, retribucions i condicions laborals equitatives per a tots els professionals dels serveis de diagnòstic per la imatge que presten serveis per a l'Institut Català de la Salut, i impedir que qualsevol modificació organitzativa suposi canvis en llur vinculació i en llurs drets laborals adquirits.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 432/XI del Parlament de Catalunya, sobre la contractació de serveis d'assessorament jurídic per als centres sanitaris

250-00403/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la contractació de serveis d'assessorament jurídic per als centres sanitaris (tram. 250-00403/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30675).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar-li en el termini de sis mesos una relació completa de totes les contractacions de serveis jurídics per part de centres sanitaris gestionats per empreses públiques, consorcis i fundacions del sector públic del Servei Català de la Salut, incloent en aquesta relació: les empreses proveïdores dels serveis, la quantitat pagada i l'objecte o la finalitat de la contractació.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 433/XI del Parlament de Catalunya, sobre els psicòlegs clínics

250-00409/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre els psicòlegs clínics (tram. 250-00409/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot (reg. 30213) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30654).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Reconèixer que cal ampliar la formació d'especialistes en psicologia clínica, i garantir que el nombre de places de psicòleg intern resident (PIR) ofertes en cada convocatòria sigui igual al nombre de places acreditades.
- b) Revisar els hospitals que no disposen de cap plaça de psicòleg intern resident o que en disposen en un nombre molt reduït, a fi d'incorporar noves acreditacions, sobre la base de les necessitats prèviament identificades pel Departament de Salut.
- c) Determinar i comunicar el nombre exacte de psicòlegs clínics que treballen en el sistema sanitari català.
- d) Augmentar progressivament la presència dels psicòlegs clínics en els serveis de salut mental per tal de cobrir les necessitats reals de la població.
- e) Augmentar la presència dels psicòlegs clínics en els serveis en què les intervencions psicològiques han demostrat ésser eficaces i eficients (oncologia, neurologia, cardiologia, dolor crònic, cures intensives, entre d'altres).

f) Reforçar el suport d'atenció psicològica i dotar de psicòlegs clínics els centres d'atenció primària per mitjà dels centres de salut mental d'adults (CSMA) i dels centres de salut mental infantil i juvenil (CSMIJ), i fer possible la detecció primerenca dels trastorns mentals, amb una atenció especial a l'aplicació de programes per a la prevenció i la promoció de la salut.

g) Valorar el compliment del Pla integral d'atenció a les persones amb trastorn mental i addiccions 2014-2016.

h) Continuar els treballs d'elaboració d'un nou pla integral d'atenció a les persones amb trastorn mental i addiccions basat en dades epidemiològiques actualitzades sobre els problemes mentals a Catalunya, comptant amb la participació dels professionals implicats, i incorporar aquest pla integral en les línies estratègiques del Pla de salut de Catalunya 2016-2020.

i) Continuar garantint que les persones amb trastorns mentals rebin, en el sistema sanitari català, tractament psicològic eficaç sempre que les guies clíniques així ho recomanin, ja sigui de manera exclusiva o bé complementària al tractament farmacològic.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària en funcions de la Comissió, Violant Cervera i Gòdia; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 434/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'increment del pressupost del programa Salut i Escola

250-00426/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'increment del pressupost del programa Salut i Escola (tram. 250-00426/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30679).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a incrementar progressivament el pressupost per al programa Salut i Escola de manera que, en un termini màxim de dos anys, es recuperi el nivell d'inversió pública que existia l'any 2010 en aquest programa.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 435/XI del Parlament de Catalunya, sobre la transparència en el sistema sanitari

250-00427/11 i 250-00428/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la transparència en el sistema sanitari (tram. 250-00427/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30690), i el de la Proposta de resolució sobre la transparència i el control ètic en el sistema sanitari (tram. 250-00428/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30680).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a aprovar un pla per a la transparència i el retiment de comptes del sistema sanitari de Catalunya que respongui als indicadors internacionals de govern obert, d'aplicació de les lleis de transparència i de la informació de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya (AQuAS) i de la Central de Resultats de l'Observatori del Sistema de Salut de Catalunya. Aquesta informació s'ha de donar de manera desagregada, relacionada, estructurada, clara, accessible i comparable, i s'ha de presentar en format de dades obertes accessible per a la ciutadania i la resta d'agents del sistema, sota principis de control ètic i garantia de la confidencialitat. Aquest pla ha d'incloure com a mínim:

a) Mesures de transparència i publicitat en la provisió i en la gestió: transparència interna i externa, en els contractes i els resultats (tant econòmics com de salut), amb caràcter anual, i també en la publicitat de les clàusules dels concerts i en les assignacions pressupostàries per a les entitats proveïdores, les línies assistencials i els centres, de manera que es puguin conèixer els costos detallats de cadascun dels serveis prestats.

b) Mesures de transparència i publicitat en l'activitat dels centres de l'Institut Català de la Salut, amb detall mensual centre per centre, de: reprogramacions d'intervencions quirúrgiques, visites a especialistes i proves diagnòstiques; suspensions o ajornaments d'intervencions quirúrgiques programades, i derivacions d'intervencions quirúrgiques, proves diagnòstiques o altra activitat a altres proveïdors.

c) Mesures de transparència i publicitat de les llistes i temps d'espera, a nivell de Catalunya, de regió sanitària i centre per centre, de manera que es garanteixi la informació pública dels tres darrers talls sobre els procediments quirúrgics i les proves garantides, el total de procediments quirúrgics monitorats i de proves diagnòstiques, i les llistes i els temps d'espera per a primeres visites amb especialistes.

d) Mesures de transparència i publicitat a nivell de regió sanitària i de centres, tant en l'assignació de la cartera de serveis com en la utilització d'aquesta cartera i els fluxos de pacients entre els diferents proveïdors sanitaris.

e) Mesures de transparència i publicitat, en el portal de la transparència i en els webs corporatius respectius, del detall del nombre i la categoria dels professionals sanitaris dels centres de salut del Siscat i llur evolució anual, així com les retribucions d'aquests professionals, inclòs el personal directiu, d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern, pel que fa a la transparència, a:

a) Publicar, actualitzades, totes les relacions contractuals entre les empreses prestadores de serveis al Siscat, amb els salaris i les contraprestacions dels càrrecs directius, en compliment de la Llei de transparència.

b) Publicar, actualitzades, totes les anàlisis i els informes de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitària.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern, pel que fa a l'avaluació dels resultats des de la perspectiva de l'ètica i no només administrativa, a:

a) Establir en l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitària una sistemàtica d'anàlisi de la informació disponible prou exhaustiva per a detectar desequilibris presents i riscos de futur per a l'equitat, l'estabilitat i la sostenibilitat de qualsevol entitat o incompliments d'un codi d'ètica i sostenibilitat que s'ha fet evident que és indispensable que s'estableixi i es faci complir.

b) Crear un observatori independent format per experts que revisi els indicadors de la Central de Resultats de l'Observatori del Sistema de Salut de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries per a garantir que es fa una avaluació bona i constant de la qualitat i l'eficiència del sistema, l'equitat, l'accessibilitat i els efectes en la salut dels condicionants socials i econòmics.

4. El Parlament de Catalunya insta el Govern, pel que fa als sistemes de control, a:

a) Aprovar un codi ètic i de sostenibilitat aplicat a totes les entitats del Siscat i als òrgans de govern respectius, als professionals propis i a les empreses i professionals que contractin.

b) Aprovar el pla de salut i el pla de serveis i contractes programa actualitzats i compromesos a l'inici de l'exercici econòmic i informats explícitament pels governs dels Serveis Territorials de Salut.

c) Aplicar un sistema d'informació integrat de la sanitat amb finançament públic per a totes les entitats que integren el Siscat i amb interoperativitat de totes les dades.

d) Incorporar, als sistemes d'informació, d'avaluació i de control, dades i indicadors de resultats i processos relatius no sols a la qualitat i l'eficiència en termes de millora individual i immediata de la salut de les persones, sinó també al valor i els resultats en equitat, ètica i cohesió social.

e) Complir d'una manera estricta la normativa d'incompatibilitats i aplicar els mecanismes per a evitar conflictes d'interessos de tots els professionals del sistema i de tots els membres dels consells d'administració de consorcis i societats públiques.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 436/XI del Parlament de Catalunya, sobre la precarietat laboral en el sistema sanitari

250-00429/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la precarietat laboral en el sistema sanitari (tram. 250-00429/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30674).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) No fer noves retallades en personal sanitari, ni en condicions salarials i laborals, ni en jornades, ni en nombre i en condicions de les contractacions, a cap centre de la xarxa sanitària pública durant el 2017.

b) Garantir les substitucions en els casos de jubilacions i baixes de professionals sanitaris, necessàries per a evitar que suposin una pèrdua global en la disponibilitat del personal sanitari necessari per a garantir l'activitat assistencial adequada.

c) Prendre les mesures necessàries per a tendir a equiparar les condicions salarials i laborals dels professionals de la sanitat a les ràtios mitjanes de la Unió Europea en un horitzó de quatre anys.

d) Obrir una convocatòria de noves places d'oferta pública d'ocupació a l'Institut Català de la Salut, per a resoldre la precarietat i l'interinatge que actualment pateixen molts treballadors.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 437/XI del Parlament de Catalunya, sobre la personalitat jurídica i el pressupost de l'Agència de Salut Pública de Catalunya

250-00430/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la personalitat jurídica i el pressupost de l'Agència de Salut Pública de Catalunya (tram. 250-00430/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30678).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a retornar la personalitat jurídica a l'Agència de Salut Pública de Catalunya, retirada mitjançant decret des de l'1 de gener de 2014, per a poder garantir que exerceix totes les funcions que li atorga la Llei 18/2009, del 22 d'octubre, de salut pública, i, entre d'altres, per a complir el que la Llei estableix respecte a:

- a) La necessitat d'una organització executiva, flexible i àgil.
- b) La mobilització de les cooperacions intersectorials i interadministratives.
- c) L'estructura territorial de l'Agència de Salut Pública de Catalunya.
- d) La cogovernança amb l'Administració local.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a comprometre's a recuperar els nivells dels pressupostos del 2010, en un termini de dos anys, en les partides pressupostàries destinades a salut pública, subjecte a l'aprovació de les lleis de pressupostos corresponents.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 438/XI del Parlament de Catalunya, sobre la gestió i el pressupost de l'atenció primària i comunitària

250-00431/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la gestió i el pressupost de l'atenció primària i comunitària (tram. 250-00431/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30653).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Continuar revertint les retallades analitzant els processos d'ordenació de l'atenció primària i comunitària fets en els darrers anys i dur a terme les actuacions necessàries d'acord amb el resultat d'aquesta anàlisi.

b) Incrementar el pes relatiu del pressupost d'atenció primària sobre el total del pressupost en salut fins a arribar al nivell del 2010 en un termini de dos anys, tal com va aprovar la Moció 159/X, sobre l'atenció primària de salut; mantenir l'objectiu d'arribar, a mitjà termini, a destinar a l'atenció primària un 25% del pressupost global de salut, i fer un pla de recursos humans i un pla de necessitats d'inversió en equipaments dels centres.

c) Retribuir dignament la feina dels professionals de la salut i cobrir al cent per cent les places dels que es jubilen i les baixes laborals.

d) Garantir l'atenció el mateix dia que se sol·licita visita en els casos aguts, i en quaranta-vuit hores d'espera màxima en visites programades per a ésser atès pel metge de família, per l'infermer i pel pediatre de referència, tal com es va aprovar en la Moció 159/X.

e) Racionalitzar la gestió i garantir la coordinació dels processos assistencials amb base en l'atenció primària; potenciar el lideratge de l'atenció primària en el sistema sanitari i en la cura del pacient, i millorar la capacitat de gestió dels seus professionals en els processos assistencials de l'àmbit propi i en la coordinació amb altres àmbits.

f) Impulsar la investigació independent dels hospitals des de l'atenció primària, i també els estudis sobre activitats comunitàries.

g) Orientar les prioritats de farmàcia cap a una millora en la terapèutica del malalt com a primer objectiu.

h) Millorar la qualitat i la capacitat resolutiva de l'atenció primària, i continuar simplificant-ne tota càrrega burocràtica sense valor assistencial afegit.

i) Tornar a implantar la figura del director d'atenció primària tant a l'Institut Català de la Salut com al Servei Català de la Salut, com a mesura de lideratge necessari perquè els serveis de salut s'orientin vers les necessitats bàsiques de la població i no vers el centralisme hospitalari.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 439/XI del Parlament de Catalunya, sobre la creació d'un servei d'urgències pediàtriques a l'Hospital de Sant Celoni

250-00369/11

ADOPCIÓ

Comissió de Salut, sessió 20, 02.02.2017, DSPC-C 312

La Comissió de Salut, en la sessió tinguda el dia 2 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la creació d'un servei d'urgències pediàtriques a l'Hospital de Sant Celoni (tram. 250-00369/11), presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans, el Grup Parlamentari Socialista, el Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot i el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a habilitar els recursos pressupostaris necessaris perquè el Servei Català de la Salut concerti amb l'Hospital de Sant Celoni la implantació del servei d'urgències pediàtriques dins de la seva cartera de serveis.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

La secretària de la Comissió, Montserrat Vilella Cuadrada; la presidenta de la Comissió, Alba Vergés i Bosch

Resolució 444/XI del Parlament de Catalunya, sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Ernest Lluch de l'Hospitalet de Llobregat

250-00417/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 17, 07.02.2017, DSPC-C 314

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 7 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Ernest Lluch de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 250-00417/11), presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30684).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Donar compliment d'una manera immediata a la Resolució 1143/X i la Resolució 14/XI del Parlament de Catalunya, amb relació a la licitació del projecte de construcció de l'edifici definitiu de l'Escola Ernest Lluch, de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès).

b) Signar el protocol destinat a desenvolupar el conveni amb l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat per a portar a terme diverses accions en l'àmbit de l'educació en aquesta ciutat en els termes acordats en la reunió bilateral del 21 de setembre de 2016.

c) Publicar la licitació del projecte de construcció de l'edifici definitiu de l'Escola Ernest Lluch.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2017

El secretari de la Comissió, Fernando Sánchez Costa; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 445/XI del Parlament de Catalunya, sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Paco Candel de l'Hospitalet de Llobregat

250-00418/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 17, 07.02.2017, DSPC-C 314

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 7 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Paco Candel de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 250-00418/11), presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30666).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a signar el protocol destinat a desenvolupar el conveni amb l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat (Barcelonès) per a portar a terme diverses accions en l'àmbit de l'educació en aquesta ciutat en els termes acordats en la reunió bilateral del 21 de setembre de 2016 i a dotar pressupostàriament, per mitjà d'un acord de govern, la construcció de l'edifici definitiu de l'Escola Paco Candel.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2017

El secretari de la Comissió, Fernando Sánchez Costa; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 446/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'Escola Els Aigüerols, de Santa Perpètua de Mogoda

250-00436/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 17, 07.02.2017, DSPC-C 314

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 7 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre l'Escola Els Aigüerols, de Santa Perpètua de Mogoda (tram. 250-00436/11), presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 30668).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- a) Complir la Resolució 58/XI del Parlament de Catalunya, sobre la continuïtat de l'Escola Els Aigüerols, de Santa Perpètua de Mogoda, aprovada el 5 d'abril de 2016.
- b) Donar continuïtat al projecte educatiu de l'Escola Els Aigüerols.
- c) Valorar amb l'Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda (Vallès Occidental) les necessitats d'escolarització del municipi i fixar un calendari d'execució amb el que s'acordi.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2017

El secretari de la Comissió, Fernando Sánchez Costa; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 447/XI del Parlament de Catalunya, sobre la supressió d'un grup de P3 de l'Escola Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt

250-00463/11

ADOPCIÓ

Comissió d'Ensenyament, sessió 17, 07.02.2017, DSPC-C 314

La Comissió d'Ensenyament, en la sessió tinguda el dia 7 de febrer de 2017, ha debatut el text de la Proposta de resolució sobre la supressió d'un grup de P3 de l'Escola Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt (tram. 250-00463/11), presentada pel Grup Parlamentari Socialista, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 31331).

Finalment, d'acord amb l'article 165 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

El Parlament de Catalunya insta el Govern a deixar sense efecte la supressió d'un dels dos grups de P3 de l'Escola Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt (Vallès Oriental).

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2017

El secretari de la Comissió, Fernando Sánchez Costa; el president de la Comissió, Rafel Bruguera Batalla

Resolució 449/XI del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Compte general de la Generalitat corresponent al 2013

257-00001/11

ADOPCIÓ

Ple del Parlament, sessió 29, 09.02.2017, DSPC-P 53

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 9 de febrer de 2017, ha debatut el Dictamen de la Comissió de la Sindicatura de Comptes relatiu a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent al 2013 (tram. 257-00001/11).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 182.5 del Reglament, ha adoptat la següent

Resolució

1. El Parlament de Catalunya aprova:

- a) El Compte general de la Generalitat corresponent a l'exercici del 2013.
- b) L'Informe 22/2015 de la Sindicatura de Comptes, sobre el Compte general de la Generalitat corresponent al 2013.

2. El Parlament de Catalunya insta el Govern a seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes i a informar-lo del compliment d'aquestes recomanacions i dels resultats obtinguts.

Palau del Parlament, 9 de febrer de 2017

El secretari segon, David Pérez Ibáñez; la presidenta del Parlament, Carme Forcadell i Lluís

Moció 92/XI del Parlament de Catalunya, sobre els equipaments penitenciaris a Barcelona

302-00106/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 29, 09.02.2017, DSPC-P 53

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 9 de febrer de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els equipaments penitenciaris a Barcelona (tram. 302-00106/11), presentada pel diputat Jordi Orobitg i Solé, del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 50224), pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot (reg. 50232), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 50239), pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 50241) i pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 50245).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Tancar el Centre Penitenciari d'Homes de Barcelona (presó Model) dins l'any 2017 i posar la finca a disposició de l'Ajuntament de Barcelona per a satisfer les necessitats dels veïns de l'esquerra de l'Eixample.

b) Garantir que el tancament de la presó Model no comportarà cap pèrdua de llocs de treball –de personal funcionari, interí o laboral– de la Model o de cap altre centre penitenciari de Catalunya on es destinin els treballadors, ni tampoc els comportarà la pèrdua del complement específic vinculat a la categoria del centre.

c) Iniciar de manera immediata els tràmits per a construir un centre obert a la Zona Franca de Barcelona que, un cop acabat, permeti tancar el centre obert de la Trinitat Vella, i aprovar també de manera immediata un pla d'inversió pluriennal que en garanteixi la construcció.

d) Posar l'espai, un cop tancat el centre obert de la Trinitat Vella i d'acord amb el conveni signat entre el Departament de Justícia i l'Ajuntament de Barcelona, a disposició de l'Ajuntament per tal que sigui destinat a la construcció d'habitatge social.

e) Iniciar els tràmits necessaris per a construir un centre penitenciari a la Zona Franca, i definir-ne els usos durant aquest any 2017, tenint en compte la necessitat d'un nou centre per a dones i presos preventius.

f) Presentar-li en el termini d'un mes un informe que detalli com es reestructura el sistema penitenciari de Catalunya arran del tancament de la Model.

g) Establir amb caràcter immediat una taula de negociació amb les organitzacions sindicals representatives dels treballadors per a garantir que el procés de reestructuració de centres i plantilles es dugui a terme d'acord amb els drets laborals i professionals del conjunt dels empleats públics.

h) Prioritzar el criteri de proximitat al domicili familiar en el procés de reubicació dels interns.

i) Preveure els mitjans necessaris perquè les famílies dels interns puguin arribar sense dificultats i amb transport públic als centres penitenciaris on siguin traslladats els interns.

j) Treballar amb els col·legis professionals, especialment amb el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, la implantació de sistemes de videoconferència per a mantenir l'atenció jurídica als interns.

Palau del Parlament, 9 de febrer de 2017

El secretari tercer, Joan Josep Nuet i Pujals; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 93/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'atenció als infants i adolescents en situació de risc

302-00107/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 29, 09.02.2017, DSPC-P 53

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 9 de febrer de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la infància en risc (tram. 302-00107/11), presentada per la diputada Gemma Lienas Massot, del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 50220), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 50238), pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 50248) i pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent (reg. 50249).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a encarregar al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies que constitueixi en el termini de dos mesos un grup de treball de caràcter mixt que tingui per objectiu repensar el model d'atenció als infants i adolescents en situació de risc, principalment pel que fa al sistema de protecció, i posar en comú el model de prevenció. En el grup de treball hi han d'ésser representats com a mínim govern, grups parlamentaris, ens locals, sindicats, entitats socials i especialistes externs. En el si del grup de treball es poden crear, per a fer-lo més àgil, subgrups de treball dedicats a abordar temes específics.

2. El grup de treball sobre el model d'atenció als infants i adolescents en situació de risc té com a l'objectiu principal revisar el conjunt de les pràctiques relacionades amb els drets dels infants i els adolescents, i ha d'abordar com a mínim els eixos de treball següents:

a) Les garanties jurídiques per a les famílies i la participació sistemàtica dels infants i els adolescents en els diferents moments d'aplicació del sistema de protecció davant les situacions de desemparament.

b) La coordinació entre totes les administracions i els diferents recursos d'atenció a la infància i l'adolescència arreu del territori, amb prioritat per a ajudar els grups familiars a esdevenir positius i útils en l'atenció de llurs fills.

c) Les condicions laborals dels treballadors del sector, amb l'objectiu de garantir-ne l'estabilitat.

d) La transparència del sistema de protecció, de manera que tant les famílies com els professionals puguin ésser coneixedors del procediment seguit, els processos d'atenció, les mesures aplicades i les dificultats aparegudes en el cas de cadascun dels infants i adolescents atesos.

e) L'actualització de l'acompanyament dels infants i adolescents sota la tutela de l'Administració als nous temps i als nous perfils d'atenció.

f) La inversió en infància i adolescència en les diferents situacions de risc.

g) La revisió de les dades que es faciliten en relació amb el sistema d'atenció a la infància, i la proposta d'ampliació de dades en els punts en què es cregui pertinent.

3. El grup de treball, si ho considera convenient, pot encarregar en el termini de dos mesos una auditoria independent, a càrrec d'un ens públic expert (universitats, sindicatura, etc.), amb la finalitat de conèixer la situació dels centres residencials d'acció educativa (CRAE), els centres residencials d'educació intensiva (CREI) i els altres centres d'acolliment, per tal de poder disposar d'una anàlisi objectiva d'aspectes relacionats amb recursos humans, situació dels menors, característiques estructurals dels centres, titulacions dels professionals, gestió econòmica i retribucions, entre les altres qüestions que es considerin necessàries.

4. El grup de treball ha de tenir en compte la normativa, els acords aprovats pel Parlament, les recomanacions del Síndic de Greuges en relació amb la infància en situació de risc i en situació de desemparament i les altres anàlisis sobre el respecte dels drets dels infants en la prestació dels serveis d'atenció a la infància i l'adolescència dins els sistemes de salut, d'ensenyament i de serveis socials.

5. El Parlament de Catalunya insta el Govern a presentar-li en el termini de sis mesos les conclusions preliminars del grup de treball a què fa referència l'apartat 1, i a presentar-li en el termini d'un any les conclusions definitives per a cadascun dels eixos de treball.

Palau del Parlament, 9 de febrer de 2017

La secretària quarta, Ramona Barrufet i Santacana; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

Moció 94/XI del Parlament de Catalunya, sobre la dignificació de l'atenció a la infància

302-00109/11

APROVACIÓ

Ple del Parlament, sessió 29, 09.02.2017, DSPC-P 53

El Ple del Parlament, en la sessió tinguda el 9 de febrer de 2017, d'acord amb l'article 158 del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la dignificació de l'atenció a la infància (tram. 302-00109/11), presentada per la diputada Gabriela Serra Frediani, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista (reg. 50222), pel Grup Parlamentari de Ciutadans (reg. 50236), pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya (reg. 50242) i pel Grup Parlamentari de Junts pel Sí (reg. 50247).

Finalment, d'acord amb el que estableix l'article 158 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Estudiar, dins l'any 2017, les externalitzacions de tots els serveis vinculats a la Unitat de Detecció i Prevenció del Maltractament Infantil i a Infància Respon, amb la voluntat de revertir-les.

b) Crear, al llarg de l'any 2017, un equip que supervisi les condicions de vida als centres d'infants i adolescents, el compliment dels acords de gestió (en el cas dels centres no públics) i el respecte de tots els drets dels infants i els adolescents recollits per la Llei de la infància. Aquest equip també haurà d'elaborar informes regulars sobre l'atenció als infants tutelats.

c) Garantir la definició i la implantació d'un model residencial i terapèutic per a infants i adolescents en situació de vulnerabilitat, amb problemes psiquiàtrics i de

salut mental, tal com recull el Pla integral d'atenció a les persones amb trastorns mentals i addiccions 2017-2019.

d) Abordar de manera integral, abans que s'acabi l'any 2017, la situació en què es troben els professionals que treballen als centres, i aplicar mesures que garanteixin:

1r. La fixació del nombre de professionals, i de llur categoria i retribució laboral, que hi ha d'haver a cada centre d'acord amb una revisió de les ràtios que fixa la cartera de serveis socials.

2n. El desenvolupament i la implantació del model de suport assistencial i d'atenció en salut mental als infants i adolescents atesos en el sistema de protecció, i la garantia que hi hagi suport especialitzat en salut mental a tots els serveis residencials de protecció a la infància i l'adolescència, tal com recull el Pla integral d'atenció a les persones amb trastorns mentals i addiccions 2017-2019.

3r. La garantia als professionals, respectant els convenis laborals vigents, de més hores de formació i d'espais tècnics per a la reflexió, la gestió i la participació.

4t. La continuació en el desenvolupament d'una avaluació psicosocial de les plantilles de tots els centres d'infants i adolescents de Catalunya per a identificar i determinar la situació de risc en què es troben els professionals.

5è. L'aplicació de les mesures correctores per a afrontar els riscos psicosocials de l'avaluació feta als centres de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència.

e) Apostar per una gestió i una provisió públiques de les places de centres i, en aquest sentit:

1r. Establir criteris de valoració qualitativa, entre els quals la proposta econòmica no sigui ni l'únic ni el decisiu en l'assignació del contracte.

2n. Garantir que els centres tinguin servei de cuina propi, amb cuina *in situ*, i que compleixin l'oferta d'una dieta basada en productes frescos i de proximitat, supervisant la qualitat i quantitat dels menús que s'hi serveixen.

f) Millorar les condicions de vida dels menors als centres a partir de les mesures següents, que s'han d'aplicar progressivament dins el primer semestre del 2017:

1a. Un pla de xoc contra el fracàs escolar dels infants i els adolescents tutelats que inclogui, quan sigui necessari, la contractació de personal específic com a suport educatiu, utilitzant, entre altres recursos, el programa de subvencions COSPE.

2a. La garantia que tots els nous centres residencials d'acció educativa no superin les deu o dotze places.

3a. La planificació de reduir, durant els propers sis anys, les places de cada centre fins a arribar a un màxim de deu o dotze infants per centre, tal com recomanen diversos informes del Síndic de Greuges.

4a. La garantia de la llibertat de consciència, evitant qualsevol simbologia o expressió religiosa o ideològica de les empreses titulars o gestores dels centres dins els centres residencials d'infants i adolescents, llevat de l'espai considerat privat dels nens i nenes, en el qual poden exposar lliurement la simbologia que considerin pertinent.

5a. La garantia que el mòdul que es pacta en la gestió dels serveis inclogui una partida destinada a activitats extraescolars i una altra a despeses mèdiques.

6a. La garantia que tot infant o adolescent tutelat que ingressi en un centre residencial d'acció educativa tingui assignada plaça en un centre educatiu en menys de quinze dies. Una vegada transcorregut aquest temps, se li ha d'assignar la figura del mestre de reforç.

7a. La creació i l'impuls d'òrgans de participació als centres del sistema de protecció a la infància, tal com està regulat per llei.

8a. L'increment dels recursos humans i econòmics per a tractar la problemàtica dels menors no acompanyats que arriben a Catalunya, en coordinació amb els ajuntaments i els consells comarcals, proporcionalment als menors no acompanyats que es detectin en cadascuna de les ciutats i els pobles de Catalunya.

g) Aplicar mesures d'acció positiva per a les famílies acollidores i per als infants, adolescents i joves tutelats i extutelats.

Palau del Parlament, 9 de febrer de 2017

La secretària primera, Anna Simó i Castelló; la presidenta, Carme Forcadell i Lluís

1.20. Interpel·lacions

Interpel·lació al Govern sobre les actuacions per a preparar una eventual secessió

300-00121/11

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 29, tinguda el 08.02.2017, DSPC-P 52.

Interpel·lació al Govern sobre l'obtenció de dades fiscals

300-00122/11

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 29, tinguda el 08.02.2017, DSPC-P 52.

Interpel·lació al Govern sobre la política fiscal

300-00123/11

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 29, tinguda el 09.02.2017, DSPC-P 53.

Interpel·lació al Govern sobre els criteris d'avaluació de les baixes laborals

300-00124/11

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 29, tinguda el 09.02.2017, DSPC-P 53.

Interpel·lació al Govern sobre el col·lapse dels serveis d'urgències

300-00125/11

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 29, tinguda el 09.02.2017, DSPC-P 53.

Interpel·lació al Govern sobre l'estat del litoral

300-00126/11

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 29, tinguda el 09.02.2017, DSPC-P 53.

Interpel·lació al Govern sobre la situació de la sanitat

300-00127/11

SUBSTANCIACIÓ

Sessió 29, tinguda el 09.02.2017, DSPC-P 53.

2. Tramitacions closes per rebuig, retirada, canvi o decaïment

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la protecció dels treballadors públics

302-00104/11

REBUIG

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 29, tinguda el 09.02.2017, DSPC-P 53.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ensenyament trilingüe

302-00105/11

REBUIG

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 29, tinguda el 09.02.2017, DSPC-P 53.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la revisió del model de finançament autonòmic

302-00108/11

REBUIG

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 29, tinguda el 09.02.2017, DSPC-P 53.

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

200-00019/11

SOL·LICITUDS DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: GP SOC (reg. 50219)

Presentació: Matías Alonso Ruiz, juntament amb vint-i-un altres diputats del GP C's (reg. 50733)

Presentació: GP PPC, Martín Eusebio Barra López, juntament amb dues altres diputades del GP C's (reg. 50735)

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 10.02.2017.

N. de la r.: Les sol·licituds es reproduïxen en la secció 4.67.

Projecte de llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic; de creació de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics; de l'impost sobre begudes ensucrades envasades; de l'impost sobre grans establiments comercials, i de l'impost sobre les estades en establiments turístics

200-00020/11

SOL·LICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES

Presentació: Matías Alonso Ruiz, juntament amb vint-i-quatre altres diputats del GP C's (reg. 50482).

Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 10.02.2017.

N. de la r.: La sol·licitud es reproduïx en la secció 4.67.

Projecte de llei per a la igualtat de tracte i la no-discriminació

200-00023/11

DEBAT DE TOTALITAT

Ple del Parlament, sessió 29, tinguda el 08.02.2017, DSPC-P 52.

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Afers Socials i Famílies.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 17.01.2017.

TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Termini: atesa la tramitació d'urgència acordada, 3 dies hàbils (del 14.02.2017 al 16.02.2017).

Finiment del termini: 17.02.2017; 12:00 h.

Proposició de llei integral contra totes les formes d'odi i discriminació

202-00033/11

DEBAT DE TOTALITAT

Ple del Parlament, sessió 29, tinguda el 08.02.2017, DSPC-P 52.

REBUIG DE L'ESMENA A LA TOTALITAT PRESENTADES PEL GP PPC

Rebutjada pel Ple del Parlament en la sessió 29, tinguda el 08.02.2017, DSPC-P 52.

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió de Justícia.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 21.06.2016.

TERMINI PER A PROPOSAR COMPAREIXENCES

Termini: 5 dies hàbils (del 14.02.2017 al 20.02.2017).

Finiment del termini: 21.02.2017; 12:00 h.

Proposició de llei de les associacions de persones consumidores de cànnabis

202-00090/10

ESMENES A L'ARTICULAT

Reg. 49174; 49379; 49518; 49525; 49660 / Admissió a tràmit: Mesa de la Comissió de Salut, 07.02.2017

GRUP PARLAMENTARI DE CATALUNYA SÍ QUE ES POT (REG. 49174)

A la Mesa del Parlament

Joan Coscubiela Conesa, portaveu, Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, d'acord amb el que estableix l'article 116 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de les associacions de persones consumidores de cànnabis (tram. 202-00090/10).

Esmena 1

GP de Catalunya Sí que es Pot

~~De supressió i~~ *addició* a l'exposició de motius

«El consum de cànnabis per part de persones adultes, en l'àmbit privat, ja sigui per motius lúdics o tirapeu tics és l'exercici del dret fonamental a la llibertat que es projecta en llibertat de consciència i a la lliure disposició del propi cos, i també del dret a la salut i de les persones a escollir les teràpies i tractaments ~~que lliurement escullin~~ *més adequats als seus estats de salut.* »

Esmena 2

GP de Catalunya Sí que es Pot

~~De supressió i addició de l'article 4 amb la supressió de les lletres a, b i c i~~
s'afegeix una única lletra

«a) Als efectes d'aquesta llei es considera a les Associacions de Persones Usuàries de Cànnabis amb els següents efectes:

Una Associació ha de ser gestionada de manera assembleària, celebrant com a mínim dues assemblees generals ordinàries a l'any, atorgant veu i vot a cadascun dels seus associats i sempre respectant les decisions de l'Assemblea com a òrgan màxim de decisió de l'associació. Tal i com estableix la Llei d'Associacions, una associació ha de donar compliment estricte a la Llei d'Associacions gestionant-se col·lectivament i de forma assembleària.

Una Associació ha de funcionar sense ànim de lucre. Els beneficis obtinguts per les associacions, derivats de l'exercici d'activitats econòmiques, incloses les prestacions de serveis, s'hauran de destinar, exclusivament, al compliment dels seus fins, sense que càpiga en cap cas el repartiment entre els associats ni entre els seus cònjuges o persones que convisquin amb aquells, ni entre els seus parents, ni la seva cessió gratuïta a persones físiques o jurídiques amb interès lucratiu.»

Esmena 3

GP de Catalunya Sí que es Pot

De modificació de l'article 9

Article 9. Condicions d'ingrés a nous socis

c) Tenir l'aval físic d'un altre soci o sòcia. El soci avalador només podrà exercir com a tal en 5 ocasions.

Esmena 4

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició d'una nova lletra d a l'article 9

d) No patir cap malaltia mental incompatible amb l'ús del cànnabis.

Esmena 5

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició d'un nou article 11 bis al capítol III

Article 11 bis. Drets i Obligacions dels/les treballadors/es de les associacions de persones consumidores de cànnabis

1. Els/les treballadors/es a compte de les associacions de persones consumidores de cànnabis tenen dret a ser informats dels perjudicis a la seva salut producte del entorn de treball.

2. Els/les treballadors/es a compte de les associacions de persones consumidores de cànnabis rebran informació i assessorament professionalitzat (amb entitats especialitzades) en reducció de riscos i danys. Es garantirà com a mínim una formació anual en el cas de les persones responsables de la dispensació de cànnabis.

3. Creació de la categoria laboral, creant un nou sector i dins d'aquest totes les categories pertinents, amb l'objectiu de poder crear convenis col·lectius específics, així com formacions en prevencions de riscos i altres formacions professionals adaptades a la realitat del sector.

Esmena 6

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició a la lletra a del punt 1 de l'article 11

Article 11. Obligacions documentals de les associacions de consumidors de cànnabis.

1. Llibres de registre de socis

a) Les associacions hauran de tenir els llibres de registre de socis actualitzat *anualment i ben custodiat*, on consti al menys la seva identitat, el número de soci, data d'ingrés, i document d'identitat.

En el cas que duguin a terme l'activitat d'autoproveïment i distribució de cànnabis entre els seus socis, d'acord amb la legalitat vigent, hauran de disposar d'un llibre de registre dels socis inscrits a l'activitat, on consti el seu número, la data de sol·licitud, la seva previsió de consum i les retirades de consum actualitzades mensualment.

Aquest llibre de registre haurà de ser revisat cada 6 mesos per fer-hi constar les diferències sobre la previsió de consum i el consum de la persona sòcia. Adaptant la demanda actual a la producció que al Associació realitzarà.

Esmena 7

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició d'un nou punt 5 apartat a l'article 11

5. De la custòdia, precinte i traça.

a) *S'establiran mitjans de custòdia, perquè els usuaris que ho desitgin, puguin custodiar dins del club el material dispensat de forma individual i intransferible. Aquestes quantitats no computaran dins dels límits del dispensari.*

b) *S'establirà com a mitjà de precinte i traça un contenidor estandarditzat, estanc i opac, per a totes les Associacions per tal de garantir que les persones sòcies puguin transportar el cànnabis des de l'associació (àmbit privat) a casa seva (àmbit privat), garantint, mitjançant el contenidor o l'etiquetatge, la no manipulació del contingut durant el transport del cànnabis d'un lloc a l'altre.*

c) *L'etiquetatge del contenidor estandarditzat ha de proporcionar única i exclusivament la següent informació:*

- Els productes utilitzats durant l'elaboració*
- El cultiu del qual prové*
- La quantitat de cànnabis que transporta.*
- Nom associació i número de soci/a*

El contenidor estandarditzat serà responsabilitat de l'Observatori Català del Cànnabis que repercutirà sobre el preu de cost del contenidor un 20% del mateix, que anirà destinat a finançar aquest òrgan de seguiment i control.

Esmena 8

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició a l'article 13

Article 13. Controls periòdics de les condicions higièniques i sanitàries de la substància.

Les associacions de persones consumidores de cànnabis hauran de procurar que els seus integrants de ple dret accedeixin a consumir una substància lliure de contaminants, adulteracions i patògens i a tal efecte hauran de sotmetre la substància als controls analítics periòdics que s'estableixin. *Aquests controls no seran en cap cas inferiors a un anàlisi per varietat i collita.*

Esmena 9

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició d'un punt 3 a l'article 15

3. Els clubs no podran exposar cap tipus de marquesines, rètols, neons, ni cap altre tipus de publicitat exterior més enllà de la placa exterior.

Esmena 10

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició de nous punts 4 i 5 a l'article 16

Article 16. Col·laboració amb organismes i entitats de salut pública i professionals de la Medicina.

4. Les associacions participaran i col·laboraran activament en el sistema de monitoratge i prevenció integral, sobre usos de substàncies de risc per abús en el seu consum (tabac, alcohol, fàrmacs, joc, etc.), amb dades agregades estadísticament sobre, formes de distribució i hàbits de consum per a la seva anàlisi estadística amb finalitats de realitzar i aplicar correctes polítiques en educació sobre reducció de riscos i usos d'aquestes substàncies, així com la utilització d'aquestes dades per aplicar una fiscalització adequada. (Dins dels límits de la LOPD)

5. Les associacions rebran formacions específiques als treballadors i treballadores de l'associació, realitzades pel departament de Salut.

Esmena 11

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició d'un paràgraf a l'article 17

Article 17. Informació

Les associacions hauran d'informar als seus socis sobre els efectes, les propietats de cànnabis i els seus derivats, així com dels riscos o danys que es puguin derivar del seu consum.

Les associacions hauran de tenir contacte amb professionals mèdics o altres associacions on puguin enviar als seus socis a rebre assessorament sobre cànnabis medicinal. Aquestes altres associacions o clíniques d'assessorament de cànnabis medicinal haurien de comptar amb els professionals titulats corresponents segons la legislació vigent.

Esmena 12

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició a la disposició addicional primera

El Govern de la Generalitat promourà la creació d'un *Observatori del Cànnabis Català* encarregat del seguiment i desenvolupament de la present llei, compost per representants dels departaments competents en salut pública, justícia, seguretat ciutadana, representants d'entitats especialitzades i representants de les federacions d'associacions cannàbiques representatives per tal d'avaluar l'aplicació de la present llei, els seus efectes, controlar els contenidors estandarditzats i preparar el reglament de desenvolupament.

Esmena 13

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició d'una nova disposició addicional

El Govern de la Generalitat de Catalunya garantirà les llibertats i drets fonamentals dels consumidors i cultivadors en un marc de transparència i confiança, en el marc de les seves competències.

Esmena 14

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició d'una nova disposició addicional

El Govern de la Generalitat de Catalunya participarà i promourà un sistema de monitoratge i prevenció integral, sobre usos de substàncies de risc per abús en el seu consum (tabac, alcohol, fàrmacs, joc, etc.) amb dades agregades estadísticament sobre, formes de distribució i hàbits de consum per a la seva anàlisi estadística amb la finalitat de realitzar i aplicar correctes polítiques en educació sobre reducció

de riscos i usos d'aquestes substàncies, així com la utilització d'aquestes dades per aplicar una fiscalització.

Esmena 15

GP de Catalunya Sí que es Pot

D'addició d'una nova disposició adicional

Durant el desplegament reglamentari de la llei, el Govern impulsarà i facilitarà la negociació col·lectiva en aquest sector amb l'objectiu d'aconseguir una regulació laboral estable a través d'un conveni col·lectiu.

Palau del Parlament, 31 de gener de 2017

Joan Coscubiela Conesa, portaveu; Albano Dante Fachin Pozzi, portaveu adjunt, GP CSP

GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS (REG. 49379)

A la Mesa del Parlamento

Carlos Carrizosa Torres, portavoz, Noemí de la Calle Sifré, diputada del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establece el artículo 116 del Reglamento del Parlamento, presentan las siguientes enmiendas al articulado de la Proposició de llei de les associacions de persones consumidores de cànnabis (tram. 202-00090/10).

Esmena 1

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 1, que passa a tenir el següent redactat

Article 1. Objecte

Aquesta Llei té com a objecte establir un marc jurídic més clar, previsible i segur relatiu a la constitució, organització i funcionament de les associacions de persones consumidores de cànnabis i els seus clubs i, en conseqüència, de les persones físiques associades.

Esmena 2

GP de Ciutadans

De modificació de la lletra a de l'article 2, que passa a tenir el següent redactat

a) Protegir, promoure i millorar la salut pública de la població mitjançant una política orientada a minimitzar i advertir dels riscos i danys del consum del cànnabis i dels riscos d'addiccions perjudicials per la salut.

Esmena 3

GP de Ciutadans

De modificació de la lletra b de l'article 2, que passa a tenir el següent redactat

b) Vetllar pel respecte als drets de les persones consumidores de cànnabis i garantir que el seu exercici sigui conforme amb la legalitat i els drets i llibertats de totes les persones.

Esmena 4

GP de Ciutadans

De modificació de la lletra c de l'article 2, que passa a tenir el següent redactat

c) Establir determinats mecanismes per a la protecció de la salut de les persones consumidores de cànnabis, en especial al control i la informació sobre la qualitat i les característiques i efectes del producte que consumeixen.

Esmena 5

GP de Ciutadans

De modificació de la lletra e de l'article 2, que passa a tenir el següent redactat

e) Establir determinats requisits i determinades condicions tendents a garantir l'exercici, conforme a la legalitat vigent, dels drets de les persones consumidores de cànnabis.

Esmena 6

GP de Ciutadans

De modificació de la lletra f de l'article 2, que passa a tenir el següent redactat

f) Establir mecanismes per integrar la protecció de la salut pública com a principi de la seva activitat.

Esmena 7

GP de Ciutadans

De modificació de la lletra g de l'article 2, que passa a tenir el següent redactat

f) Establir mecanismes per integrar la protecció mediambiental com a principi de la seva activitat.

Esmena 8

GP de Ciutadans

De modificació de la lletra h de l'article 2, que passa a tenir el següent redactat

h) Millorar el marc jurídic en què han de conviure de manera coordinada els drets de les persones membres de l'associació de persones i les facultats d'ordenació i cooperació que, conforme a la normativa bàsica, tenen les diverses administracions implicades.

Esmena 9

GP de Ciutadans

De modificació de la lletra i de l'article 2, que passa a tenir el següent redactat

i) Dotar de major seguretat jurídica a l'exercici dels drets de les persones membres d'associacions de consumidors de cànnabis en el marc de les seves activitats.

Esmena 10

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 3, que passa a tenir el següent redactat

Article 3. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei serà d'aplicació a:

1. Les entitats que:

a) tinguin el seu domicili a Catalunya.

b) desenvolupin principalment les seves activitats a Catalunya.

c) tinguin el seu centre d'interessos principals a Catalunya. S'entendrà per centre d'interessos principals el lloc on es prenguin les decisions d'administració de l'associació.

2. Els clubs socials de cànnabis situats a Catalunya.

3. Els clubs socials de fumadors de cànnabis situats a Catalunya.

Esmena 11

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 4, que passa a tenir el següent redactat

Als efectes d'aquesta llei es considera:

a) associacions de persones consumidores de cànnabis: són associacions sense ànim de lucre, legalment constituïdes, que agrupen persones físiques majors d'edat i amb plena capacitat psicofísica de les seves facultats de raonament, lliure decisió

i expressió que, com a socis, s'autoabasteixen i consumeixen personalment aquesta substància en un àmbit privat tancat, ja sigui amb finalitat lúdica o terapèutica, reduint així danys sobre la salut associats al mercat clandestí i a determinats usos del cànnabis, d'acord amb la legalitat vigent.

b) Club social de cànnabis: és un espai tancat d'àmbit estrictament privat, gestionat i responsabilitat d'una associació de persones consumidores de cànnabis, que complint els requisits i condicions legals als efectes permet únicament i exclusivament el consum de cànnabis propi, personal i en quanties reduïdes com a màxim a les necessàries per al consum diari immediat per part dels seus associats puguin duu a terme el consum de cànnabis conforme a la legalitat vigent.

c) Club social de fumadors de cànnabis: és un espai tancat d'àmbit estrictament privat, gestionat i responsabilitat d'una associació de persones consumidores de cànnabis, que complint els requisits i condicions legals als efectes permet únicament i exclusivament el consum de cànnabis propi, personal i en quanties reduïdes com a màxim a les necessàries per al consum diari immediat per part dels seus associats puguin duu a terme el consum de cànnabis mitjançant combustió conforme a la legalitat vigent.

Esmena 12

GP de Ciutadans

D'addició de l'article 5

Article 5. Constitució, personalitat jurídica i obligacions registrals

1. Les associacions de consumidors de cànnabis de Catalunya es constituïran com a associacions sense ànim de lucre, d'acord amb el que estableix la llei i la Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació i el llibre tercer del codi civil de Catalunya, i gaudiran de personalitat jurídica pròpia d'acord amb el que aquestes estableixen.

2. Les associacions de consumidors de cànnabis de Catalunya s'hauran d'inscriure en la secció específica del Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya i estaran sotmeses a la supervisió del Protectorat.

Esmena 13

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 6, que resta redactat de la següent manera

Article 6. Socis fundadors

1. Els socis/es fundadors/es hauran de ser persones majors d'edat amb plena capacitat psicofísica de les seves facultats de raonament, lliure decisió i expressió i consumidores de cànnabis.

2. Per a acreditar la condició de consumidores tant en el moment fundacional com per la incorporació de qualsevol soci serà precís aportar acreditació individual i suficient d'ésser un consumidor de cànnabis habitual. S'entendrà que es compleix aquest requisit si s'aporta documentació de naturalesa sanitària suficient.

Esmena 14

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 7, que resta redactat de la següent manera

Article 7. Fins i objectius específics

1. Entre els seus fins i objectius hauran de constar: a) Permetre la realització dels drets dels seus associats en el marc de l'associació d'acord amb la legalitat vigent. b) La prevenció de riscos i reducció de danys associats al mercat clandestí i a determinats usos del cànnabis. c) Proporcionar als seus associats informació sobre el seu consum. d) El control de la qualitat i les propietats del cànnabis consumit pels seus socis.

2. En tot cas, l'objecte o finalitat de l'associació garantirà que les activitats dels seus associats, especialment la realitzada en els seus clubs, és conforme amb el consum personal o compartit atípic.

3. Els estatuts de les associacions de persones consumidores de cànnabis hauran d'ésser conformes amb allò previst en les diferents lleis aplicables a aquestes.

Esmena 15

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou article 8 bis

Article 8 bis. Mesures de diligència deguda

1. Les associacions de persones consumidores de cànnabis hauran de dotar-se i aplicar efectivament mesures de diligència deguda als efectes de prevenir, detectar i posar remei a qualsevol pràctica o activitat relativa al consum i la possessió de cànnabis que no sigui conforme amb l'ordenament jurídic vigent.

2. Als efectes del previst a l'apartat 1 anterior, l'òrgan de gestió i direcció de l'associació haurà d'implementar i aplicar com a mínim les següents mesures de diligència deguda:

a. Comprovació i acreditació que el consum de cànnabis que es dugui a terme en els clubs socials de cànnabis i els clubs socials de fumadors de cànnabis es faci exclusivament pels associats.

b. Mecanismes de prevenció, detecció, investigació, sanció de l'associat o associats que incompleixi els seus deures.

c. Mecanismes de comunicació immediata al Protectorat i les autoritats competents de tots aquells indicis d'activitats no conforme amb l'ordenament jurídic.

d. Mecanismes d'expulsió d'aquells associats que incompleixin els seus deures i de les persones que no compleixin amb allò disposat en aquesta llei i els estatuts d'aquesta llei.

e. Mecanismes d'elaboració d'una memòria anual d'aplicació efectiva de les mesures de diligència deguda que haurà d'ésser aprovada per l'assemblea de socis.

f. Mecanismes de prevenció i detecció d'un consum patològic.

3. L'òrgan de gestió i direcció haurà de vetllar especialment pel compliment del previst en aquesta llei i l'aplicació efectiva de les mesures de diligència deguda previstes en aquesta llei i adaptar-los en cada moment per garantir la seva efectivitat.

4. En cas que l'associació superi un número d'associats igual o superior a cinquanta persones o tot i no superar aquest número disposi, almenys, d'un club social de cànnabis o un club social de fumadors de cànnabis amb aforament per més de cinquanta associats o d'un número de clubs amb un aforament que superi en el seu conjunt, l'associació haurà de:

– sotmetre a auditoria per un professional jurídic acreditat i independent, almenys, amb caràcter anual, l'adequació i la idoneïtat de les mesures de diligència deguda adoptades i la seva aplicació efectiva.

– d'aprovar amb caràcter anual un pla específic que asseguri l'aplicació efectiva de les mesures de diligència deguda.

– disposar d'un òrgan permanent i independent de l'òrgan de gestió i direcció destinat a l'aplicació efectiva de les mesures de diligència deguda.

– comunicar aquesta circumstància al Protectorat de les associacions.

Esmena 16

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 9

Article 9. Condicions d'ingrés a nous socis

Els socis de les associacions de consumidors de cànnabis hauran de complir els següents requisits: a) Ser majors d'edat, b) Ser consumidors de cànnabis, c) Tenir l'aval d'un altre soci, d) acreditar degudament el caràcter de consumidor habitual de cànnabis, e) qualsevol dels requisits i condicions previstos en la política d'admissió d'associats.

Esmena 16

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou article 9 bis

Article 9 bis. Deures dels socis o associats

1. Els socis o associats hauran de complir amb els deures que la llei i els estatuts estipulen.

2. En tot cas, els socis hauran de:

a) Destinar el cànnabis per al seu consum personal propi per finalitats lúdiques i/o terapèutiques,

b) Evitar el consum excessiu o patològic,

c) Abstenir-se de realitzar qualsevol comportament que no sigui conforme amb la normativa administrativa o penal relatiu a la salut pública,

d) Informar i col·laborar activament amb les autoritats competents amb la investigació de qualsevol il·lícit que estiguin investigant,

e) Informar sense dilacions indegudes a les autoritats competents qualsevol indicati o sospita d'il·lícit administratiu o penal.

f) Acceptar i assumir els deures de col·laboració que el protocol de prevenció, detecció i tractament de consum patològic.

Esmena 17

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou article 9 ter

Article 9 ter. Deure dels membres de l'òrgan de gestió i administració

1. Sens perjudici dels deures legals establerts a la normativa general aplicable, cadascun dels membres de l'òrgan de gestió i administració de l'associació haurà de:

– Vetllar especialment perquè el desenvolupament de les activitats dels associats s'ajusti en tot moment a la legalitat vigent aplicable,

– Comunicar sense dilacions indegudes a les autoritats competents qualsevol indicati o sospita d'il·lícit administratiu o penal,

– Promoure la investigació i en el seu cas, sanció, incloent la possible expulsió, dels socis que no compleixin amb els seus deures,

– Informar i col·laborar activament amb les autoritats competents amb la investigació de qualsevol il·lícit que estiguin investigant,

– Informar i col·laborar activament amb les autoritats sanitàries en l'aplicació del protocol de prevenció, detecció i tractament de consum patològic,

– Complir amb diligència amb els requisits previstos en aquesta llei.

Esmena 18

GP de Ciutadans

~~De supressió a l'article 11~~

~~Article 11. Obligacions documentals de les associacions de consumidors de cànnabis.~~

~~1. Llibres de registre de socis a) Les associacions hauran de tenir els llibres de registre de socis actualitzat, on consti almenys la seva identitat, el número de soci, data d'ingrés, i document d'identitat. En el cas que duguin a terme l'activitat d'autoproveïment i distribució de cànnabis entre els seus socis, d'acord amb la legalitat vigent, hauran de disposar d'un llibre de registre dels socis inscrits a l'activitat, on consti el seu número, la data de sol·licitud, la seva previsió de consum i les retirades de consum actualitzades mensualment.~~

~~2. Llibres de registre d'autoproveïment. a) Les associacions que desenvolupin un programa d'autoproveïment privat, hauran de disposar d'un llibre de registre de previsió de consum social en el que constarà al menys el número dels socis/es inscrits, la seva previsió individual i la previsió total col·lectiva. b) També hauran de disposar d'un llibre de programació i resultats d'autoproveïment, que certificarà les dates y~~

~~els cultius programats, les tècniques emprades en aquests, així com les quantitats recol·lectades y aptes pel consum, d'acord amb la legalitat vigent. A aquest efecte l'associació farà un informe tècnic pericial anual per part d'un professional agrònom extern, que determini que les previsions de cultiu s'ajusten a les previsions de consum acordades.~~

3. Registre i control de distribució a) Les associacions hauran de disposar d'un registre actualitzat del consum dels socis inscrits al programa d'autoproveïment, on consti al menys el número de soci, les quantitats retirades i la data de retirada. b) En el moment que el soci reculli la seva quota de cànnabis s'haurà de verificar la seva identitat, la previsió de consum aprovada, i les retirades efectuades en el mes vigent per tal de comprovar que s'ajusta als paràmetres establerts. A tal efecte les associacions hauran de disposar dels mitjans tècnics, personals e informàtics, que garanteixin el procés, d'acord amb la legalitat vigent

4. Registre i control del Transport a) Un cop realitzat el control de la collita i quantificat el volum final de la producció, s'emetrà autorització escrita per part de la Junta Directiva per al transport del producte del cultiu des del lloc on es realitza fins al local on es porta a terme la distribució controlada. En aquesta autorització figuraran les dades de l'associació, la identitat del transportista, el destí del transport, i la quantitat i tipus de producte (summitats florides, resina, restes de fulles, tintura, crema, etc.) que es tracti. b) El producte haurà d'estar empaquetat i segellat de forma que es pugui garantir la seva integritat en el procés. c) No es podrà realitzar el transport en mitjans de transport col·lectiu.

Esmena 19

GP de Ciutadans

De supressió a l'article 12

~~Article 12. Distribució del cànnabis a) La distribució del cànnabis entre els socis s'haurà de realitzar en un espai privat, amb accés restringit exclusivament als socis de l'associació i haurà de ser destinat exclusivament al seu consum personal. b) Les persones encarregades de la manipulació i dispensació de la substància hauran de tenir la formació que reglamentàriament s'estableixi. c) Els socis que vulguin participar en l'autoproveïment associatiu hauran de sol·licitar-ho per escrit, expressant la seva previsió de consum, que no podrà sobrepassar els 80 grams mensuals. Es podrà superar la quantitat màxima en casos degudament justificats, especialment en casos de malalties cròniques i agudes. El soci sol·licitant haurà de manifestar per escrit la seva condició de consumidor de cànnabis, dada que serà corroborada per un/a altre / a membre de l'associació, que signarà al seu torn la sol·licitud. En cas contrari s'haurà d'aportar un informe mèdic en què consti el diagnòstic, per tal de comprovar que aquesta persona està diagnosticada d'alguna malaltia per a la qual l'ús de cànnabis està indicada, atenant per a això a les llistes publicades regularment per l'Associació Internacional del Cànnabis com Medicina (IACM), d'acord amb la legalitat vigent. d) Entre la sol·licitud i l'accés a la dispensació haurà de transcórrer un període de carència de 15 dies. e) L'associació haurà d'informar al sol·licitant de la legislació vigent i aquest haurà de signar un document que manifesti que la seva quota del producte és per al seu consum personal en un àmbit estrictament privat.~~

Esmena 20

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 13, que passa a tenir el següent redactat

Article 13. Controls periòdics de les condicions higièniques i sanitàries de la substància

Les associacions de persones consumidores de cànnabis hauran de procurar que els seus integrants de ple dret que assegurin el consum personal i propi que duguin a terme els seus associats en l'àmbit dels seus clubs privats es faci amb les màximes

garanties sanitàries i, en tot cas, avaluaran que les substàncies que utilitzin per consum estiguin lliure de contaminants, adulteracions i patògens i, a tal efecte, hauran de sotmetre la substància als controls analítics periòdics que s'estableixin.

Esmena 21

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou article 11 bis

Article 11 bis. Protocol de prevenció, detecció i tractament i política d'admissió

1. Les associacions de persones consumidores d'usuàries hauran d'adoptar i aplicar un protocol de prevenció, detecció i tractament de consum patològic o perjudicial de cànnabis.

2. En el compliment i l'aplicació de les previsions del protocol, les associacions vetllaran per l'absolut compliment de la normativa de protecció de dades.

Esmena 22

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou article 11 ter

Article 11 ter. Política d'admissió i manteniment d'associats

1. Les associacions de persones consumidores d'usuàries hauran d'adoptar i aplicar una política d'admissió i manteniment d'associats que permeti garantir el compliment dels requisits i condicions previstos en aquesta llei i garantir que el número d'associats no impedeix donar-hi compliment efectiu als mateixos i que no desvirtui la finalitat de permetre el consum compartit d'aquest tipus d'associacions.

Esmena 23

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 14, que restar redactat de la següent manera

Article 14. Clubs de consumidors de cànnabis i clubs de fumadors de cànnabis

a) Els clubs de consumidors i de fumadors de cànnabis són espais tancats estrictament privats i únicament i exclusivament destinats a permetre el consum de cànnabis propi i personal o compartit de les persones sòcies o associades.

b) L'accés als clubs on es realitzi activitat de consum de cànnabis estarà restringit a les persones sòcies.

c) A l'interior dels clubs estarà prohibit el consum d'altres drogues.

d) La llei de mesures contra el tabaquisme serà d'aplicació en les zones on estigui permès el seu consum.

e) Les associacions hauran de comprovar la identitat i condició de soci de les persones que accedeixin a l'interior de l'espai del club on es realitzi el consum.

f) Els clubs hauran de complir amb les condicions de salubritat dels locals que estableix la normativa vigent, així com de les zones de consum. En tot cas es respectarà la no discriminació en l'exercici dels drets fonamentals d'associació, de reunió, i la llibertat en un espai privat col·lectiu, així com també garantirà el dret a la salut i al medi ambient de la ciutadania.

g) S'establiran reglamentàriament els paràmetres mediambientals obligatoris, valors màxims d'emissió atmosfèrica, així com mesures correctores exigibles als clubs de fumadors de cànnabis, per tal que la seva activitat sigui conforme amb la vigent normativa de protecció mediambiental, harmonitzant els drets fonamentals dels membres amb els de la resta de la ciutadania

Esmena 24

GP de Ciutadans

De modificació de l'article 15, que resta redactat de la següent manera

Article 15. Publicitat

1. Les associacions no podran fer promoció del consum de cànnabis. No s'entendrà per publicitat o promoció del consum qualsevol manifestació de la llibertat d'expressió qualsevol manifestació que tingui com a única finalitat la transmissió d'unes opinions o idees, tal com la participació en fòrums, xarxes socials o mitjans de comunicació de qualsevol tipus sempre i quan no tingui per efecte o finalitat la promoció pública destinada a un número indeterminat de persones del consum de cànnabis.

2. Els clubs tindran una placa interior on consti el nom de l'associació, el número d'inscripció al corresponent registre, i indicar que es tracta d'un espai privat d'accés exclusiu a les persones sòcies.

Esmena 25

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou article 24

Article 24. Remuneració dels membres dels òrgans de gestió, empleats i tercers amb què mantinguin relacions contractuals

1. Les associacions de persones consumidores de cànnabis hauran d'elaborar i aprovar, amb caràcter anual, en les seves assemblees les remuneracions dels seus òrgans de gestió, empleats i tercers amb què mantinguin relacions contractuals.

2. El contingut detallat d'aquestes remuneracions serà remesa anualment al Protectorat.

Esmena 26

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou article 22

Article 22. Dades personals

1. Les associacions de persones consumidores de cànnabis seran responsables del tractament adequat i conforme a dret de les dades personals dels seus associats i especialment del degut tractament de les dades personals especialment protegides.

Esmena 27

GP de Ciutadans

D'addició d'un nou article 23

Article 23. Règim de supervisió

1. Sens perjudici de les facultats d'inspecció i supervisió d'altres autoritats, les associacions de persones consumidores de cànnabis estaran especialment supervisades pel Protectorat que exercirà la Conselleria de Justícia.

2. Sens perjudici de les facultats d'inspecció i supervisió d'altres autoritats, les associacions de persones consumidores de cànnabis estaran especialment orientades i supervisades en l'àmbit de la protecció de la salut pública per la Conselleria de Salut.

Esmena 28

GP de Ciutadans

~~De supressió i addició a l'article 19~~

Article 19. Principi de col·laboració

El Govern de la Generalitat de Catalunya col·laborarà amb la resta d'administracions estatals, municipals i nacionals ~~i internacionals~~ competents i/o interessades en profunditzar en una política de drogues basada en la prevenció de riscos i reducció de danys, en l'evidència científica i procurarà assolir la plena efectivitat dels drets que aquesta llei tutela, així com dels objectius de salut pública i mediambiental que es fixen.

Esmena 29

GP de Ciutadans

~~De supressió de l'article 20~~

~~Article 20. Competències municipals~~

~~1. Els Ajuntaments i entitats locals de Catalunya autoritzaran l'exercici de les activitats de les associacions regulades a la present llei dins del seu terme municipal, sempre i quan compleixin les condicions que s'estableixin a la present llei. 2. Per autoritzar l'activitat de Club de Cànnabis, les entitats locals exigiran el compliment de les normes sanitàries, de seguretat i d'immissió ambiental vigents.~~

Esmena 30

GP de Ciutadans

De modificació de la disposició addicional primera, que passa a tenir el següent redactat

Disposició addicional primera

El Govern de la Generalitat farà un seguiment exhaustiu i continu de l'aplicació d'aquesta i promourà la participació activa experts en matèria de salut pública, justícia, seguretat ciutadana, representants d'entitats especialitzades i representants de les federacions d'associacions cannàbiques representatives per tal d'avaluar l'aplicació de la present llei, els seus efectes i preparar el reglament de desenvolupament.

Palacio del Parlamento, 1 de febrero de 2017

Carlos Carrizosa Torres, portavoz; Noemí de la Calle Sifré, diputada, GP C's

GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA (REG. 49518)

A la Mesa del Parlament

Eva Granados Galiano, portaveu, Raúl Moreno Montaña, diputat del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableix l'article 116 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de les associacions de persones consumidores de cànnabis (tram. 202-00090/10).

Esmena 1

GP Socialista

De modificació al paràgraf novè de l'Exposició de Motius

«La societat civil ha dut a terme [...] polítiques de drogues, basat en la gestió de riscos associats al seu ús i el respecte dels drets fonamentals.»

Esmena 2

GP Socialista

De modificació a l'apartat d, de l'article 2

«d) [...] educació, prevenció i gestió de riscos sobre les conseqüències [...]»

Esmena 3

GP Socialista

D'addició d'un apartat 3, a l'article 5

«3. Les associacions de consumidors de cànnabis de Catalunya hauran de respectar les ordenances municipals i, inscriure's en el registre municipal, si existeix.»

Esmena 4

GP Socialista

De modificació de l'article 6

«[...] hauran de ser persones majors de 21 anys i consumidores [...].»

Esmena 5

GP Socialista

De modificació a l'apartat b, de l'article 7

«b) La gestió de riscos [...].»

Esmena 6

GP Socialista

De modificació a l'apartat a, de l'article 9

«a) Ser majors de 21 anys, llevat les excepcions de l'article 9 bis.»

Esmena 7

GP Socialista

D'addició a l'apartat b, de l'article 9

«b) [...] de cànnabis o haver estat diagnosticada d'alguna malaltia per a la qual l'ús de cànnabis està indicada.»

Esmena 8

GP Socialista

D'addició a l'apartat c, de l'article 9

«c) [...] aval físic d'un altre soci.»

Esmena 9

GP Socialista

D'addició d'un apartat d, a l'article 9

«d) Signar la declaració jurada sobre el seu estat de salut, que certifiqui que ha rebut les condicions de retirada, i que disposa de tota la informació relativa als seus drets i deures com a soci. El contingut específic d'aquest document es determinarà per reglament.»

Esmena 10

GP Socialista

D'addició d'un article 9 bis

«Excepcions

Les persones d'entre 18 i 21 anys podran formar part de les associacions de consumidors de cànnabis sempre que es compleixin els següents requisits:

a) Realitzar una formació sobre consum de risc, reducció de danys i coneixement del cànnabis tal i com determina el títol Vè.

b) Limitar a 2 grams la quantitat màxima per retirada diària, fins a un màxim de 20 grams mensuals.

En tot cas, quedarà prohibida l'entrada als menors de 18 anys.»

Esmena 11

GP Socialista

D'addició a l'apartat 4, de l'article 10

«4. [...] proves analítiques periòdiques, *que hauran de realitzar-se en laboratoris autoritzats per l'administració.*»

Esmena 12

GP Socialista

De modificació a l'apartat 6, de l'article 10

«6. [...] té dret a participar en els programes de *gestió* de riscos de l'associació.»

Esmena 13

GP Socialista

D'addició d'un apartat 8, a l'article 10

«8. *Tota persona sòcia té dret a una informació de la identificació, composició (THC, CBD), consum recomanable, consum de risc, i efectes de totes les varietats cannàbiques disponibles al club.*»

Esmena 14

GP Socialista

D'addició d'un article 10 bis

«Article 10 bis. *Deures dels socis*

Els socis tindran el deure de:

- 1. fer un consum responsable de la substància, en les condicions marcades pel club cannàbic.*
- 2. complir i fer complir la normativa de cada club.*
- 3. facilitar la documentació requerida pel club.*
- 4. fer un correcte ús de les instal·lacions del club.*
- 5. respectar les normes de convivència amb la resta de socis i amb el veïnatge.*
- 6. comunicar qualsevol canvi de les seves dades personals de contacte.*
- 7. a no avalar a més de 10 nous associats/des.*
- 8. facilitar qualsevol informació que impliqui un canvi en les seves condicions de salut que pugui condicionar el consum de cànnabis.»*

Esmena 15

GP Socialista

D'addició

«Article 10 ter. *Extinció de la condició de soci*

La condició de soci es podrà extingir:

- a) en qualsevol moment, per decisió expressa del club cannàbic, prèvia comunicació al soci.*
- b) si han passat més de sis mesos des de la darrera visita al club cannàbic enregistrada a la seva fitxa de consum.»*

Esmena 16

GP Socialista

D'addició a l'apartat 1, de l'article 11

«1. Llibres de registre de socis

a) Les associacions [...]

En el cas que {...}

Ambdós casos, l'actualització dels llibres de registre de socis haurà de ser, com a màxim, semestral, i haurà d'adaptar la seva producció a la demanda del conjunt dels socis durant el semestre anterior. La demanda total no podrà sobrepassar l'establerta a l'article 12 de la present Llei.»

Esmena 17

GP Socialista

D'addició a l'apartat 2, de l'article 11

«2. Llibres de registre d'autoproveïment

b) [...]

A aquest efecte l'associació [...] professional agrònom extern, *amb titulació d'enginyer tècnic o superior*, que determini que les previsions de cultiu [...].»

Esmena 18

GP Socialista

D'addició a l'apartat 4, de l'article 11

«4. Registre i control del transport

b) [...]

En relació al transport privat, els socis podran transportar el cànnabis del club al seu domicili només en un contenidor estandarditzat i únic, tal i com determini el reglament de la present llei, que asseguri la no manipulació del contingut durant el transport del cànnabis.

c) [...].»

Esmena 19

GP Socialista

D'addició d'un apartat 5, a l'article 11

«5. Emmagatzematge

a) *El club no podrà emmagatzemar més cànnabis que la previsió total col·lectiva mensual.*

b) *El cànnabis haurà de ser emmagatzemat en les condicions higièniques, ambientals i de seguretat que es determinin per reglament.*

c) *La seguretat en l'emmagatzematge serà responsabilitat del club cannàbic.»*

Esmena 20

GP Socialista

D'addició d'un apartat 6, a l'article 11

«6. Dispensació

Els clubs han d'exhibir l'etiquetatge de tots els productes i/o substàncies que es dispensin als usuaris. S'haurà de tenir, com a mínim, en una de les llengües oficials a Catalunya.»

Esmena 21

GP Socialista

D'addició d'un article 11 bis

«Article 11 bis). *Verificació de les obligacions documentals*

a) *La verificació de les obligacions documentals presents en aquesta Llei serà de la Generalitat de Catalunya.*

b) *Tots els registres hauran de complir les condicions marcades per la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.»*

Esmena 22

GP Socialista

De modificació del títol del Títol IV

«Títol IV. [...] *persones consumidores de cànnabis i gestió de riscos.*»

Esmena 23

GP Socialista

D'addició a l'apartat b, de l'article 12

b) [...] que reglamentàriament s'estableixi, *així com aquella a que fa referència l'article 17 d'aquesta Llei.*»

Esmena 24

GP Socialista

*De modificació i **addició** a l'apartat c, de l'article 12*

«c) Els socis que vulguin participar [...] no podrà sobrepassar els 40 grams mensuals, **ni els 5 grams per retirada.**

Es podrà superar la quantitat màxima en casos de malalties cròniques i agudes convenientment justificades, tal i com marqui el reglament.

El soci [...], d'acord amb la legalitat vigent i el Reglament d'aquesta Llei.»

Esmena 25

GP Socialista

D'addició a l'apartat d, de l'article 12

«d) [...] carència de 15 dies, *a excepció dels socis que aportin un informe mèdic en què consti el diagnòstic d'alguna malaltia per a la qual l'ús de cànnabis està indicada.*»

Esmena 26

GP Socialista

D'addició d'un apartat a bis, a l'article 14

«a bis) *Els clubs de consumidors i fumadors de cànnabis tenen caràcter exclusiu i excloent de qualsevol altra activitat associativa i/o de pública concurrència. Queda expressament prohibida la creació d'espais reservats, segregacions o compartimentació física destinada al consum de cànnabis en qualsevol altra activitat associativa i/o comercial fora de la regulada per la present llei.*»

Esmena 27

GP Socialista

~~*De supressió a l'apartat c, de l'article 14*~~

«c) [...] consum d'altres drogues ~~no institucionalitzades.~~»

Esmena 28

GP Socialista

D'addició d'un apartat c bis, a l'article 14

«c bis) *A l'interior dels clubs estarà prohibida la venda i el consum de begudes alcohòliques.*»

Esmena 29

GP Socialista

D'addició d'un apartat c ter, a l'article 14

«c ter) *Els clubs no podran dispensar, vendre i/o facilitar extractes derivats del cànnabis.*»

Esmena 30

GP Socialista

D'addició a l'apartat 2, de l'article 15

« [...] d'accés exclusiu a les persones sòcies. *Queda prohibida la publicitat de les activitats del club fora del local en qualsevol format.*»

Esmena 31

GP Socialista

D'addició d'un apartat 3, a l'article 15

«3. Pel que fa a les xarxes socials i espais web, els clubs podran donar a conèixer les seves activitats i serveis només mitjançant la prèvia inscripció i identificació de l'usuari per tal de garantir una correcta identificació i també la seva majoria d'edat. En tot cas, els espais web i/o xarxes socials hauran d'incorporar tota la informació relativa a la gestió de riscos, reducció de danys i consum, i dades de contacte amb la xarxa de salut pública i especialitzada.»

Esmena 32

GP Socialista

De modificació del títol del Títol V

«Títol V. Programes de gestió de riscos i [...].»

Esmena 33

GP Socialista

De modificació a l'apartat 1, de l'article 16

«1. [...] i assessorament professionalitzats en gestió de riscos i danys [...].»

Esmena 34

GP Socialista

De modificació a l'apartat 2, de l'article 16

«2. [...] participar en l'elaboració de plans de gestió de riscos, així com [...].»

Esmena 35

GP Socialista

De modificació de l'article 17. Nova redacció

«Article 17. Formació i informació i gestió d'usos de risc

1. Les associacions hauran d'informar als seus socis sobre els efectes, les propietats de cànnabis i els seus derivats, així com dels riscos o danys que es puguin derivar del seu consum així com de les formes de consum alternatives.

2. Les associacions hauran de disposar d'informació accessible als socis que ho desitgin per contactar amb professionals que puguin ajudar a reduir o abandonar el consum de cànnabis.

3. Les associacions hauran de disposar i oferir informació i assessorament professional en gestió de riscos i danys adreçats específicament als responsables de la dispensació.

4. Es garantirà com a mínim una formació anual en gestió de riscos i danys associats al consum del cànnabis, en el cas de les persones responsables de la seva dispensació. No es podrà dispensar cànnabis sense haver rebut aquesta formació.

5. Els continguts dels cursos de formació hauran de ser consensuats per la taula de seguiment i desenvolupament indicada a la Disposició Addicional Primera de la present Llei.»

Esmena 36

GP Socialista

~~*De supressió de l'article 18*~~

Esmena 37

GP Socialista

De modificació de l'article 19

«Article 19

[...] profunditzar en una política de drogues basada en la gestió de riscos i reducció de danys.»

Esmena 38

GP Socialista

De modificació de l'article 20. Nova redacció

«Article 20. Competències de les Administracions

1. El Govern de la Generalitat de Catalunya crearà un registre de clubs cannàbics. La inscripció dels clubs en aquest registre serà indispensable per portar a terme la seva activitat.

2. Serà competència de la Generalitat de Catalunya el control de l'activitat i dels locals dels clubs i associacions de persones consumidores de cànnabis, independentment de les col·laboracions que es puguin establir per part dels governs municipals.

3. S'establirà per reglament les condicions generals i requeriments homogenis per a l'exercici de l'activitat de les associacions de persones consumidores de cànnabis.

4. Els Ajuntaments podran promoure ordenances i reglaments per regular i autoritzar l'obertura de clubs de cànnabis en el seu àmbit territorial, concretant aspectes urbanístics, de seguretat, higiene i/o convivència.

5. El Govern de la Generalitat dotarà als ens locals d'una línia addicional de recursos econòmics i humans necessaris tant per a la regulació, autorització i control dels clubs cannàbics, així com per a la posada en marxa de programes d'informació, prevenció i gestió de riscos que es derivin de la implantació de clubs cannàbics als municipis.»

Esmena 39

GP Socialista

De modificació de l'article 21. Nova redacció

«Article 21. Règim sancionador

Les infraccions relacionades amb l'incompliment de les condicions i requisits d'aquesta llei, així com de les autoritzacions administratives relacionades amb l'àmbit d'aplicació i desenvolupament d'aquesta Llei seran sancionades d'acord amb el reglament establert per l'Observatori Català del Cànnabis.»

Esmena 40

GP Socialista

De modificació de la Disposició Addicional Primera. Nova redacció

«Disposició Addicional Primera

El Govern de la Generalitat ha de crear l'Observatori Català del Cànnabis, que actuarà com a taula de seguiment i desenvolupament de la present llei, composta per representats dels departaments competents en salut pública, justícia, seguretat ciutadana, representants d'entitats especialitzades, entitats representatives del món local i representants de les federacions d'associacions cannàbiques representatives per tal d'avaluar l'aplicació de la present llei, els seus efectes i preparar el reglament de desenvolupament.

L'Observatori Català del Cànnabis serà l'encarregat també d'establir el règim sancionador, vetllar per la qualitat associativa de les entitats cannàbiques, i d'emetre un informe públic anual sobre l'evolució de l'aplicació de la present Llei i dels aspectes relacionats amb el cànnabis que es considerin oportuns.»

Esmena 41

GP Socialista

D'addició d'una nova Disposició Final

«Disposició Final Segona. Règim sancionador

El Govern de la Generalitat de Catalunya promourà, en el termini de 6 mesos des de l'aprovació d'aquesta llei, un règim sancionador derivat de l'incompliment dels articles de la present Llei.»

Esmena 42

GP Socialista

D'addició d'una nova Disposició Final

«Disposició Final Tercera. Termini per al desplegament reglamentari

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar en el termini de 6 mesos a comptar de l'aprovació d'aquesta llei les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per a aplicar-la i desplegar-la.»

Palau del Parlament, 31 de gener de 2017

Eva Granados Galiano, portaveu; Raúl Moreno Montaña, diputat, GP SOC

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 49525)

A la Mesa del Parlament

Marta Rovira i Vergés, portaveu del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, d'acord amb el que estableix l'article 116 del Reglament del Parlament, presenta les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de les associacions de persones consumidores de cànnabis (tram. 202-00090/10).

Esmena 1

GP de Junts pel Sí

*De modificació i **addició** a l'exposició de motius*

La participació ciutadana és una peça clau en el funcionament del sistema democràtic. La sobirania popular s'exerceix mitjançant els diferents canals de participació que estableixen la Constitució Espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la legislació de règim local, tant l'estatal com l'autonòmica.

L'article 4 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix que els poders públics de Catalunya han de promoure el ple exercici de les llibertats i els drets que reconeixen aquest Estatut, la Constitució, la Unió Europea, la Declaració universal de drets humans, el Conveni europeu per a la protecció dels drets humans i els altres tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya que reconeixen i garanteixen els drets i les llibertats fonamentals.

L'article 51 de la Constitució Espanyola estableix que els poders públics han de garantir la defensa dels usuaris i consumidors, protegint per procediments eficaços, la seguretat, la salut i els legítims interessos econòmics dels mateixos.

D'acord als articles 28 i 49 de l'Estatut, els poders públics han de garantir la protecció de la salut, la seguretat i la defensa dels drets i els interessos legítims dels consumidors i usuaris, i també han de donar suport a les organitzacions de consumidors i usuaris.

L'article 123 de l'Estatut estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de consum, que inclou en tot cas la defensa dels drets dels consumidors i els usuaris, proclamats per l'article 28.

La Generalitat de Catalunya té la competència exclusiva en matèria d'associacions segons l'article 118 de l'Estatut, així com també en matèria de publicitat, sens perjudici de la legislació mercantil de l'estat.

El consum de cànnabis per part de persones adultes, en l'àmbit privat, ja sigui per motius lúdics o terapèutics és l'exercici del dret fonamental a la llibertat que es projecta en llibertat de consciència i a la lliure disposició del propi cos, i també del dret a la salut i de les persones a escollir les teràpies i tractaments que lliurement escullin.

La societat civil Catalana ha estat històricament un element vertebrador i clau en la defensa dels interessos, drets i en la iniciativa de les aspiracions de la ciutadania.

D'ençà que l'any 1991 en que es va fundar a Barcelona l'associació Ramón Santos de Estudios del Cannabis «ARSEC», reconeguda com la primera associació de

persones consumidores de cànnabis que va a dur a terme un conreu col·lectiu, el nombre d'aquestes entitats ha proliferat. S'estima que a l'actualitat existeixen centenars de clubs socials de cànnabis a Catalunya. Aquestes associacions s'han anat formant a partir del model de l'ús compartit, és a dir autocultiu i autoconsum compartits per les persones associades membres de l'associació. El model no és, doncs, cap a terceres persones, sinó activitat entre les persones associades de l'associació. El model d'associació de persones consumidores de cànnabis que aquesta llei pretén regular s'ha construït des de la capacitat d'afrontar reptes de la societat civil que reclama un marc jurídic clar i un reconeixement legal, a una activitat que actualment existeix i és present de forma desregulada dins la nostra societat.

La societat civil organitzada al voltant del moviment cannàbic ha dut a terme una important i valuosa tasca d'autoregulació, establint criteris i pautes i codis de bones pràctiques. Alhora la seva existència ha posat de manifest una incontrovertible realitat social respecte al consum de cànnabis i ha construït un model, objecte d'estudi a nivell internacional, en un moment de debat a nivell mundial sobre la necessitat d'un canvi en la orientació de les polítiques de drogues, basat en la reducció de riscos associats al seu ús i el respecte dels drets fonamentals.

Les administracions locals de Catalunya han estat també pioneres, i a l'any 2012 l'Ajuntament de Rasquera va aprovar un pla per promoure la investigació científica i alhora donar solució als reptes que es plantejaven les associacions, així com optimitzar els recursos, que va ser recolzat per la ciutadania en una consulta popular.

El febrer de l'any 2014 el Parlament de Catalunya va aprovar la moció 77/X, per tal que la comissió de Salut realitzés els treballs per tal que el Govern de la Generalitat regulés les associacions de persones consumidores de cànnabis, motivada per els canvis legislatius a l'Estat Espanyol que encara posaven més inseguretat jurídica a les associacions i les persones que en formen part i per tant, instava a la regulació des de la perspectiva de la salut pública en el marc de les polítiques de reducció de danys, amb la voluntat de una disminució de riscos també derivats de la no existència de regulació d'aquesta activitat, i per tant d'una voluntat també de donar un reconeixement normatiu a l'activitat regulada de les associacions.

El 29 de gener de 2015 el Parlament va aprovar la resolució 932/X, l'exposició de motius de la qual va posar de manifest la orientació de la Generalitat en polítiques de drogues i en la necessitat d'aprovar una norma per regular aquestes associacions.

Això va donar peu a la Resolució SLT/32/2015 del Departament de Salut, de 15 de gener, per la qual s'aproven criteris en matèria de salut pública per orientar les associacions cannàbiques i els seus clubs socials i les condicions de l'exercici de la seva activitat per als ajuntaments de Catalunya.

Aquesta resolució responia als debats generats entorn una substància que té efectes sobre la salut i que, per tant, també s'han d'abordar des de la perspectiva de salut pública, debats generats dins el Parlament de Catalunya així com a les inquietuds del món local que demanaven uns criteris mínims els quals els servissin de guia per orientar la regulació municipal sota un criteri comú.

Els criteris aprovats en al resolució pretenien impulsar, a través de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, la informació i l'assessorament dels associats per tal de reduir els riscos i els danys vinculats al consum del cànnabis; la formació de les persones encarregades de la dispensació d'aquesta substància amb l'objectiu assenyalat; la detecció precoç, el seguiment i la derivació de determinats consums que generen riscos i/o danys a la salut dels consumidors de la substància; la prohibició del consum d'altres drogues o begudes alcohòliques i la limitació de la venda i consum de tabac i productes del tabac d'acord amb la normativa vigent, per tal de no fomentar el consum del cànnabis i el d'altres substàncies additives a la vegada; la limitació de la ubicació d'aquests clubs a una distància mínima dels centres sanitaris i dels educatius per tal d'evitar la promoció del consum entre determinats col·lectius especialment vulnerables; la limitació horària i de tota mena de publicitat

de les associacions o dels seus establiments o locals, i també el compliment de les condicions de salubritat dels locals d'acord amb la normativa vigent i el respecte a les normes mediambientals i, especialment, al descans dels veïns.

Els mateixos criteris van ser objecte d'informe favorable del Consell Assessor de Salut Pública, com a òrgan assessor del Departament de Salut sobre aspectes tècnics i científics de la salut pública, adscrit a la Secretaria de Salut Pública, comptaven amb el consens de les federacions representatives de les associacions cannàbiques, es van fer conèixer a les entitats municipalistes i van ser presentats a la Comissió de Salut del Parlament de Catalunya.

Aquesta iniciativa de la societat civil surt de la necessitat de noves respostes davant la prohibició, que va en la línia amb els nous moviments internacionals que han constatat la ineficàcia de les Polítiques prohibicionistes per a la reducció del consum i del tràfic il·legal. Respon al canvi cap a un abordatge de les Polítiques de drogues basat en la reducció de danys i de riscos.

Les oportunitats de la regulació de l'activitat de les associacions de persones consumidores de cànnabis són importants. En primer lloc, trencar amb la opacitat i la invisibilitat, de manera que ens permeti conèixer millor la realitat del fenomen per intervenir amb polítiques eficaces. Augmentar el grau de coneixement sobre la substància, i la formació i informació de les persones consumidores. Accedir a una població usuària per a millorar les polítiques de prevenció i de disminució de danys. Prohibir la promoció del consum de la substància. Reduir les possibilitats de contacte de les persones consumidores amb el mercat il·lícit de cànnabis i d'altres drogues.

Així com també permet introduir límits a una realitat fins ara desregulada i per tant, sense límits clars i actuant sobre aquells que no compleixin sense tanta subjectivitat jurídica, evitant també l'escalada de penalització en el sistema judicial.

Esmena 2

GP de Junts pel Sí

De modificació a l'article 1

Article 1. Objecte

Aquesta Llei té com a objecte establir clarament el model d'activitat de les associacions de persones consumidores de cànnabis, *regulant aquesta modalitat d'associació, la denominació, les finalitats, els requisits de constitució, modificació, extinció i liquidació, el contingut dels estatuts, dels òrgans de govern, dels drets i deures dels associats, i les obligacions de les associacions i els seus clubs, així com la tinença i el consum personal de cànnabis.*

Esmena 3

GP de Junts pel Sí

*De modificació i **addició** a l'article 2*

Article 2. Finalitat

Les finalitats de la present llei són

- a) Protegir, promoure i millorar la salut pública de la població mitjançant una política orientada a minimitzar els riscos i danys del consum del cànnabis.
- b) Vetllar pel respecte i garantir els drets de les persones consumidores de cànnabis, i compatibilitzar-los amb els de la resta de la població.
- c) Establir els mecanismes per la protecció de la salut de les persones consumidores de cànnabis, en especial al control i la informació sobre la qualitat i les característiques i efectes del producte que consumeixen.
- d) Impulsar la deguda informació, educació i prevenció sobre les conseqüències i efectes perjudicials vinculats al consum d'aquesta substància.
- e) Establir les condicions *generals i requeriments de l'exercici de l'activitat de les associacions de persones consumidores de cànnabis i els seus clubs de forma trans-*

parent, per tal que els Ajuntaments de Catalunya en siguin coneixedors mantenint aquests la capacitat de regulació pròpia de l'àmbit local urbanístics, de seguretat, higiene o convivència.

f) Establir mecanismes per millorar la seva activitat des d'una perspectiva de Salut Pública, ***amb coordinació amb les polítiques de Salut Pública que duguin a terme les administracions competents.***

g) Establir els mecanismes per a la protecció mediambiental en l'exercici de les activitats de les associacions.

h) Dotar als ens municipals d'instruments per a l'autorització de les activitats de les associacions de *persones consumidoras* de Cànnabis, ***especificant clarament on recauen les competències sobre el control de l'activitat.***

i) Establir un marc de seguretat jurídica per a les activitats de les associacions de *persones consumidoras* de cànnabis.

j) Promoure mecanismes per a garantir la seguretat pública i privada en el desenvolupament de les activitats de les associacions de *persones consumidoras* de cànnabis.

k) Garantir els drets *de les persones associades* que integren aquestes associacions.

l) Disminuir qualsevol impacte de l'activitat de les associacions en els entorns propers.

Esmena 4

GP de Junts pel Sí

De modificació a l'article 3

Article 3. Àmbit d'aplicació

Aquesta llei serà d'aplicació a les entitats definides a l'article 4 que tinguin el seu domicili i desenvolupin les seves activitats a Catalunya.

Esmena 5

GP de Junts pel Sí

*De modificació i **addició** a l'article 4*

Article 4 Definicions

Als efectes d'aquesta llei es considera:

a) Associacions de *persones consumidoras* de cànnabis: Són associacions sense ànim de lucre, legalment constituïdes, que s'autoabasteixen i distribueixen cànnabis entre *les persones associades*, tots ells majors d'edat, els quals consumeixen aquesta substància en un àmbit privat, ja sigui amb finalitat lúdica o terapèutica, reduint així danys ***socials i*** sobre la salut associats al mercat clandestí i a determinats usos del cànnabis, d'acord amb la legalitat vigent.

b) Club social de cànnabis: Es un espai d'àmbit privat ***i regulat*** gestionat per una associació de *persones consumidoras* de cànnabis, que reuneix les condicions idònies i on principalment es duu a terme el consum de cànnabis per part dels seus membres.

c) *Autoproveïment: La producció mitjançant cultiu i procés del cànnabis per a la distribució d'aquest, sempre dins l'àmbit de l'associació, exclusiu per les persones sòcies i segons la regulació d'aquesta mateixa llei.*

Esmena 6

GP de Junts pel Sí

D'addició a l'article 5

Article 5. Constitució, personalitat jurídica i obligacions registrals

1. Les associacions de *persones consumidoras* de cànnabis de Catalunya es constituïran com associacions sense ànim de lucre, d'acord amb el que estableix la llei la Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació y el llibre

tercer del codi civil de Catalunya, i gaudiran de personalitat jurídica pròpia d'acord amb *el* que aquestes estableixen.

2. Les associacions de persones consumidores de cànnabis de Catalunya s'hauran d'inscriure en *el* Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya, en la classificació funcional específica creada a efectes estadístics i de cens d'acord amb el què preveu el Codi Civil de Catalunya. També hauran d'inscriure's en el registre municipal d'associacions o de clubs cannàbics, si la regulació local ho preveu.

3. Les associacions hauran de respectar les ordenances municipals, sempre que no contradiguin aquesta Llei, i obtenir la llicència d'activitat corresponent.

4. Qualsevol fusió, escissió, modificació, extinció i liquidació d'una associació de persones consumidores de cànnabis, es farà d'acord amb el que estableixen les lleis esmentades a l'article 5.1 i es farà per un procediment democràtic, convocant els òrgans i l'assemblea pertinent per la seva aprovació. Tant el procediment com el resultat no podrà contradir els aspectes regulats en aquesta llei o en el reglament posterior.

Esmena 7

GP de Junts pel Sí

De modificació a l'article 6

Article 6. Socis fundadors

Les persones que decideixin fundar una associació, i per tant, ser-ne els primeres persones associades, hauran de ser persones majors d'edat i consumidores de cànnabis.

Esmena 8

GP de Junts pel Sí

De modificació i **addició** a l'article 7

Article 7. Fins i objectius específics

Entre els seus fins i objectius hauran de constar:

a. L'autoproveïment i distribució de cànnabis entre les seves persones associades per al seu consum privat, d'acord amb la legalitat vigent.

b. La prevenció de riscos i reducció de danys associats al mercat clandestí i a determinats usos del cànnabis.

c) Proporcionar als seus associats informació *relativa al consum, a la substància, als riscos derivats del consum i tot allò que des dels programes específics de salut pública s'hagi de transmetre al les persones associades.*

d) El control de la qualitat i les propietats *de la substància en la producció i distribució a les persones associades.*

Esmena 9

GP de Junts pel Sí

D'addició a l'article 8

Article 8. Organització

1. Les associacions de persones consumidores de cànnabis s'organitzaran d'acord amb la normativa vigent reguladora del dret d'associació, Llei Orgànica 1/2002 i el Llibre III del Codi Civil de Catalunya i per les disposicions de la present llei.

2. *Les associacions han de ser gestionades d'acord a la Llei d'Associacions amb una gestió col·lectiva i de forma assembleària, celebrant com a mínim dues assemblees generals ordinàries a l'any, atorgant veu i vot a cadascun dels seus associats i sempre respectant les decisions de l'Assemblea com a òrgan màxim de decisió de l'associació.*

3. *Tal com s'ha definit les associacions, aquestes seran sense ànim de lucre. Els beneficis obtinguts derivats de l'exercici de les activitats de l'associació, inclosos qualsevol prestació que no contradigui aquesta llei, s'hauran de destinar, exclusivament, al compliment de la seva finalitat, sense que es pugui produir, en cap cas,*

repartiment de beneficis entre les seves persones associades i controlant conflictes d'interessos amb familiars ni sota cap fórmula de cessió gratuïta a persones físiques o jurídiques amb interès lucratiu.

Esmena 10

GP de Junts pel Sí

De modificació de l'article 9

Article 9. Condicions d'ingrés *de noves persones associades*

Les persones sòcies de les associacions de persones consumidores de cànnabis hauran de complir els següents requisits:

- a) Ser majors d'edat
- b) Ser *consumidores habituals de Cànnabis o bé disposar d'un consell terapèutic*
- c) Tenir l'aval físic d'una altra persona sòcia

Esmena 11

GP de Junts pel Sí

*De modificació i **addició** a l'article 10*

Article 10. Drets i obligacions *de les persones sòcies*

1. *Les persones associades* tindran dret a participar en l'organització, les activitats, així com a gaudir dels serveis de l'associació d'acord amb el que preveuen les lleis, els estatuts i reglaments de l'associació.

2. *Les persones associades* tindran dret a rebre una informació veraç per part de l'associació.

3. Tota persona sòcia podrà consultar en qualsevol moment la seva fitxa de consum.

4. Tota persona sòcia tindrà dret a dret a conèixer el resultat de les proves analítiques periòdiques *de la substància que es distribueix*.

5. Tota persona sòcia podrà en qualsevol moment sol·licitar la disminució de la seva previsió de consum o donar-se de baixa de l'activitat/programa d'autoproveïment sense que hagi d'abonar cap cost.

6. Tota persona sòcia té dret a participar en els programes de prevenció de riscos de l'associació.

7. Tota persona sòcia té dret a ser informada per l'associació sobre els programes de detecció precoç i derivació de casos de consum problemàtic o abusiu.

8. *Les persones sòcies es comprometen al consum de la substància dispensada estrictament en l'àmbit privat.*

9. *Les persones sòcies es comprometen a no transmetre a terceres persones allò que li és dispensat a títol personal com a membres de l'associació.*

10. *Les persones sòcies es comprometen a no consumir en situacions en que es pugui perjudicar a terceres persones, sobretots a menors d'edat.*

11. *Les persones sòcies han de ser responsables del seu propi consum. En cas de detecció de consums problemàtics o que afectin algun aspecte de la salut, es reglamentarà el protocol per a informar al sistema de salut.*

12. *Cada persona sòcia només podrà avalar un màxim de 5 persones l'any.*

Esmena 12

GP de Junts pel Sí

De modificació i supressió

Article 11. Obligacions documentals de les associacions de *persones consumidores* de Cànnabis.

1. Llibres de registre de *les persones associades*

a) Les associacions hauran de tenir els llibres de registre de *persones associades* actualitzat, on consti al menys *nom i cognom*, el número de soci, data d'ingrés, i document d'identitat.

En el cas que duguin a terme *el programa* d'autoproveïment i distribució de cànabis entre *les seves persones associades*, d'acord amb la legalitat vigent, hauran de disposar d'un llibre de registre *persones associades inscrites al programa d'autoproveïment*, on consti el seu número, la data de sol·licitud, la seva previsió de consum i les retirades de consum actualitzades mensualment.

2. Llibres de registre d'autoproveïment.

a) Les associacions que desenvolupin un programa d'autoproveïment ~~privat~~, hauran de disposar d'un llibre de registre de previsió de consum social en el que constarà al menys el número *de les persones associades inscrites*, la seva previsió individual i la previsió total colectiva.

b) També hauran de disposar d'un llibre de programació i resultats d'autoproveïment, que certificarà les dates i els cultius programats, les tècniques emprades en aquests, així com les quantitats recol·lectades i aptes pel consum, d'acord amb la legalitat vigent.

A aquest efecte l'associació farà un informe tècnic pericial, *com a mínim anualment*, per part d'un *enginyer/a o enginyer/a tècnic* agrònom extern, que determini que les previsions de cultiu s'ajusten a les previsions de consum acordades.

3. Registre i control de Distribució

a) Les associacions hauran de disposar d'un registre actualitzat *semestralment*, i *com a màxim anualment*, del consum de les persones associades inscrites al programa d'autoproveïment, on consti al menys el número de soci, les quantitats retirades i la data de retirada. Es faran revisions cada 6 mesos per tal d'adaptar la producció a la demanda real de les persones que s'autoproveeixen a l'associació o al revés, si es dona el cas que el cultiu no es pot variar.

b) *En el moment que el soci retiri una quantitat de cànabis, s'haurà de verificar la seva identitat, la previsió de consum aprovada, i les retirades efectuades en el mes vigent per tal de comprovar que s'ajusta als paràmetres establerts. A tal efecte les associacions hauran de disposar dels mitjans tècnics, personals e informàtics, que garanteixin el procés, d'acord amb la legalitat vigent.*

Tot allò que fa referència a quantitat màxima a retirar d'un sol cop, en un mateix mes o altres aspectes relacionats amb la distribució, es regularan pel reglament corresponent.

4. Registre i control del Transport

a) Un cop realitzat el control de la collita i quantificat el volum final de la producció, s'emetrà autorització escrita per part de la Junta Directiva per al transport del producte del cultiu des del lloc on es realitza fins al local on es porta a terme la distribució controlada. En aquesta autorització figuraran les dades de l'associació, la identitat del transportista, el destí del transport, i la quantitat i tipus de producte (summitats florides, resina, restes de fulles, tintura, crema, etc.) que es tracti.

b) *El producte haurà d'estar empaquetat i segellat de forma que es pugui garantir la seva integritat en el procés. S'establirà per reglament el tipus d'empaquetat i la informació de traçabilitat i de la substància que ha de contenir.*

c) No es podrà realitzar el transport en mitjans de transport col·lectiu.

Esmena 13

GP de Junts pel Sí

De modificació del títol del Títol IV

Títol IV. *Funcionament de l'autoproveïment, la distribució, els controls de les activitats i els clubs socials.*

Esmena 14

GP de Junts pel Sí

*De modificació i **addició** a l'article 12*

Article 12. Distribució del cànnabis

a) La distribució del cànnabis entre els *les persones associades* s'haurà de realitzar en un espai privat, amb accés restringit exclusivament a *les persones associades* de l'associació i haurà de ser destinat exclusivament al seu consum personal.

b) Les persones encarregades de la manipulació i dispensació de la substància hauran de tenir la formació que reglamentàriament s'estableixi.

c) *Les persones associades que vulguin participar en l'autoproveïment associatiu hauran de sol·licitar-ho per escrit, expressant la seva previsió de consum, que no podrà sobrepassar els 60 grams mensuals, reduint-se aquesta quantitat a 20 grams mensuals, en cas de persones entre 18 i 21 anys.*

Es podrà superar la quantitat màxima en casos degudament justificats segons el que estableixi el reglament.

d) Entre la sol·licitud i l'accés a la dispensació haurà de transcórrer un període de carència de 15 dies.

e) L'associació haurà d'informar al sol·licitant de la legislació vigent i aquest haurà de signar un document que manifesti que *les quantitats retirades* és per al seu consum personal en un àmbit estrictament privat.

f) La distribució es farà amb paquets que no continguin cap tipus de marca ni publicitat, amb advertències sobre els riscos d'ús i explicitant clarament la informació de la substància, analítiques produïdes, el contingut de THC i CBD i tot allò que es pugui establir per reglament.

Esmena 15

GP de Junts pel Sí

D'addició d'un nou article 12 bis

12 bis. Cultiu i producció per autoproveïment del cànnabis

Tots els aspectes relacionats amb el cultiu per autoproveïment es regularan mitjançant el reglament corresponent que haurà de contemplar com a mínim:

a) *Una quantitat màxima d'autorització de cultiu per cada associació i any per a una producció de 150 kg d'unitats florides en sec.*

b) *La titularitat del cultiu és exclusiu de l'associació.*

c) *El procediment per a la comunicació del cultiu*

d) *Els requisits de seguretat del cultiu*

e) *Les mesures de control higiènic i sanitari del cultiu*

f) *El Control de la producció i la preparació per al consum*

g) *La producció de productes derivats del cànnabis (extractes en sec, extractes en aigua)*

Esmena 16

GP de Junts pel Sí

D'addició d'un nou article 12 ter

Article 12 ter Autocultiu

Es reconeix el dret de persones, majors d'edat, i de forma individual a poder proveir-se mitjançant l'autocultiu de cànnabis pel seu propi consum.

Les condicions per a poder considerar-se autocultiu seran concretades per reglament.

Esmena 17

GP de Junts pel Sí

*De modificació i **addició** a l'article 14*

Article 14. Clubs de persones consumidores de cànnabis i clubs de fumadors de cànnabis

a) Els Clubs de *persones consumidoras i de fumadors* de Cànnabis son espais estrictament privats.

b) L'accés als Clubs on es realitzi activitat de consum de cànnabis estarà restringit a les persones sòcies.

c) A l'interior dels clubs estarà prohibit el consum d'altres drogues no institucionaltzades *i alcohol d'alta graduació*.

d) La llei de mesures contra el tabaquisme serà d'aplicació en les zones on estigui permès el seu consum.

e) Els espais destinats a *la dispensació hauran d'estar totalment separats físicament dels espais destinats al consum*.

f) Les associacions hauran de comprovar la identitat i condició de soci de les persones que accedeixin a l'interior de l'espai del club on es realitzi el consum o distribució.

g) Els clubs hauran de complir amb les condicions de salubritat dels locals que estableix la normativa vigent, així com de les zones de consum. En tot cas es respectarà la no discriminació en l'exercici dels drets fonamentals d'associació, de reunió, i a la llibertat en un espai privat col·lectiu, així com també garantirà el dret a la salut i al medi ambient de la ciutadania.

h) S'establiran reglamentàriament els paràmetres mediambientals obligatoris, valors màxims d'emissió atmosfèrica, així com mesures correctores exigibles als clubs de fumadors de cànnabis, per tal que la seva activitat sigui conforme amb la vigent normativa de protecció mediambiental, harmonitzant els drets fonamentals dels membres amb els de la resta de la ciutadania.

i) *El reglament establirà limitacions horàries i d'ubicació dels clubs socials de cànnabis*

Esmena 18

GP de Junts pel Sí

De modificació de l'article 15

Article 15. Publicitat

1. Les associacions *tenen prohibida qualsevol promoció de l'ús del cànnabis, així com qualsevol publicitat directa o indirecta de les pròpies associacions o dels seus establiments, locals o clubs, i d'activitats de promoció del consum de cànnabis per part de membres de les associacions, ni a través de cartells, rètols publicitaris o qualsevol altre suport, en paper o electrònic. No s'entendrà per publicitat qualsevol manifestació de la llibertat d'expressió, tal com la participació en fòrums, xarxes socials o mitjans de comunicació de qualsevol tipus.*

2. Els clubs tindran una placa exterior on consti el nom de l'associació, el número d'inscripció al corresponent registre, i indicar que es tracta d'un espai privat d'accés exclusiu a les persones sòcies.

Esmena 19

GP de Junts pel Sí

*De modificació i **addició** de l'article 16*

Article 16. Col·laboració amb organismes i entitats de salut pública i professionals de la Medicina.

1. Les associacions *s'obligaran a participar i a col·laborar amb el departament de salut i entitats especialitzades per oferir serveis d'informació i assessorament professionalitzats en reducció de riscos i danys adreçats a les persones associades així com de detecció precoç, seguiment i derivació de consums problemàtics del cànnabis.*

2. Les administracions públiques podran promoure la creació d'òrgans o programes de col·laboració entre aquestes i les associacions de persones consumidoras de cànnabis, o entitats que els representen, per aconseguir una major informació

empírica i estadística, amb valor científic que permeti establir mesures de control sanitari, participar en l'elaboració de plans de prevenció, així com per oferir formació sobre el consum responsable i els riscos que comporta o qualsevol altra qüestió relativa al consum del cànnabis a Catalunya.

3. Les associacions que ofereixin serveis per *persones associades* medicinals o terapèutics hauran de *complir el que estableixi el reglament en allò que fa referència al cànnabis per utilització terapèutica*.

4. *Les associacions donaran informació i assessorament professionalitzat en reducció de riscos i danys adreçats al personal treballador i persones associades d'acord amb el que estableixi el Reglament i l'Agència de Salut Pública de Catalunya. Es plantejarà un programa d'informació específic adreçat a les persones de 18 a 21 anys.*

El personal treballador haurà de realitzar com a mínim un curs de formació en reducció de riscos i danys i es garantirà, com a mínim, una formació anual en el cas de les persones responsables de la dispensació del cànnabis amb l'objectiu d'incorporar les pràctiques de reducció de riscos i danys en la pràctica dins l'associació.

5. *S'impulsarà la creació de les categories laborals per organitzar el sector, amb l'objectiu de poder crear un conveni col·lectiu específic.*

6. *Les associacions s'obliguen a transmetre al Departament de Salut i dins d'aquest a l'organisme responsable del seguiment de la qualitat i l'activitat de les associacions, en forma i criteris, tota la informació estadística i epidemiològica necessària per al control de l'activitat.*

Esmena 20

GP de Junts pel Sí

De modificació a l'article 18

Article 18. Prevenció d'usos de risc

Les associacions hauran d'informar a les persones associades sobre els danys provocats pel consum de Cànnabis per combustió (cigarretes) i sobre la existència de formes de consum alternatives.

Les associacions hauran d'aportar informació sobre la substància i sobre la forma de consum, explicant els diferents efectes que pot tenir utilitzant un determinat tipus de consum: de planta, extracte, consumibles varis, identificant les formes de consum de més efecte i més risc.

També hauran de disposar d'informació accessible a les persones associades que ho desitgin per contactar amb professionals que puguin ajudar a reduir o abandonar el consum de cànnabis.

Esmena 21

GP de Junts pel Sí

D'addició a l'article 21

Article 21. Règim Sancionador

Les infraccions relacionades amb l'incompliment de les condicions i requisits de les autoritzacions administratives relacionades amb l'àmbit d'aplicació i desenvolupament d'aquesta Llei seran sancionades d'acord amb la normativa sectorial en cada cas.

Serà objecte de sanció qualsevol activitat duta a terme per les associacions de persones consumidores de cànnabis que contradigui la doctrina i els preceptes d'aquesta llei. Especialment si es produeix qualsevol transmissió a terceres persones fora de les persones associades de l'associació establint sancions importants si aquestes terceres persones són menors d'edat.

Esmena 22

GP de Junts pel Sí

De modificació de la Disposició adicional primera

Disposició adicional primera

El Govern de la Generalitat promourà la creació de *la Comissió de regulació per al* seguiment i desenvolupament de la present llei, composta per representats dels departaments competents en salut pública, justícia, seguretat ciutadana, representants d'entitats especialitzades i representants de les federacions d'associacions cannábiques representatives per tal d'avaluar l'aplicació de la present llei, els seus efectes i preparar el reglament de desenvolupament.

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

Marta Rovira i Vergés, portaveu GP JS

GRUP PARLAMENTARI DEL PARTIT POPULAR DE CATALUNYA (REG. 49660)

A la Mesa del Parlament

Alejandro Fernández Álvarez, portaveu, Alberto Villagrasa Gil, diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 116 del Reglament del Parlament, presenten les següents esmenes a l'articulat de la Proposició de llei de les associacions de persones consumidores de cànnabis (tram. 202-00090/10).

Esmena 1

GP del Partit Popular de Catalunya

De modificació i supressió de l'article 1

Aquesta llei té com a objecte establir el *règim jurídic* de les associacions de persones consumidores de cànnabis, ~~les normes generals per a la constitució, organització i funcionament d'aquestes Associacions i els seus clubs.~~

Esmena 2

GP del Partit Popular de Catalunya

De modificació i supressió de part de l'article 2

Article 2. Finalitat

Les finalitats de la present llei són:

a) ~~Protegir, promoure i millorar la salut pública de la població mitjançant una política orientada a minimitzar els riscos i danys del consum del cànnabis.~~

b) Vetllar pel respecte i garantir els drets de les persones consumidores de cànnabis, i compatibilitzar-los amb els de la resta de la població.

c) Establir els mecanismes per la protecció de la salut de les persones consumidores de cànnabis, en especial al control i la informació sobre ~~la qualitat i les característiques i efectes del producte que consumeixen.~~

d) Impulsar la deguda informació, educació i prevenció sobre les conseqüències i efectes perjudicials vinculats al consum d'aquesta substància,

e) Establir les condicions de l'exercici de la seva activitat pels ajuntaments de Catalunya i donar-ne publicitat.

~~f) Establir mecanismes per millorar la seva activitat des d'una perspectiva de Salut Pública.~~

~~g) Establir els mecanismes per a la protecció mediambiental en l'exercici de les activitats de les associacions.~~

h) Dotar als ens municipals d'instruments per a l'autorització de les activitats de les associacions de consumidors de Cànnabis.

i) Establir un marc de seguretat jurídica per a les activitats de les associacions de consumidors de cànnabis.

j) Promoure mecanismes *de* desenvolupament de les activitats de les associacions de consumidors de cànnabis.

~~k) Garantir els drets dels socis que integren aquestes associacions.~~

Esmena 3

GP del Partit Popular de Catalunya

~~De supressió de part de la lletra a de l'article 4~~

a) Associacions de persones consumidores de cànnabis: Son associacions sense ànim de lucre, legalment constituïdes, que s'autoabasteixen i distribueixen cànnabis entre els seus socis, tots ells majors d'edat, els quals consumeixen aquesta substància en un àmbit privat, ~~ja sigui amb finalitat lúdica o terapèutica, reduint així danys sobre la salut associats al mercat clandestí i a determinats usos del cànnabis,~~ d'acord amb la legalitat vigent.

Esmena 7

GP del Partit Popular de Catalunya

D'addició de l'article 8

Article 8. Organització

1. Les associacions de persones consumidores de cànnabis s'organitzaran d'acord amb la normativa vigent reguladora del dret d'associació, Llei Orgànica 1/2002 i el Llibre III del Codi Civil de Catalunya i per les disposicions de la present llei.

2. *Les associacions de persones consumidores de cànnabis regulades a l'emparedat tenen limitat a quaranta el número de persones sòcies. En cap cas es podrà ampliar el número de persones sòcies i les incorporacions respondran a les baixes que s'hagin produït.*

Esmena 4

GP del Partit Popular de Catalunya

~~De supressió de l'apartat 4, de l'article 11~~

[...] d'acord amb la legalitat vigent.

~~4. Registre i control del Transport~~

~~a) Un cop realitzat el control de la collita i quantificat el volum final de la producció, s'emetrà autorització escrita per part de la Junta Directiva per al transport del producte del cultiu des del lloc on es realitza fins al local on es porta a terme la distribució controlada. En aquesta autorització figuraran les dades de l'associació, la identitat del transportista, el destí del transport, i la quantitat i tipus de producte (summitats florides, resina, restes de fulles, tintura, crema, etc.) que es tracti.~~

~~b) El producte haurà d'estar empaquetat i segellat de forma que es pugui garantir la seva integritat en el procés.~~

~~c) No es podrà realitzar el transport en mitjans de transport col·lectiu.~~

Esmena 5

GP del Partit Popular de Catalunya

D'addició d'una nova lletra i a l'article 14

[...] de la resta de la ciutadania.

i) *En els clubs on es realitzin activitat de consum de cànnabis resta prohibida la venda i consum de begudes alcohòliques, amb independència de la seva graduació, així com la venda de tabac.*

Esmena 6

GP del Partit Popular de Catalunya

D'addició d'una nova lletra j a l'article 14

j) L'aforament dels clubs de consumidors de cànnabis i dels clubs de fumadors de cànnabis està limitat a quaranta persones, coincidint el número màxim legal d'associats de les associacions de persones consumidores de cànnabis.

Esmena 8

GP del Partit Popular de Catalunya

~~De supressió i modificació de l'apartat 1 de l'article 15~~

1. Les associacions no podran fer promoció *ni publicitat* del consum de cànnabis. ~~No s'entendrà per publicitat qualsevol manifestació de la llibertat d'expressió, tal com la participació en fòrums, xarxes socials o mitjans de comunicació de qualsevol tipus.~~

Esmena 9

GP del Partit Popular de Catalunya

~~De supressió de l'apartat 3 de l'article 16~~

[...]

al consum del cànnabis a Catalunya.

~~3. Les associacions que ofereixin serveis per socs medicinals o terapèutics hauran de comptar amb professionals de la medicina degudament titulats que hauran de fer el seguiment d'aquells.~~

Palau del Parlament, 2 de febrer de 2017

Alejandro Fernández Álvarez, portaveu; Alberto Villagrasa Gil, diputat, GP PPC

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions

3.10.25. Propostes de resolució

Proposta de resolució sobre l'adequació del Codi ictus als infants i els joves

250-00757/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 49800 / Admissió a tràmit: Mesa de la CS, 07.02.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 49800)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació de tota la proposta

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a:

1) En el marc del Pla Director de Malalties Vasculars Cerebrals (PDMVC), i tenint en compte la tasca desenvolupada pel grup de treball format pels equips pediàtrics i de Neurologia dels hospitals de Sant Joan de Déu, Sant Pau, Vall d'Hebrón (Materno Infantil), Taulí i Trueta, validar i iniciar la posada en marxa del Protocol del Codi Ictus Pediàtric, en un termini no superior a 6 mesos.

2) Vetllar per la necessària coordinació entre el Protocol del codi Ictus pediàtric i el Registre del Codi Ictus existent, amb l'objectiu d'adquirir més coneixement i millorar-ne les futures accions.

3) Difondre el Protocol del Codi Ictus Pediàtric i la pertinent Guia d'actuació a tots els hospitals de Catalunya.

Proposta de resolució sobre el suport a l'autonomia a la pròpia llar i la protecció dels seus beneficiaris

250-00761/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 49796 / Admissió a tràmit: Mesa de la CASF, 09.02.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 49796)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

~~De supressió i modificació~~

1. Avaluar i reconèixer i ~~compensar~~ els possibles perjudicats per la manca d'incorporació del Servei de Suport a l'Autonomia a la Pròpia Llar com una prestació que s'emmarca dintre del Sistema para la Autonomía y Atención a la Dependencia.

Esmena 2

GP de Junts pel Sí (2)

~~De supressió~~

2. Advertir als possibles beneficiaris i ~~compensar-los pel diferent tractament fiscal que actualment comporten les prestacions que reben en el marc del Servei de Suport a l'Autonomia a la Pròpia Llar.~~

Esmena 3

GP de Junts pel Sí (3)

D'addició

3. Dur a terme *les gestions necessàries davant del govern de l'estat de manera que les modificacions normatives i executives necessàries per tal que es reconegui plenament i expressament el Servei de Suport a l'Autonomia a la Pròpia Llar com una prestació que s'emmarca dintre del Sistema para la Autonomía y Atención a la Dependencia.*

Proposta de resolució sobre la incorporació a la cartera de serveis del Servei Català de la Salut de dispositius per a mesurar la glucosa en persones diabètiques

250-00762/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 49799 / Admissió a tràmit: Mesa de la CS, 07.02.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 49799)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

D'addició

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a incloure a la cartera de serveis els dispositius de mesurament intersticial de glucosa pel control de la diabetis tipus 1, prioritzant l'accés dels pacients menors de 14 anys, *en cas que es disposi d'evidència sobre el grau d'efectivitat i cost-efectivitat d'aquests dispositius en pràctica clínica habitual.*

Proposta de resolució sobre la política de promoció de la salut

250-00763/11

ESMENES PRESENTADES

Reg. 49798 / Admissió a tràmit: Mesa de la CS, 07.02.2017

GRUP PARLAMENTARI DE JUNTS PEL SÍ (REG. 49798)

Esmena 1

GP de Junts pel Sí (1)

De modificació

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a seguir dedicant les pàgines d'informació del Departament de Salut a la promoció de la salut, al foment d'hàbits de vida saludable i a la divulgació d'informació de servei a la ciutadania.

4. Informació

4.53. Sessions informatives, compareixences i audiències

4.53.05. Sol·licituds de compareixença i propostes d'audiència

Proposta d'audiència en ponència de Carlos de Rosselló Moreno, doctor en dret i especialista en dret financer i tributari, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01060/11

RETIRADA DE LA SOL·LICITUD

Retirada en la sessió 14 de la Comissió d'Economia i Hisenda, tinguda l'1.02.2017, DSPC-C 308.

Proposta d'audiència en ponència de Jorge Onrubia, professor d'hisenda pública i sistema fiscal de la Universidad Complutense de Madrid, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01061/11

RETIRADA DE LA SOL·LICITUD

Retirada en la sessió 14 de la Comissió d'Economia i Hisenda, tinguda l'1.02.2017, DSPC-C 308.

Proposta d'audiència en ponència d'Ángel de la Fuente, director executiu de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01062/11

RETIRADA DE LA SOL·LICITUD

Retirada en la sessió 14 de la Comissió d'Economia i Hisenda, tinguda l'1.02.2017, DSPC-C 308.

Proposta d'audiència en ponència de Gonzalo Bernardo Domínguez, professor d'economia de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01063/11

RETIRADA DE LA SOL·LICITUD

Retirada en la sessió 14 de la Comissió d'Economia i Hisenda, tinguda l'1.02.2017, DSPC-C 308.

Proposta d'audiència en ponència de José María Gay de Liébana, professor d'economia financera de la Universitat de Barcelona, amb relació a la Proposició de Llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01064/11

RETIRADA DE LA SOL·LICITUD

Retirada en la sessió 14 de la Comissió d'Economia i Hisenda, tinguda l'1.02.2017, DSPC-C 308.

Proposta d'audiència en ponència de Carmen Marín González, analista de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada, amb relació a la Proposició de Llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01065/11

RETIRADA DE LA SOL·LICITUD

Retirada en la sessió 14 de la Comissió d'Economia i Hisenda, tinguda l'1.02.2017, DSPC-C 308.

Proposta d'audiència en ponència de Víctor Ferreres, professor de dret constitucional, amb relació a la Proposició de Llei de l'impost sobre els actius no productius de les persones jurídiques

352-01066/11

RETIRADA DE LA SOL·LICITUD

Retirada en la sessió 14 de la Comissió d'Economia i Hisenda, tinguda l'1.02.2017, DSPC-C 308.

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de la Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat amb el conseller de Territori i Sostenibilitat sobre l'estratègia del Govern amb relació a la biodiversitat

355-00059/11

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA COMISSIÓ

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller, del Departament de Territori i Sostenibilitat (reg. 49997).

Comissió competent: Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: 08.02.2017.

Sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Coneixement amb el conseller d'Empresa i Coneixement sobre el Document de bases per a constituir un Pacte nacional per a la transició energètica

355-00060/11

SOL·LICITUD I TRAMESA A LA COMISSIÓ

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller, del Departament d'Empresa i Coneixement (reg. 50058).

Comissió competent: Comissió d'Empresa i Coneixement.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: 08.02.2017.

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i comunicacions del Govern i d'altres òrgans

4.70.01. Composició del Govern, delegacions de funcions i encàrrecs de despatx

Encàrrec del despatx de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació al conseller de Justícia

330-00049/11

PRESENTACIÓ: PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Reg. 50304 / Coneixement: 09.02.2017

A la presidenta del Parlament

Benvolguda presidenta,

De conformitat amb el que estableix l'article 12.1.k de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, em plau donar-vos compte que durant la absència la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, del 8 a l'11 de febrer de 2017, s'encarregarà del despatx del seu Departament el conseller de Justícia.

Cordialment,

Barcelona, 2 de febrer de 2017

Carles Puigdemont i Casamajó, president de la Generalitat de Catalunya

N. de la r.: Decret 10/2017, de 2 de febrer, d'encàrrec de despatx de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació al conseller de Justícia del 8 a l'11 de febrer de 2017, és publicat al DOGC 7304, del 8 de febrer de 2017.

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP SOC

Reg. 50219

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, integrants del Grup Parlamentari Socialista, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 (tram. 200-00019/11), i d'una manera especial del precepte següent:

Disposició addicional trenta-unena, de mesures en matèria d'organització i gestió del procés referendari, per possible infracció dels articles 1, 2.4, 29.6 i 122 de l'EAC i els articles 1.2, 2, 9, 92, 149.1.32 i 168 de la Constitució.

La literalitat de la disposició addicional segueix: *«El Govern, dins les disponibilitats pressupostàries per al 2017, ha d'habilitar les partides per garantir els recursos necessaris en matèria d'organització i gestió per fer front al procés referendari sobre el futur polític de Catalunya en el marc de la legislació vigent en el moment de la seva convocatòria»*

Fonaments jurídics

I. Possible infracció dels articles 29.6 i 122 EAC i 9.3, 92 i 149.1.32 CE per part de la Disposició addicional trenta-unena del Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

L'article 122 de l'EAC assumeix la competència exclusiva de la Generalitat sobre «l'establiment del règim jurídic, les modalitats, el procediment, l'acompliment i la convocatòria per la mateixa Generalitat o pels ens locals, en l'àmbit de llurs competències, d'enquestes, audiències públiques, fòrums de participació i qualsevol altre instrument de consulta popular, salvant el que disposa l'article 149.1.32 de la Constitució», és a dir, salvant la competència exclusiva que aquest article de la Constitució atorga a l'Estat pel que fa a l'autorització per a la convocatòria de consultes populars per via de referèndum.

Emparant-se en la previsió estatutària de l'article 122 EAC i en el dret de la ciutadania de Catalunya a *«promoure la convocatòria de consultes populars per la Generalitat i els ajuntaments, en matèria de les competències respectives, en la forma i amb les condicions que les lleis estableixen»*, reconegut en l'article 29.6 EAC, així com en una lectura atenta de la STC 103/2008, d'11 de setembre, el Parlament de Catalunya va aprovar la Llei 4/2010, de 17 de març, de consultes populars per via de referèndum.

D'acord amb allò previst a l'article 33 LOTC, i per provar de resoldre les discrepàncies competencials que la Llei havia suscitat, es va posar en marxa un procés de negociació en el marc de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat, que va finalitzar sense acord. Al desembre de 2010 el Govern d'Espanya va interposar una recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 4/2010, de 17 de març, que es troba encara pendent de resolució per part del Tribunal Constitucional. Tanmateix, la ITC 87/2011, de 9 de juny, va aixecar la suspensió de l'esmentada Llei, que es troba per tant, en aquest moment, vigent. L'autorització estatal seguiria essent un requisit per a la convocatòria del referèndum, tal com preveu l'esmentada Llei i contempla l'article 149.1.32 CE.

D'ençà de la STC 31/2010, del 28 de juny, però, cal interpretar l'article 122 EAC en els termes establerts pel FJ 69 de la sentència, on s'afirma que *«la competència per a l'establiment del règim jurídic, les modalitats, el procediment, la realització i la convocatòria per la pròpia Generalitat o pels ens locals, en l'àmbit de llurs competències, d'enquestes, audiències públiques, fòrums de participació i qualsevol altre instrument de consulta popular», atribuïda a la Generalitat per l'art. 122 EAC, és perfectament conforme amb la Constitució, en el benentès que en l'expressió “qualsevol altre instrument de consulta popular” no s'hi comprèn el referèndum»*.

Segueix el Tribunal considerant que això és així per tal com, segons s'afirmava a la STC 103/2008, *«la Llei Orgànica 2/1980, de 18 de gener, sobre regulació de les diverses modalitats de referèndum, es la cridada per l'art. 92.3 CE per regular les condicions i el procediment de les diverses modalitats de referèndum previstes a la Constitució, essent a més la única Llei constitucionalment adequada per l'acompliment d'una altra reserva, afegida a la competencial de l'art. 149.1.32 CE: la genèrica de l'art. 81 CE pel desenvolupament dels drets fonamentals, en aquest cas el dret de participació política reconegut en l'art. 23 CE»* (STC 103/2008, FJ 3), per acabar conclouent que l'excepció del darrer incís de l'article 122 EAC *«s'estén a la institució del referèndum en la seva integritat, i no solament a l'autorització estatal de la seva convocatòria»*.

Així, la previsió continguda en la Disposició addicional trenta-unena del projecte de llei de pressupostos de la Generalitat per al 2017, en el sentit d'habilitar les partides per garantir els recursos necessaris en matèria d'organització i gestió per fer front al «procés referendari sobre el futur polític de Catalunya», planteja els dubtes que, *ad cautelam*, sotmetem a la consideració del Consell de Garanties Estatutàries.

És la redacció de l'esmentada Disposició addicional trenta-unena conforme als articles 29.6 i 122 EAC, a la llum de la interpretació que cal donar a aquest darrer d'ençà de la STC 31/2010, de 28 de juny? És conforme, així, al principi de legalitat i jerarquia normativa contingut en l'article 9.3 CE, a la regulació de la figura referendària feta per l'article 92 CE i a la reserva competencial en favor de l'Estat en matèria d'autorització per la convocatòria de consultes populars per via de referèndum, continguda a l'article 149.1.32 CE? És conforme, també, amb el principi de seguretat jurídica contingut en l'article 9.3 CE, atès que es disposa una habilitació pressupostària en funció d'un referèndum la convocatòria del qual no depèn del Govern de la Generalitat, essent així incerta la seva possibilitat d'execució?

II. Possible infracció dels articles 1 i 2.4 EAC, i dels articles 1.2, 2, 9.1 i 168 CE per part de la Disposició addicional trenta-unena del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017

L'article 3.1 del Codi civil estableix que *«les normes s'interpretaran segons el sentit propi de llurs paraules, amb relació al context, els antecedents històrics i legislatius i la realitat social del temps en que han de ser aplicades, atenent fonamentalment al seu esperit i finalitat»*, essent que tant els antecedents, com el context, i la finalitat es converteixen en criteri hermenèutic de tota norma jurídica, de tal manera que l'exposat ha de constituir un element interpretatiu qualificat pel que fa a la Proposició de llei de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana, així com obliga a sol·licitar al Consell de Garanties Estatutàries que es pronunciï sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de la redacció donada a la Disposició addicional trenta-unena del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, atès que l'habilitació de partides que s'hi preveu està destinada a proporcionar els recursos necessaris en matèria d'organització i gestió per fer front al «procés referendari sobre el futur polític de Catalunya», i atès que resulta absolutament impossible d'ignorar que diferents portaveus del Govern de la Generalitat, que és qui presenta el projecte de llei de pressupostos, així com també de diverses formacions polítiques parlamentàries, s'han estat referint a la convocatòria,

durant el 2017, d'un referèndum per consultar a la ciutadania de Catalunya sobre la secessió de Catalunya respecte a la resta d'Espanya, en reiterades i múltiples ocasions, fos aquest fruit d'un eventual acord amb el Govern d'Espanya, o convocat de manera unilateral per la Generalitat de Catalunya.

Amb relació a l'adequació a l'Estatut i la Constitució d'un procés referendari sobre la secessió de Catalunya respecte a la resta d'Espanya, val la pena esmentar el Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries 15/2010, de 6 de juliol, respecte a la Proposta de consulta popular per via de referèndum sobre la independència de la nació catalana, presentada el 25 de juliol per la corresponent comissió promotora (tram. 370-00002/08), que proposava una pregunta amb la següent formulació:

«Per tal que el Parlament de Catalunya porti a terme les iniciatives necessàries per fer efectiva la voluntat popular, ¿Està d'acord que la Nació catalana esdevingui Estat de dret, independent, democràtic i social integrat en la Unió Europea?» Els votants hauran d'escollir entre el sí i el no.

Els consellers del Consell de Garanties Estatutàries van acordar per unanimitat que aquesta proposta no tenia cobertura en l'àmbit competencial de la Generalitat i per tant, era contrària als articles 29.6 i 122 EAC. De fet, al seu FJ3, el Dictamen afirmava «[...] *En conseqüència, si bé l'entreinterrogació de la pregunta sotmesa a dictamen d'aquest Consell està clarament fora de la competència autonòmica, tanmateix el Parlament pot impulsar per si mateix una re-forma o revisió de la Constitució o de l'Estatut.*»

Els dubtes que suscita l'esmentada Disposició addicional trenta-unena als qui subscriuen, per raó de preveure un procés referendari, pel que fa a la possible infracció dels articles 29.6 i 122 EAC, així com 9.3, 92 i 149.1.32 CE, han estat plantejats en el fonament jurídic anterior, però també se'n susciten, per raó de la matèria del procés referendari que es consigna al text de la disposició, respecte a la contradicció amb el text estatutari (i en concret amb els articles 1 i 2.4 EAC), i a la seva possible inconstitucionalitat material, radicada en la infracció dels articles 1.2, 2, i 9.1 CE, amb relació a l'article 168 CE.

Palau del Parlament, 7 de febrer de 2017

Miquel Iceta i Llorens, president; Eva Granados Galiano, portaveu; Ferran Pedret i Santos, portaveu adjunt; Rafel Bruguera Batalla, Carles Castillo Rosique, Pol Gibert Horcas, Rosa Maria Ibarra Ollé, Eva Martínez Morales, Raúl Moreno Montaña, Marta Moreta Rovira, Esther Niubó Cidoncha, Òscar Ordeig i Molist, Alícia Romero Llano, Jordi Terrades i Santacreu, diputats, GP SOC

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: MATÍAS ALONSO RUIZ, JUNTAMENT AMB VINT-I-QUATRE ALTRES DIPUTATS DEL GP C'S

Reg. 50482

A la Mesa del Parlamento

Los diputados abajo firmantes, integrantes del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establecen los artículos 16.1.b y 23.b de la Ley 2/2009, de 12 de febrero, del Consejo de Garantías Estatutarias, solicitan dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias sobre la adecuación al Estatuto y a la Constitución del Projecte de llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic; de creació de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics; de l'impost sobre begudes ensucrades envasades; de l'impost sobre grans establiments comercials, i de l'impost sobre les estades en establiments turístics (tram. 200-00020/11), y de forma espe-

cial de los preceptos que a continuación se detallan y sobre la base de, al menos, los fundamentos apuntados.

Abreviaturas

- *Boletín Oficial del Parlament de Catalunya* - BOPC
- Constitución Española de 1978 - CE 1978
- Consell de Garanties Estatutàries - CGE
- Estatuto de Autonomía de Catalunya de 2006 - EAC
- Reglamento del Parlament de Catalunya - RPC
- Tribunal Constitucional - TC

Fundamentos jurídicos

I. Infracción del principio de legalidad en el ejercicio de la iniciativa legislativa y del principio de inseguridad jurídica

a) Objeto de la impugnación

Conjunto del Dictamen objeto de la solicitud.

b) Argumentación

El Proyecto de Ley objeto de la presente solicitud tiene la intención de convertirse en ley ordinaria con un proyectado contenido que afectaría, caso de aprobarse definitivamente, al menos, a:

Desde una perspectiva cuantitativa, más de setenta ámbitos normativos totalmente diferentes.

Desde de una perspectiva cualitativa, las materias afectadas son tantas que, a modo ejemplificativo, van desde el ámbito tributario hasta la protección de los menores y adolescentes, pasando por la regulación de la estructura de organismos de la Generalitat de Catalunya.

Acompañamos como Anexo 1 de esta solicitud, el índice de dicho proyecto de ley.

Al respecto, si bien es verdad que es doctrina jurisprudencial consolidada del TC, aquella, en virtud de la cual, una ley con un objeto tan heterogéneo, como es la que es objeto de la presente solicitud, o, como ha venido a denominarse por los juristas y la práctica parlamentaria ley de «acompañamiento» o ley «ómnibus», *no está, per se, constitucionalmente proscrita, por amparar «preceptos en muchas materias y sectores, por muy desaconsejable que tal práctica parezca técnicamente»¹*. No menos cierto es que, la acumulación de una nueva norma ómnibus de contenido normativo tan diverso en un preexistente ordenamiento jurídico autonómico como el catalán en el que conviven con vigencia actual leyes específicas sobre determinadas materias y, al menos, XXX normas ómnibus, que inciden sobre esas materias, añadiría un plus de complejidad normativa y de dificultades interpretativas que podrían llegar a comportar un alto grado de inseguridad jurídica que podría, en nuestra humilde opinión, un grado de inseguridad intolerable conforme a lo previsto en el artículo 9 de la CE 1978.

Una muestra de lo que acabamos de apuntar y del peligro que para la seguridad jurídica provocaría la adopción del Dictamen objeto de la presente solicitud es la concurrente, que no necesariamente pacífica y armónica, vigencia en el ordenamiento jurídico autonómico de, al menos, las siguientes leyes de acompañamiento, las cuales inciden, en no pocas ocasiones, sobre un mismo ámbito normativo de manera parcial y descoordinada:

Llei 17/1997, de 24 de desembre, de mesures administratives i d'organització.

Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.

Llei 4/2000, de 26 de maig, de mesures fiscals i administratives.

1. Vid. entre otras, la STC 132/2013.

Llei 15/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives.
Llei 12/2004, de 27 de desembre, de mesures financeres.
Llei 21/2005, de 29 de desembre, de mesures financeres.
Llei 17/2007, del 21 de desembre, de mesures fiscals i financeres.
Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres.
Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives.

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres.

Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic.

Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives.

Esta situación de dispersión normativa ha llegado hasta tal punto de esperpento que las propias leyes de acompañamiento u ómnibus modifican leyes de acompañamiento anteriores², agregando paulatinamente una complejidad y un grado de ininteligibilidad insostenible al conjunto del ordenamiento jurídico autonómico. Lo que apuntamos no es baladí puesto que cabe recordar que, en la mayoría de ocasiones, este tipo de normas regulan figuras tributarias mediante las cuales se articula el principio de sostenimiento de los gastos públicos y el correlativo deber por parte del conjunto de la ciudadanía³.

No debemos olvidar que el Dictamen objeto de esta solicitud trae causa el Proyecto de Llei de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic; de creació de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics; de l'impost sobre begudes ensucrades envasades; de l'impost sobre grans establiments comercials, i de l'impost sobre les estades en establiments turístics, el qual fue presentado al Parlament de Catalunya para su debate y tramitación el día 29 de noviembre de 2016 por parte del Govern de la Generalitat. Esta última circunstancia es especialmente relevante puesto que no debemos olvidar que, en el ámbito de la Generalitat de Catalunya, la recientísima ley Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern prevé, en su artículo 63, el *deber de la Administración pública (rectius: el Govern o los entes locales con facultad de iniciativa legislativa) de ejercer la ini-*

2. Vid. como ejemplos de esta mala praxis legislativa los proyectados artículos: 101, 148, 220 y 221.

3. Prueba de lo que estamos alegando es la normativa simultáneamente aplicable al impuesto de la renta de las personas físicas. Y es que, tal y como, recoge la propia administración tributaria autonómica en su sitio web, al menos y solamente en lo relativo a la parte autonómica en la que la Generalitat de Catalunya tiene competencia normativa en relación con dicho tributo, el administrado debe tener presente la posible aplicación de las siguientes normas legales (excluyendo, por tanto, normas estatales generales y normativa que no tenga naturaleza de ley):

Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic

Llei 5/2012, del 20 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives i de creació de l'impost sobre les estades en establiments turístics

Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres

Llei 16/2010, de 16 de juliol, del règim de cessió de tributs de l'Estat a la Comunitat Autònoma de Catalunya i de fixació de l'abast i les condicions de la cessió

Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures financeres i administratives

Llei orgànica 3/2009, de 18 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes

Llei 16/2008, del 23 de desembre, de mesures fiscals i financeres

Llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives

Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives

Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives

Reial decret llei 13/2010, de 3 de desembre, d'actuacions en l'àmbit fiscal, laboral i liberalitzadores per a fomentar la inversió i la creació d'ocupació

Decret llei 1/2008 d'1 de juliol, de mesures urgents en matèria fiscal i financera

*ciativa legislativa de manera que la aprobación de una nueva norma comporte, con carácter general, una simplificación del ordenamiento jurídico vigente*⁴.

Con lo que expuesto hasta aquí y solamente con un simple vistazo al índice tanto del Dictamen objeto de la presente solicitud como al índice del proyecto de ley del que trae causa, queda suficiente y debidamente acreditado el incumplimiento del deber de simplificación del ordenamiento jurídico vigente que acabamos de apuntar.

Este incumplimiento no supone una mera infracción normativa formal por parte del Govern de la Generalitat, como sujeto que ha instado la iniciativa legislativa aquí apuntada, sino que se trata de una manifiesta vulneración de las condiciones jurídicas a las que se somete el ejercicio de la iniciativa legislativa por parte del Govern de la Generalitat de Catalunya, al amparo del artículo 62 del EAC, y ello sin perjuicio del amplio y discrecional margen de libertad del que dispone tal institución para el ejercicio de dicha facultad conforme a los criterios de oportunidad política que considere conveniente. Téngase en cuenta que esas condiciones o requisitos jurídicos que el Govern debe perseguir al ejercer su iniciativa legislativa están íntima y directamente vinculados al principio de seguridad jurídica, garantía última y fundamental de la consiguiente sumisión de todos los ciudadanos al ordenamiento jurídico.

Pues bien, teniendo en cuenta lo que hemos apuntado anteriormente, es patente que el Govern se apartó de lo que nos atrevemos a denominar como principio de legalidad legislativa de naturaleza estatutaria, y ello es motivo suficiente para suscitar nuestras dudas sobre la conformidad del Dictamen objeto de esta solicitud con el Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Además, no debemos olvidar la constante jurisprudencia constitucional relativa al principio de seguridad jurídica, resumida en la reciente STC 136/2011 que a continuación exponemos.

*Con relación al principio de seguridad jurídica previsto en el art. 9.3 CE que ha de entenderse como la **certeza** sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados (STC 15/1986, de 31 de enero, FJ 1), como la expectativa razonablemente fundada del ciudadano en cuál ha de ser la actuación del poder en la aplicación del **Derecho** (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5), o como la claridad del legislador y no la confusión normativa (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4). De tal modo, que si en el Ordenamiento jurídico en que se insertan las normas, teniendo en cuenta las reglas de **interpretación** admisibles en **Derecho**, el contenido o las omisiones de un texto normativo produjeran confusión o dudas que generaran en sus destinatarios una incertidumbre razonablemente insuperable acerca de la conducta exigible para su cumplimiento o sobre la previsibilidad de sus efectos, podría concluirse que la norma infringe el principio de seguridad jurídica (SSTC 150/1990, de 4 de octubre, FJ 8; 142/1993, de 22 de abril, FJ 4; 212/1996, de 19 de diciembre, FJ 15; 104/2000, de 13 de abril, FJ 7; 96/2002, de 25 de abril, FJ 5; y 248/2007, de 13 de diciembre, FJ 5).*

Del mismo modo, no debe olvidarse que es doctrina jurisprudencial consolidada del TC que *el legislador debe procurar que los operadores jurídicos y ciudadanos sepan a qué atenerse, huir de provocar situaciones confusas y perplejidades difícilmente salvables respecto de la previsibilidad de cuál sea el Derecho aplicable y las*

4. Este deber no es un autónomo, sino que es un instrumento para la consecución de los principios generales previstos en el artículo 62 de dicha norma y que no dejan de ser consecuencia del jerárquicamente informador principio de seguridad jurídica que rige en nuestro ordenamiento por mor del artículo 9 de la CE 1978.

Article 62. Principis generals

1. L'Administració pública ha d'exercir la iniciativa normativa de manera que el marc normatiu resultant sigui previsible, tan estable com sigui possible i fàcil de conèixer i comprendre per als ciutadans i els agents socials.

2. La iniciativa normativa només s'ha de promoure si hi ha una causa d'interès general que ho justifiqui.

3. Les iniciatives normatives s'han de referir a finalitats o sectors materials homogenis, i han d'ésser clares i coherents amb la resta de l'ordenament jurídic.

4. Les iniciatives normatives han de donar prioritat a les mesures menys restrictives per als drets de les persones, sempre que permetin obtenir el mateix resultat per a l'interès general.

5. Els principis regulats per aquest article són aplicables a l'exercici de la potestat reglamentària, a les normes amb rang de llei aprovades pel Govern i a l'elaboració de projectes de llei.

consecuencias derivadas del mismo (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4) [e] incluso cuáles sean éstas [normas]».

Teniendo en cuenta lo anterior, la dispersión normativa que la acumulación de medidas de acompañamientos de las leyes presupuestarias, con un alcance tan extenso como el de la que es objeto de la presente solicitud, nos suscita, al menos, la duda sobre la erosión al principio de seguridad jurídica del ordenamiento jurídico autonómico en el que se interesaría caso de aprobarse. Nuestra tacha debe ser entendida en el sentido no solamente de la dificultosa construcción de un abigarrado ordenamiento jurídico para el ciudadano que se encuentra sometido al mismo, circunstancia ya de por sí indeseable para nuestro Estado de derecho, sino también sobre las múltiples dudas de interpretación de cuestiones concretas que se puedan originar para el ciudadano medio sobre cuestiones tan trascendentes para el más libre y digno desarrollo de su proyecto como es el régimen fiscal aplicable a las inversiones que realizan para la adquisición de su vivienda habitual.

Corolario de lo que acabamos de apuntar y sin perjuicio de las concretas tachas que realizaremos al mencionado precepto, cabe traer a colación aquí el proyectado artículo 130.

Article 130. Modificació de la Llei 7/2011 amb relació als requisits per a gaudir del percentatge incrementat de deducció per inversió en l'habitatge habitual

Es modifica, amb efectes de l'1 de gener del 2017, la disposició transitòria sisena de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, que resta redactada de la manera següent: «Sisena. Deducció per inversió en l'habitatge habitual adquirint abans del 30 de juliol de 2011»

1. Els contribuents que han adquirit l'habitatge habitual abans de l'entrada en vigor de la present disposició transitòria, o han satisfet abans d'aquesta data quantitats per a la construcció de l'habitatge habitual i tinguin dret a la deducció per inversió en l'habitatge, s'apliquen el percentatge del 9% quan es trobin en alguna de les situacions següents: "a) Tenir trenta-dos anys o menys en la data de meritació de l'impost "b) Haver estat a l'atur durant cent vuitanta-tres dies o més durant l'exercici. "c) Tenir un grau de discapacitat igual o superior al 65%. "d) Formar part d'una unitat familiar que inclogui almenys un fill en la data de meritació de l'impost. "2. Per a poder gaudir del percentatge del 9% de deducció, cal que la base imposable total, menys el mínim personal i familiar, en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques del contribuent corresponent a l'exercici en què s'aplica la deducció no excedeixi de 30.000 euros. En el cas de tributació conjunta, aquest límit es computa de manera individual per a cadascun dels contribuents que tingui dret a la deducció per haver realitzat inversions en l'habitatge habitual durant l'exercici.»

Nótese la complejidad de la interpretación jurídica para un ciudadano medio que provoca el hecho de que se modifique una ley de acompañamiento de más de cien disposiciones de variado contenido, sino que se modifican los presupuestos de aplicación de una disposición transitoria, introduciendo en la que se establece una fecha –30 julio de 2011–, con efectos a 1 de enero de 2017, y en la que se condiciona una deducibilidad fiscal a la entrada en vigor de dicha disposición transitoria que a su vez se encuentra en la nada sencilla disposición final de la norma ómnibus en la que se inserta y que a continuación transcribimos.

Segona. Entrada en vigor

1. Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat de la modificació de l'article 15 de la Llei 8/2008, del 10 de juliol, de finançament de les infraestructures de gestió dels residus i dels cànons sobre la disposició del rebuig dels residus, establerta per l'article 2 d'aquesta llei; i les modificacions dels apartats 1, 2 i 3 de l'article 69, de l'apartat 1 de l'article 71, de l'apartat 1 del article 72, de l'apartat 4 del article 74, de les disposicions addicionals primera, cinquena i sisena, de l'apartat 5 de la disposició addicional novena, i de l'annex 6 del text refós de la legislació en matèria d'aigües

de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, del 4 de novembre, que entren en vigor l'1 d'octubre de 2011.

2. Als efectes de la plena integració de l'ICCA en l'Institut Català de Finances es fixa com a data per a l'execució efectiva d'aquesta integració el 31 de juliol de 2011.

II. Doble infracción del principio de seguridad jurídica constitucional: por la incerteza en el derecho aplicable y por la aplicación retroactiva de normas restrictivas de derechos individuales

a) Objeto de la impugnación

Article 130. Modificació de la Llei 7/2011 amb relació als requisits per a gaudir del percentatge incrementat de deducció per inversió en l'habitatge habitual

Es modifica, amb efectes de l'1 de gener del 2017, la disposició transitòria sisena de la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, que resta redactada de la manera següent: «Sisena. Deducció per inversió en l'habitatge habitual adquirit abans del 30 de juliol de 2011»

1. Els contribuents que han adquirit l'habitatge habitual abans de l'entrada en vigor de la present disposició transitòria, o han satisfet abans d'aquesta data quantitats per a la construcció de l'habitatge habitual i tinguin dret a la deducció per inversió en l'habitatge, s'apliquen el percentatge del 9% quan es trobin en alguna de les situacions següents: "a) Tenir trenta-dos anys o menys en la data de meritació de l'impost" "b) Haver estat a l'atur durant cent vuitanta-tres dies o més durant l'exercici." "c) Tenir un grau de discapacitat igual o superior al 65%." "d) Formar part d'una unitat familiar que inclogui almenys un fill en la data de meritació de l'impost." 2. Per a poder gaudir del percentatge del 9% de deducció, cal que la base imposable total, menys el mínim personal i familiar, en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques del contribuent corresponent a l'exercici en què s'aplica la deducció no excedeixi de 30.000 euros. En el cas de tributació conjunta, aquest límit es computa de manera individual per a cadascun dels contribuents que tingui dret a la deducció per haver realitzat inversions en l'habitatge habitual durant l'exercici.»

b) Argumentación

La disposición expuesta supondría, tras su entrada en vigor, el sometimiento a nuevos y más estrictos requisitos del beneficio fiscal de la deducción en la cuota del impuesto de la renta de las personas físicas en su tramo autonómico que los contribuyentes podían realizar hasta el momento por las cuantías que hubiesen destinado a inversión en la adquisición de su vivienda habitual. En definitiva, estamos ante un precepto restrictivo o limitativo de derechos, lo cual implica una especial vigilancia sobre los términos y condiciones o presupuestos en virtud de los cuales el legislador pretende introducir en el ordenamiento jurídico un precepto que tiene tal consecuencia sobre los derechos de los ciudadanos, puesto que si bien este tipo de disposiciones no está vedada de raíz en nuestro marco constitucional y estatutario, sí que está sometida a una serie de límites de naturaleza constitucional que no puede traspasar como el principio de seguridad jurídica previsto en el artículo 9 CE 1978.

Pues bien, al respecto, cabe realizar dos tachas relevantes de contrariedad de la CE de 1978 y del EAC.

En primer lugar, y teniendo en cuenta que dicha disposición establece su propia aplicabilidad, con efectos hasta el 1 de enero de 2017, y sin que se disponga régimen transitorio alguno⁵ al respecto, provoca la incertidumbre e imprevisibilidad en el al-

5. Cinquena. Entrada en vigor Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, llevat de: a) Els capítols V, VI, VII i VIII del títol I de la part primera, relatius a l'impost sobre grans establiments comercials; a l'impost sobre les estades en establiments turístics; a l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics, i a l'impost sobre les begudes ensucrades envasades, que entren en vigor el primer dia del trimestre següent a l'entrada en vigor d'aquesta llei. b) Els apartats 4 i 5 afegits a l'article 37 del text refós de la Llei de patrimoni, que són aplicables en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor de la llei present. c) La modificació de la disposició addicional setena de la Llei 14/2010, del 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, que és aplicable a partir de l'aprovació de la disposició reglamentària corresponent.

cance de la aplicabilidad de dicho precepto. Incertidumbre e imprevisibilidad que, en último término, comportan una incerteza del derecho aplicable del todo intolerable desde el punto de vista del principio rector de seguridad jurídica establecido en el artículo 9.3 CE 1978. Al respecto, no debe olvidarse que es doctrina jurisprudencial consolidada del TC que *el principio de seguridad jurídica previsto en el art. 9.3 CE que ha de entenderse como la certeza sobre el ordenamiento jurídico aplicable y los intereses jurídicamente tutelados (STC 15/1986, de 31 de enero, FJ 1), como la expectativa razonablemente fundada del ciudadano en cuál ha de ser la actuación del poder en la aplicación del Derecho (STC 36/1991, de 14 de febrero, FJ 5), o como la claridad del legislador y no la confusión normativa (STC 46/1990, de 15 de marzo, FJ 4). De tal modo, que si en el Ordenamiento jurídico en que se insertan las normas, teniendo en cuenta las reglas de interpretación admisibles en Derecho, el contenido o las omisiones de un texto normativo produjeran confusión o dudas que generaran en sus destinatarios una incertidumbre razonablemente insuperable acerca de la conducta exigible para su cumplimiento o sobre la previsibilidad de sus efectos, podría concluirse que la norma infringe el principio de seguridad jurídica (SSTC 150/1990, de 4 de octubre, FJ 8; 142/1993, de 22 de abril, FJ 4; 212/1996, de 19 de diciembre, FJ 15; 104/2000, de 13 de abril, FJ 7; 96/2002, de 25 de abril, FJ 5; y 248/2007, de 13 de diciembre, FJ 5).*»

Y es que en nuestra opinión tal incertidumbre e imprevisibilidad proyectada deriva del hecho de que la propia pretendida entrada en vigor, a 1 de enero de 2017, provocaría en los contribuyentes dudas tan trascendentes y relevantes sobre la aplicabilidad o inaplicabilidad de la deducción fiscal prevista en la disposición o más concretamente a la nueva, más restrictiva y restrictiva condicionabilidad de la procedencia de dicha deducción a su declaración tributaria de IRPF para el ejercicio fiscal correspondiente al año 2016.

Debemos recordar que la disposición impugnada carece de explicación alguna al respecto y que el proyecto de ley en el que se inserta, tal y como ha sido aprobado como Dictamen por la comisión parlamentaria, tampoco prevé en sus disposiciones previsión alguna.

Asimismo, no debemos olvidar que el impuesto de la renta de las personas físicas es un impuesto que se devenga, con carácter general, el 31 de diciembre de cada año⁶, pero cuyo plazo de presentación voluntario de declaraciones de autoliquidación por parte de los contribuyentes en el plazo establecido por el Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas y que habitualmente se fija en un periodo que suele finalizar el 30 de junio del año posterior al del devengo del tributo.

Teniendo en cuenta todo lo anterior, y con el estándar del ciudadano medio al que se dirige la norma, que no al de juristas expertos capaces de realizar razonamientos jurídicos complejos y dar una solución interpretativa más o menos adecuada, como mínimo se produce con el contenido de la disposición impugnada una duda más que razonable sobre la procedibilidad o no de la deducción fiscal prevista en la misma con sujeción a las nuevas y más restrictivas condiciones, al menos, para el año 2016.

Duda, claro está, que es del todo intolerable desde el punto de vista del principio de seguridad jurídica constitucional anteriormente desarrollado, especialmente teniendo en cuenta la materia tributaria en la que se inserta la disposición y las posibles consecuencias jurídicas, incluso, sancionatorias, de una imprevisible y no acertada interpretación.

A fortiori, creemos que es acreditación de la inseguridad jurídica de trascendencia constitucional y como ejemplo legislativo comparable el hecho de que la disposición impugnada en este apartado carezca de una debida y procedente correlativa

6. Vid. Artículo 12 apartado 1 de la Ley 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los Impuestos sobre Sociedades, sobre la Renta de no Residentes y sobre el Patrimonio.

disposició transitoria a semejanza de lo ocurrido en el tramo estatal del IRPF con la exclusión de la deducción por inversión en vivienda habitual. Y es que no debemos olvidar que la Ley 16/2012, de 27 de diciembre, por la que se adoptan diversas medidas tributarias dirigidas a la consolidación de las finanzas públicas y al impulso de la actividad económica, además de excluir implícitamente la deducción por inversión en vivienda habitual en su artículo 1, introdujo, en pos de la necesaria seguridad jurídica, el correspondiente derecho transitorio que permitiese cumplir las exigencias constitucionales sobre la certeza y la previsibilidad del derecho como garantía de la sumisión de todos los ciudadanos al ordenamiento jurídico⁷.

Además, esa no exclusión expresa de la aplicación de las nuevas y más restrictivas condiciones a la deducción por vivienda habitual, al menos, en lo relativo al ejercicio 2016, comporta una infracción del principio de la interdicción de la retroactividad de los preceptos legales que cercenen o restrinjan los derechos individuales de los ciudadanos. Es a todas luces cercenador de dichos derechos individuales un precepto como el impugnado que pueda ser interpretado en el sentido de condicionar y agravar con carácter retroactivo el régimen tributario aplicable al que se somete la obligación de contribuir al sostenimiento de los gastos públicos. Y es que, si bien es verdad que los ciudadanos no disponen de un derecho a la inmutabilidad del ordenamiento jurídico, el cual es y debe ser variable y adaptable por definición, tal y como ha recogido la consolidada doctrina jurisprudencial del TC, no menos cierto es que como, en el caso concreto, queda vedado al legislador establecer un régimen que, aunque formalmente exigible a futuro implica variar el marco normativo que tuvo en cuenta el ciudadano durante el momento temporal relevante. Así, en el caso que aquí nos ocupa piénsese en el ciudadano que durante el año 2016, ateniéndose al régimen jurídico vigente a su obligación tributaria derivada del impuesto de renta de las personas física, decidió, al amparo del mismo, ajustar su conducta a ese marco normativo establecido, tomando decisiones relevantes como invertir o no en la adquisición de su vivienda en vez de adoptar otras decisiones, en la más que legítima y debida expectativa de la inmutabilidad de dicho régimen jurídico con carácter posterior al propio devengo del tributo, que es lo que la disposición aquí impugnada hace. En definitiva, lo que no se ajusta al marco de nuestra Constitución y Estatuto de Autonomía es la privación de un derecho ya consolidado e integrado en su patrimonio a fecha 31 de diciembre de 2016.

7. «Disposición transitoria decimoctava. Deducción por inversión en vivienda habitual.

1. Podrán aplicar la deducción por inversión en vivienda habitual en los términos previstos en el apartado 2 de esta disposición:

a) Los contribuyentes que hubieran adquirido su vivienda habitual con anterioridad a 1 de enero de 2013 o satisfecho cantidades con anterioridad a dicha fecha para la construcción de la misma.

b) Los contribuyentes que hubieran satisfecho cantidades con anterioridad a 1 de enero de 2013 por obras de rehabilitación o ampliación de la vivienda habitual, siempre que las citadas obras estén terminadas antes de 1 de enero de 2017.

c) Los contribuyentes que hubieran satisfecho cantidades para la realización de obras e instalaciones de adecuación de la vivienda habitual de las personas con discapacidad con anterioridad a 1 de enero de 2013 siempre y cuando las citadas obras o instalaciones estén concluidas antes de 1 de enero de 2017.

En todo caso, resultará necesario que el contribuyente hubiera practicado la deducción por inversión en vivienda habitual en relación con las cantidades satisfechas para la adquisición o construcción de dicha vivienda en un período impositivo devengado con anterioridad a 1 de enero de 2013, salvo que hubiera resultado de aplicación lo dispuesto en el artículo 68.1.2.ª de esta Ley en su redacción vigente a 31 de diciembre de 2012.

2. La deducción por inversión en vivienda habitual se aplicará conforme a lo dispuesto en los artículos 67.1, 68.1, 70.1, 77.1, y 78 de la Ley del Impuesto, en su redacción en vigor a 31 de diciembre de 2012, sin perjuicio de los porcentajes de deducción que conforme a lo dispuesto en la Ley 22/2009 hayan sido aprobados por la Comunidad Autónoma.

3. Los contribuyentes que por aplicación de lo establecido en esta disposición ejerciten el derecho a la deducción estarán obligados, en todo caso, a presentar declaración por este Impuesto y el importe de la deducción así calculada minorará el importe de la suma de la cuota íntegra estatal y autonómica del Impuesto a los efectos previstos en el apartado 2 del artículo 69 de esta Ley.

4. Los contribuyentes que con anterioridad a 1 de enero de 2013 hubieran depositado cantidades en cuentas vivienda destinadas a la primera adquisición o rehabilitación de la vivienda habitual, siempre que en dicha fecha no hubiera transcurrido el plazo de cuatro años desde la apertura de la cuenta, podrán sumar a la cuota líquida estatal y a la cuota líquida autonómica devengadas en el ejercicio 2012 las deducciones practicadas hasta el ejercicio 2011, sin intereses de demora.»

Esta última circunstancia, consideramos que estamos ante una disposición una norma que *es retroactiva, a los efectos* [prohibitivos] *del art. 9.3 CE, cuando incide sobre «relaciones consagradas» y afecta a «situaciones agotadas»*⁸ o, lo que es lo mismo, estamos ante lo que se ha denominado un caso de *retroactividad auténtica* puesto que es una disposición legal que *con posterioridad pretenden anudar efectos a situaciones de hecho producidas o desarrolladas con anterioridad a la propia ley, y ya consumadas*.

III. Doble infracción del principio de seguridad jurídica constitucional: por la incerteza en el derecho aplicable y por la aplicación retroactiva de normas restrictivas de derechos individuales

a) Objeto de la impugnación

Article 129. Modificació de la Llei 26/2009 per a la supressió de la deducció per inversió en accions d'entitats que cotitzen en el segment d'empreses en expansió del Mercat Alternatiu Borsari

Es deroga, amb efectes de l'1 de gener de 2017, l'article 21 de la Llei 26/2009, del 23 de desembre, de mesures fiscals, financeres i administratives, de manera que resta suprimida des d'aquesta data la deducció per inversió en accions d'entitats que cotitzen en el segment d'empreses en expansió del mercat alternatiu borsari.

b) Argumentación

Se solicita dar por reproducida la misma argumentación realizada con el carácter previo.

IV. Infracción del derecho fundamental a la intimidad, infracción de la distribución competencial en materia tributaria y del principio de seguridad jurídica

a) Objeto de la impugnación

Article 138. Modificació de la Llei 31/2002 amb relació al subministrament d'informació per les empreses i entitats que fan les subhastes de béns

Es modifica l'article 29 de la Llei 31/2002, del 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives, que resta redactat de la manera següent: «Article 29. Obligacions formals de les persones físiques o jurídiques que fan subhastes de béns pel que fa a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

»Les persones físiques o jurídiques que fan subhastes de béns han de trametre a l'Agència Tributària de Catalunya, amb caràcter general i en la forma i els terminis que determini l'ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda, informació sobre les transmissions de béns en què han intervingut en qualitat d'intermediàries per compte d'altri, quan el transmissor no actuï en l'exercici d'una activitat econòmica. S'ha d'informar tant de les operacions en què els béns s'han adjudicat per mitjà d'una subhasta com per qualsevol altre tipus d'operació, inclosos els casos d'adjudicació directa.»

Article 139. Subministrament d'informació per les empreses dedicades a la revenda de béns mobles

Les persones físiques o jurídiques dedicades professionalment a la revenda de béns mobles han de trametre a l'Agència Tributària de Catalunya, amb caràcter general i en la forma i els terminis que determini l'ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda, informació sobre les adquisicions de béns prèvies que siguin susceptibles de tributar per l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics en què han intervingut, tant per compte propi com en qualitat d'intermediaris per compte d'altri.

8. Vid. Por todas, la STC 112/2006.

Article 140. Subministrament d'informació per les entitats autoritzades per a la gestió dels sistemes de bingo electrònic

Les entitats o empreses autoritzades per a la gestió dels sistemes de bingo electrònic han de comunicar a l'Agència Tributària de Catalunya, amb caràcter general i en la forma i els terminis que determini l'ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda, la informació relativa a les partides efectuades.

Article 141. Subministrament d'informació per les entitats asseguradores

Les entitats asseguradores han de remetre a l'Agència Tributària de Catalunya, amb caràcter general i en la forma i els terminis que determini l'ordre de la persona titular del departament competent en matèria d'hisenda, informació sobre les indemnitzacions pagades com a conseqüència de les pòlisses de les assegurances de vida contractades per persones residents a Catalunya.

Article 45. Subministrament d'informació per la Direcció General de Policia La Direcció General de la Policia ha de subministrar periòdicament a l'Agència Tributària de Catalunya, per mitjans electrònics, i en els formats i terminis que es determinin per conveni, les dades contingudes en el registre de persones allotjades als establiments d'hostalatge situats a Catalunya que siguin estrictament necessàries per a la comprovació de l'impost sobre les estades en establiments turístics. Es consideren dades estrictament necessàries les següents: a) La identificació de l'establiment o equipament turístic situat a Catalunya. b) La identificació del titular de l'explotació de l'establiment o equipament turístic. c) El número i tipus de document d'identitat de la persona que s'allotja a l'establiment o equipament turístic, i la seva data de naixement. d) La data d'entrada a l'establiment o equipament turístic de cada persona que s'hi allotja i el nombre de dies previstos de l'estada.

b) Argumentación

El conjunto de preceptos que aquí impugnamos adscriben una serie de deberes de colaboración para otros ciudadanos y personas jurídicas consistentes en la remisión periódica, en las exclusivas condiciones que la Agencia Tributaria de Cataluña establezca por norma reglamentaria, de determinada información, a la cual accedan en el marco de su actividad económica, que puede tener trascendencia tributaria y que, en todo caso, contiene datos de carácter personal de personas físicas.

Al respecto, consideramos que este conjunto normativo, aunque amparado en una deseable y perseguible finalidad que no es otra que la lucha contra la evasión fiscal, ha sido configurado de tal manera, que vulnera determinados derechos e intereses de trascendencia constitucional.

Así, por ejemplo, y al no definirse de antemano, al menos, de manera general en qué consiste en cada caso la información que los sujetos obligados deberán remitir en la propia ley, no se puede comprobar si el análisis del legislador sobre la proporcionalidad, razonabilidad e indispensabilidad de la intromisión que suponen las disposiciones en un derecho fundamental como el de la propia intimidad de determinados en relación con el legítimo y deseable fin de la lucha contra la elusión fiscal. No debemos olvidar que, *cuando se trata de una medida restrictiva de derechos, compete al Tribunal Constitucional, en su tarea de protección del derecho fundamental afectado, controlar en último término la motivación ofrecida no sólo en el sentido de resolución fundada y razonada, sino también como único medio de comprobar que la restricción del derecho fundamental ha sido razonable y proporcional, acorde con los fines de la institución y resultado de un juicio de ponderación de los derechos fundamentales y bienes constitucionales en pugna*⁹. Y *mutatis mutandi*, se priva, incluso al propio CGE, de dictaminar sobre la conformidad de tales normas con la CE 1978 y el EAC en lo relativo a la restricción del derecho fundamental a la intimidad.

De hecho, en la mayoría de los casos que aquí denunciemos ni siquiera se delimita el objeto de comunicación de datos amparados y protegidos, a priori, por el

9. Vid. entre otras, 7/1998.

derecho fundamental a la intimidad, a su relevancia tributaria concreta y a su necesidad para las facultades tributarias.

En todo caso, nada establecen dichos preceptos sobre las garantías de tratamiento adecuado de dichos datos por parte de la Administración potencial cesionaria de datos personales amparados por los derechos de acceso, oposición, rectificación y cancelación, de conformidad con lo previsto en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal y su normativa de desarrollo.

Asimismo y delegándose el marco jurídico de esa comunicación de datos personales incontestada por mor de las propias disposiciones impugnadas en los términos reglamentarios que los responsables del Departamento de Hacienda decreten en términos tan genéricos, las disposiciones impugnadas crean la duda de si los datos tributarios que habrán de facilitarse deberán ser los que resulten «adecuados, pertinentes y no excesivos» en relación con el ejercicio de las potestades tributarias y limitarse a las materias tributarias cuya efectiva competencia que la administración tributaria ostente en el momento de la cesión, sin posibilidad, por ejemplo, de darle otro uso o de ser objeto de eventual subcesión o subcomunicación.

Asimismo, y en cuanto a la definición de los posibles sujetos obligados a dar cumplimiento a los requisitos periódicos de información, las disposiciones impugnadas no delimitan de manera precisa el ámbito subjetivo correspondiente.

Así, por ejemplo, se hace un llamamiento general a sujetos de manera indeterminadas (*les persones físiques o jurídiques dedicades professionalment a la revenda de béns mobles*), sin reparar en qué, formulada dicha llamada en tales términos, se crea la duda al intérprete razonable del ámbito de sujetos potencialmente obligados, lo que, por definición, implica una incerteza en el derecho manifiestamente contraria el principio de seguridad jurídica. Al respecto, y por poner un ejemplo, las disposiciones impugnadas obligan a todos los operadores que intervengan en operaciones comerciales que puedan estar incardinados en el hecho imponible del impuesto de transmisiones patrimoniales onerosas. Partiendo de ello y del hecho de que el impuesto de transmisiones patrimoniales onerosas es un tributo estatal respecto del cual las comunidades autónomas tienen cedidas determinadas facultades como la gestión, la recaudación o cierta capacidad normativa, de conformidad Ley 21/2001, de 27 de diciembre, por la que se regulan las medidas fiscales y administrativas del nuevo sistema de financiación de las Comunidades Autónomas de régimen común y Ciudades con Estatuto de Autonomía, no debemos olvidar que, en la modalidad de transmisiones patrimoniales onerosas, la cual subyace a algunas de las disposiciones impugnadas, la Generalitat de Cataluña solamente tiene cedido el rendimiento de dicho tributo en aquellos supuestos subsumibles en los puntos de conexión previstos en el artículo 25 de la mencionada ley, el cual prevé para lo que aquí nos interesa, el rendimiento del tributo derivado de las *transmisiones onerosas por actos «inter vivos» de toda clase de bienes y derechos que integren el patrimonio de las personas físicas o jurídicas producido en su territorio*.

En consecuencia, a la incerteza sobre el alcance del ámbito de sujetos obligados por las disposiciones impugnadas, además de la ya de por sí intolerable seguridad jurídica, cabe añadir una imprecisa y, por tanto, excesiva extensión del deber de colaborar tanto a una serie de sujetos sobre los que es más que discutible que la Generalitat de Cataluña disponga en todo caso de jurisdicción sin tener que acudir a vías de colaboración preestablecidas con otras Comunidades Autónomas¹⁰ o con el propio Estado como potencialmente a una serie de operaciones sobre las que no existiría un solo punto de conexión con Cataluña.

Piénsese, por ejemplo, en los intermediarios de operaciones que estuviesen gravadas por dicho tributo y cuyos rendimientos correspondiesen a la Generalitat de

10. No debemos olvidar que la propia CE 1978 delimita el ámbito de actuación tributaria de las comunidades, el cual se debe circunscribir a su ámbito territorial. Vid. Apartado 2 artículo 157.

2. Las Comunidades Autónomas no podrán en ningún caso adoptar medidas tributarias sobre bienes situados fuera de su territorio o que supongan obstáculo para la libre circulación de mercancías o Servicios.

Cataluña por cesión pero que, sin embargo, no tuviesen residencia o domicilio en el territorio de Cataluña.

En consecuencia, ese carácter genérico e indeterminado en el que se formulan dichas disposiciones puede comportar tanto una inseguridad jurídica sobre la incerteza del ámbito subjetivo y objeto al que se extienden y la consiguiente y evidente falta de garantía y justificación de las restricciones que sobre datos personales amparados por el derecho fundamental a la propia intimidad comporta.

V. Infracción del ámbito competencial y de la autonomía tributaria local

a) Objeto de la impugnación

Artículo 4.

b) Argumentación

Sin perjuicio del reciente levantamiento de la suspensión previamente decretada por el TC en atención a la relativa facilidad que comportaría una eventual nulidad del mismo¹¹, bien es cierto que el tributo previsto en los artículos indicados tiene un hecho imponible¹², entendido en sentido abstracto, idéntico al previsto en el Impuesto de Bienes Inmuebles (IBI)¹³ del Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales y, ello, puesto que, pese a que formalmente uno grava la titularidad y otro la desocupación, no menos cierto es que el objeto abstracto gravado es el disfrute efectivo o no de un bien inmueble, tal y como demuestra la existencia del recargo¹⁴ que agrava sustancialmente la carga tributaria prevista en el Impuesto de Bienes Inmuebles.

11. ATC 157/2016, de 20 de septiembre.

12. Artículo 4. Hecho imponible.

Constituye el hecho imponible del impuesto sobre las viviendas vacías la desocupación permanente de una vivienda durante más de dos años sin causa justificada, puesto que dicha desocupación afecta a la función social de la propiedad de la vivienda.

13. Artículo 61. Hecho imponible y supuestos de no sujeción.

1. Constituye el hecho imponible del impuesto la titularidad de los siguientes derechos sobre los bienes inmuebles rústicos y urbanos y sobre los inmuebles de características especiales:

14. Artículo 72. Tipo de gravamen. Recargo por inmuebles urbanos de uso residencial desocupados con carácter permanente.

1. El tipo de gravamen mínimo y supletorio será el 0,4 por ciento cuando se trate de bienes inmuebles urbanos y el 0,3 por ciento cuando se trate de bienes inmuebles rústicos, y el máximo será el 1,10 por ciento para los urbanos y 0,90 por ciento para los rústicos.

2. El tipo de gravamen aplicable a los bienes inmuebles de características especiales, que tendrá carácter supletorio, será del 0,6 por ciento. Los ayuntamientos podrán establecer para cada grupo de ellos existentes en el municipio un tipo diferenciado que, en ningún caso, será inferior al 0,4 por ciento ni superior al 1,3 por ciento.

3. Los ayuntamientos respectivos podrán incrementar los tipos fijados en el apartado 1 con los puntos porcentuales que para cada caso se indican, cuando concurra alguna de las circunstancias siguientes. En el supuesto de que sean varias, se podrá optar por hacer uso del incremento previsto para una sola, algunas o todas ellas:

Puntos porcentuales	Bienes urbanos	Bienes rústicos
A) Municipios que sean capital de provincia o comunidad autónoma	0,07	0,06
B) Municipios en los que se preste servicio de transporte público colectivo de superficie	0,07	0,05
C) Municipios cuyos ayuntamientos presten más servicios de aquellos a los que están obligados según lo dispuesto en el artículo 26 de la Ley 7/1985, de 2 de abril	0,06	0,06
D) Municipios en los que los terrenos de naturaleza rústica representan más del 80 por ciento de la superficie total del término	0,00	0,15

4. Dentro de los límites resultantes de lo dispuesto en los apartados anteriores, los ayuntamientos podrán establecer, para los bienes inmuebles urbanos, excluidos los de uso residencial, tipos diferenciados atendiendo a los usos establecidos en la normativa catastral para la valoración de las construcciones. Cuando los inmuebles tengan atribuidos varios usos se aplicará el tipo correspondiente al uso de la edificación o dependencia principal. Dichos tipos sólo podrán aplicarse, como máximo, al 10 por ciento de los bienes inmuebles urbanos del término municipal que, para cada uso, tenga mayor valor catastral, a cuyo efecto la ordenanza fiscal del impuesto señalará el correspondiente umbral de valor para todos o cada uno de los usos, a partir del cual serán de aplicación los tipos incrementados.

Tratándose de inmuebles de uso residencial que se encuentren desocupados con carácter permanente, por cumplir las condiciones que se determinen reglamentariamente, los ayuntamientos podrán exigir un recargo de hasta el 50 por ciento de la cuota líquida del impuesto.

Dicho recargo, que se exigirá a los sujetos pasivos de este tributo y al que resultarán aplicable, en lo no previsto en este párrafo, sus disposiciones reguladoras, se devengará el 31 de diciembre y se liquidará anualmente por los ayuntamientos, una vez constatada la desocupación del inmueble, juntamente con el acto administrativo por el que ésta se declare.

Cabe tener en cuenta que el parámetro de comparación para determinar si se incurre en un supuesto de doble imposición no es el de la comparación formal del hecho imponible, sino que *el método de comparación deberá tomar el examen del hecho imponible como punto de partida, pero abarcando también «los restantes elementos del tributo que se encuentran conectados con el hecho imponible, es decir, los sujetos pasivos, que constituyen el aspecto subjetivo del tributo, la base imponible, que representa la cuantificación del hecho imponible, la capacidad económica gravada... o los supuestos de no sujeción y exención»*, extendiéndose lógicamente también a los elementos de cuantificación del hecho imponible (SSTC 122/2012, FJ 7; 210/2012, FJ 4). Entre los elementos a comparar se encuentra lógicamente la posible concurrencia de fines extrafiscales en el tributo o, en alguno de sus elementos, (STC 122/2012, FJ 4), si bien teniendo en cuenta, como también hemos reiterado, que para que la finalidad extrafiscal tenga consecuencias en la comparación no bastará con que el correspondiente preámbulo de la norma declare dicho objetivo, sino que es preciso que dicha finalidad encuentre reflejo en los elementos centrales de la estructura del tributo (por todas, STC 289/2000, de 30 de noviembre, FJ 5)¹⁵.

Las circunstancias puestas anteriormente de manifiesto, demuestran un soslayamiento, al menos parcial, de las competencias tributarias de los entes locales, en los términos previstos en la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, el Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales y la propia autonomía de los entes locales reconocidas en la CE 1978 y el EAC.

Por todo ello, consideramos que todos los elementos del controvertido tributo como es el caso de la base imponible que se pretende modificar en el artículo impugnado, suscita, al menos, dudas de conformidad con la CE 1978 y el EAC y, no tanto porque la misma incurra en un supuesto de doble imposición, sino porque, al desvirtuar el marco competencial tributario, excluye la competencia tributaria de los entes locales¹⁶ en un ámbito en los que dicha competencia está garantizada por la normativa básica estatal invocada.

VI. Infracción del marco competencial tributario (apartado 2 artículo 133 CE 1978)

a) Objeto

Artículos del 51 al 68.

b) Argumentación

Dicho conjunto de preceptos tiene como única finalidad dar efecto jurídico o reintroducir en el ordenamiento jurídico un tributo autonómico que el TC ha tenido

5. Por excepción, en los municipios en los que entren en vigor nuevos valores catastrales de inmuebles rústicos y urbanos, resultantes de procedimientos de valoración colectiva de carácter general, los ayuntamientos podrán establecer, durante un período máximo de seis años, tipos de gravamen reducidos, que no podrán ser inferiores al 0,1 por ciento para los bienes inmuebles urbanos ni al 0,075 por ciento, tratándose de inmuebles rústicos.

6. Los ayuntamientos que acuerden nuevos tipos de gravamen, por estar incurso el municipio respectivo en procedimientos de valoración colectiva de carácter general, deberán aprobar dichos tipos provisionalmente con anterioridad al inicio de las notificaciones individualizadas de los nuevos valores y, en todo caso, antes del 1 de julio del año inmediatamente anterior a aquel en que deban surtir efecto. De este acuerdo se dará traslado a la Dirección General del Catastro dentro de dicho plazo.

7. En los supuestos a los que se refiere el apartado 3 del artículo 66 de esta ley, los ayuntamientos aplicarán a los bienes inmuebles rústicos y urbanos que pasen a formar parte de su término municipal el tipo de gravamen vigente en el municipio de origen, salvo que acuerden establecer otro distinto.

15. Vid. STC 30/2015.

16. Vid. Artículo 133.

La potestad originaria para establecer los tributos corresponde exclusivamente al Estado, mediante ley.

Las Comunidades Autónomas y las Corporaciones locales podrán establecer y exigir tributos, de acuerdo con la Constitución y las leyes.

Todo beneficio fiscal que afecte a los tributos del Estado deberá establecerse en virtud de ley.

Las administraciones públicas sólo podrán contraer obligaciones financieras y realizar gastos de acuerdo con las leyes.

ocasió de declarar inconstitucional recientement¹⁷ per ser coincident y, per tanto, equivalente con el impuesto estatal sobre la producción de combustible nuclear gastado y residuos radiactivos resultantes de la generación de energía nucleoelectrónica de alcance estatal.

En ese pronunciamiento, dicha coincidencia se fundamenta en varios elementos esenciales como es el hecho imponible (la propia producción de combustible nuclear) y la perspectiva de sendos tributos para acabar concluyendo que *la coincidencia entre los elementos esenciales permite concluir no sólo que se grava la misma actividad, sino que se hace también desde la misma perspectiva*.

Pues bien, los artículos aquí impugnados se limitan a intentar salvar la coincidencia de ambos tributos por la vía de desgranar cada uno de los actos ínsitos a la producción nuclear¹⁸. Por sí sola esta última circunstancia implica que este tributo pueda correr la misma suerte que su predecesor y que ya fue objeto de pronunciamiento por parte del TC. Sin embargo, cabe añadir como acreditación de la coincidencia de este proyectado tributo con el ya existente tributo estatal la coincidencia de su objeto¹⁹ y perspectiva.

Todo lo anterior suscita dudas más que razonables sobre la posible coincidencia de este nuevo tributo con el impuesto estatal sobre la producción de combustible nuclear gastado y residuos radiactivos resultantes de la generación de energía nucleoelectrónica de alcance estatal y, por tanto, sobre su adecuación con la CE 1978 y el EAC, por vulneración de lo previsto en el artículo 133 de la CE en relación con el apartado 2 del artículo 6²⁰ de la LOFCA.

VII. Infracción del marco competencial tributario (apartado 2 artículo 133 CE 1978)

a) Objeto

Artículos 69 a 83.

b) Argumentación

El conjunto de los anteriores preceptos pretende gravar el consumo de un determinado tipo de bebidas. No obstante, se establece como sujeto pasivo del tributo al suministrador y no al consumidor final. Este punto de conexión sin ningún otro tipo de punto de conexión con el territorio de Cataluña, en el que puede ejercer compe-

17. Vid. STC 74/2016.

18. Article 54. Fet impossible

1. Constitueixen fets impossibles de l'impost les activitats següents, per raó que la possible dispersió d'elements radiotòxics genera un risc important per al medi ambient i per a les persones: a) La producció d'elements radiotòxics en reaccions termònuclears. b) La manipulació i el transport de materials que contenen elements radiotòxics, incloses les operacions de càrrega i descàrrega i reconfiguració del nucli d'un reactor nuclear. c) La custòdia transitòria d'elements radiotòxics a l'espera de la neutralització o de l'emmagatzematge definitiu. d) L'emissió d'elements radiotòxics al medi ambient, ja siguin emissions rutinàries, accidentals o superiors als nivells establerts legalment.

2. Als efectes del que estableix l'apartat 1.d: a) Són emissions rutinàries les que es produeixen en la operació normal d'un reactor termònuclear i que estan regulades, tant pel fa a la quantitat com a la dispersió controlada en el temps. b) Són emissions accidentals les que es produeixen per un funcionament anormal o accidental d'un reactor termònuclear, o en qualsevol altra activitat que comporti la manipulació de materials que contenen elements radiotòxics. c) S'entén per emissions superiors als nivells establerts legalment les que, sense ser accidentals, superen els nivells fixats per la normativa del Consell de Seguretat Nuclear d'exploració de reactors termònuclears i d'altres activitats relacionades amb materials radiotòxics.

19. Artículo 21 de la Ley 15/2012.

Objeto. El objeto del impuesto sobre la producción de energía eléctrica de origen nuclear es gravar los riesgos por el impacto y eventual daño en el medio ambiente derivados de la actividad de producción de energía eléctrica de origen nuclear efectuada en el territorio de Cataluña.

Article 51. Objecte i àmbit d'aplicació

1. Aquest capítol té per objecte la regulació, com a tribut propi de la Generalitat, de l'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics. 2. L'impost sobre el risc mediambiental de la producció, manipulació i transport, custòdia i emissió d'elements radiotòxics és exigible en tot el territori de Catalunya.

20. Artículo 6 apartado dos. Los tributos que establezcan las Comunidades Autónomas no podrán recaer sobre hechos impositivos gravados por el Estado.

tencias la Generalitat de Cataluña, puede provocar invasión de competencias tanto estatales como de otras comunidades autónomas en supuestos en los que la adquisición de las bebidas, hecho imponible, se lleve a cabo en Cataluña, pero el suministrador de la misma no se encuentre situada en la misma. Pero es que, es más, la propia norma violenta, al ultrapasar los límites de la jurisdicción autonómica de la Generalitat de Cataluña, cuando prevé que cualquier persona residente en España, con independencia de que lo sea en Cataluña o no, suministre las bebidas al establecimiento que las suministre al consumidor final.

VIII. Infracción del marco competencial en materia de bases de la planificación de la actividad económica y ferrocarriles y transportes terrestres que transcurran por el territorio de más de una Comunidad Autónoma y obras públicas de interés general o cuya realización afecte a más de una Comunidad Autónoma (artículo 149.1. 13ª, 21ª y 24ª)

A) Objeto

Artículo 188.

B) Argumentación

En relación con dicho precepto, al otorgarse en el mismo competencias a la agencia de nueva creación, en una dicción que crea la duda interpretativa de si dichas competencias son exclusivas o no ya que se otorgan una serie de competencias en relación con el Sistema Ferroviario omitiéndose que en el mismo se integran servicios prestados a través de infraestructuras ferroviarias titularidad de la Administración del Estado²¹, se podría estar conculcando la distribución competencial en materia ferroviaria caso de entenderse que dichas competencias son exclusivas y excluyentes y que, pretenden desplazar las competencias de la Agencia Estatal de Seguridad Ferroviaria sobre la Red Ferroviaria de Interés General.

IX. Infracción del principio de libre competencia y del derecho a disfrutar de un medio ambiente adecuado

a) Objeto

Artículos 5 al 21.

b) Argumentación

Suscita dudas de constitucionalidad en lo relativo a la conformidad con el principio de la libre competencia ínsito en el artículo 38 de la CE 1978 del conjunto de la regulación tributaria prevista en los mencionados artículos. Y ello es así, porque a pesar de comportar ciertas modificaciones, subsisten dudas sobre la posible selectividad de la carga tributaria efectiva a determinados tipos de establecimientos en condiciones no homogéneas y, por tanto, que aseguren la efectividad de la deseable y perseguible finalidad medioambiental del tributo.

Al respecto, el conjunto de la regulación, nos suscita dudas similares a las que actualmente se encuentran sometidas a nuestro Tribunal Supremo con carácter prin-

21. Vid. Artículo 4 de la Ley 4/2006, Ferroviaria

1. El Sistema Ferroviario de Cataluña está configurado por las infraestructuras y los servicios de transporte ferroviario a los que se refiere el presente artículo.

2. Los servicios de transporte del Sistema Ferroviario de Cataluña son los que circulan por las siguientes infraestructuras ferroviarias:

a) Las de titularidad de la Generalidad.

b) Las de titularidad de la Administración general del Estado o de las entidades públicas que están adscritas a la misma si los servicios de transporte tienen su origen y destinación dentro del territorio de Cataluña, aunque circulen por vías conectadas a la red general del Estado, de acuerdo con la distribución de competencias vigente en esta materia.

c) Las de titularidad de las administraciones locales.

d) Las de titularidad privada situadas íntegramente dentro del territorio de Cataluña.

3. Las infraestructuras del Sistema Ferroviario de Cataluña son aquellas a las que se refieren las letras a, c y d del apartado 2 y aquellas a que se refiere la letra b del apartado 2 cuya titularidad sea traspasada a la Generalidad o a las administraciones locales.

cipal y al Tribunal de Justicia de la Unión Europea con carácter incidental²². En todo caso, con la particularidad de que el conjunto de la regulación proyectada en vez de excluir abiertamente una serie de establecimiento por razón de su objeto, escoge un método de cuantificación de la base imponible que insiste en tratar y valorar de manera diferente el riesgo medioambiental según el objeto del establecimiento cuando ello no es necesariamente parámetro objeto de la singularidad económica o de riesgo de producción de externalidades negativas para el medioambiente.

En definitiva, este tipo de tratamiento dispar, aparentemente injustificado si se tiene en cuenta la deseable finalidad del tributo, podría estar generando una infra-protección o una protección no adecuada del derecho de los ciudadanos a un medio ambiente adecuado tal y como se prevé en el artículo 45 CE.

X. Infracción del artículo 149 CE 1978 en lo relativo a la normativa básica aplicable a las subvenciones

a) Objeto

Apartado 11 del artículo 81.

b) Argumentación

Teniendo en cuenta que según la Ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones el plazo de prescripción al que se someten las posibles acciones de las administraciones concedentes es de 4 años, según lo previsto en su artículo 65, mal casa con el plazo 4 años que introduce la disposición impugnada, especialmente si se tiene en cuenta el carácter básico²³ de dicho artículo 65.

22. Vid. Asunto C-233/16

¿Los artículos 49 y 54 TFUE deben interpretarse en el sentido de que se oponen a la existencia de un impuesto regional que grava la utilización de grandes superficies comerciales individuales cuya superficie de venta sea igual o superior a 2500 m2 por razón del impacto que pueden ocasionar al territorio, al medio ambiente y a la trama del comercio urbano de esa región, pero que legalmente opera con independencia de la ubicación real de esos establecimientos comerciales fuera o dentro de la trama urbana consolidada y prácticamente recae en la mayoría de los supuestos sobre las empresas de otros Estados miembros, teniendo en cuenta que: (i) no afecta a los comerciantes titulares de varios establecimientos comerciales con una superficie de venta individual inferior a 2.500 m2 sea cual sea la suma de la superficie de venta de todos sus establecimientos; (ii) exonera a los grandes establecimientos comerciales colectivos; (iii) exime a los establecimientos comerciales individuales dedicados a la jardinería y a la venta de vehículos, materiales para la construcción, maquinaria y suministros industriales, y (iv) hace tributar únicamente por el 40% de la base liquidable que les corresponda a los dedicados esencialmente a la venta de mobiliario, de artículos de saneamiento, y de puertas y ventanas, y a los centros de bricolaje?

¿El artículo 107 TFUE, apartado 1, debe interpretarse en el sentido de que constituyen ayudas de Estado prohibidas, con arreglo a dicha disposición, (i) la exoneración total en el IGEC de los establecimientos comerciales individuales cuya superficie de venta sea inferior a 2.500 m2, de los establecimientos comerciales colectivos y de los establecimientos comerciales individuales dedicados a la jardinería y a la venta de vehículos, materiales para la construcción, maquinaria y suministros industriales, y (ii) la exoneración parcial del IGEC de los establecimientos comerciales individuales dedicados esencialmente a la venta de mobiliario, de artículos de saneamiento, y de puertas y ventanas, y a los centros de bricolaje?

Si las exoneraciones totales y parciales del IGEC reseñadas constituyen ayudas de Estado en el sentido del artículo 107 TFUE, apartado 1, ¿cuál sería el alcance temporal de esa decisión, habida cuenta de la existencia y del contenido de la carta que, con fecha 2 de octubre de 2003, el Director de Ayudas del Estado de la DG COMP remitió a la Representación del Reino de España ante la Unión Europea, en relación con el asunto CP 11/01, supuestas ayudas concedidas por la Comunidad Autónoma de Cataluña de acuerdo con la Ley del Parlament de Catalunya

23. Vid. Disposición final primera de la Ley 38/2003 General de Subvenciones
Habilitación competencial y carácter de legislación básica.

1. Esta ley se dicta al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.13.ª, 14.ª y 18.ª de la Constitución, constituyendo legislación básica del Estado, los siguientes preceptos: En el título preliminar, el capítulo I y el capítulo II excepto, el párrafo d) del apartado 4 del artículo 9, el artículo 10, el apartado 2 y los párrafos d), e), f), g), h), i), j), k) y l) del apartado 3 del artículo 16, los apartados 1, 2, y los párrafos c), f), h), i), j), k), l), m) y n) del apartado 3 del artículo 17 y el artículo 21. En el título I, el capítulo I y el capítulo IV, excepto los artículos 32 y 33. En el título II, los artículos 36, 37 y el apartado 1 del artículo 40. En el título III, los artículos 45 y 46. En el título IV, el capítulo I y los artículos 59, 65, 67, 68 y 69 del capítulo II. El apartado 1 de la disposición adicional segunda y la disposición adicional decimosesta. 2. Las restantes disposiciones de esta ley resultarán únicamente de aplicación en el ámbito de la Administración General del Estado, de las entidades que integran la Administración local y de los organismos y demás entidades de derecho público con personalidad jurídica propia vinculadas o dependientes de las mismas. No obstante, cuando las comunidades autónomas hubieran asumido competencias en materia de régimen local, la ley se aplicará a las entidades que integran la Administración local en el ámbito territorial de las referidas comunidades autónomas, de acuerdo con lo establecido en el apartado 1 de esta disposición.

XI. Infracció principi de legalitat tributaria y de igualdad constitucional

a) Objeto

Artículos 22 a 47.

b) Argumentación

Del conjunto de la regulación del tributo previsto en dichos preceptos, se suscitan dudas sobre su conformidad con la CE 1978 y el EAC, en lo relativo al posible tratamiento desigual de los ciudadanos gravados en función del medio de transporte que empleen y en lo relativo a la obligatoria tributación de situaciones que comportan necesariamente una pernoctación o alojamiento efectivo, tal y como prevé con carácter general el hecho imponible del tributo, y, en especial, cuando el ciudadano gravado ya está sometido a tributación por el propio uso del equipamiento mediante la correspondiente tasa portuaria.

XII. Infracció del principi de legalitat y del principi de igualdad en el acceso a la contratación pública

a) Objeto

Disposición adicional primera.

b) Argumentación

En dicha disposición y, amparándose en el deber de adoptar medidas tendentes a la estabilidad presupuestaria, se establece, con carácter general y sin mayor explicación, que cualquier modificación de contratos públicos que se lleven a cabo se entenderá hecha por razón de interés general.

Esta circunstancia no solamente se aparta del marco convencional y legal al que se somete cada uno de los potenciales contratos públicos afectados, sino que contraviene el principio de legalidad y de igualdad en el acceso a la contratación pública, permitiendo la sustracción de los órganos de contratación a su deber de evaluar y fundamentar de manera suficiente, en cada caso, la procedencia y la conveniencia de modificar o terminar el contrato público concreto y su proporcionalidad y necesidad en relación con el deseable objetivo de la estabilidad presupuestaria.

Al respecto, cabe recordar que, la reciente y directamente aplicable a la Directiva 2014/24/UE del Parlamento Europeo y del Consejo de 26 de febrero de 2014 sobre contratación pública y por la que se deroga la Directiva 2004/18/CE, no incluye la posibilidad de que, con carácter general y sin la debida fundamentación, los poderes adjudicadores puedan modificar los contratos previamente adjudicados y, de hecho, establece una relación de *numerus clausus* al amparo de los cuales es posible realizar la correspondiente modificación²⁴.

Palacio del Parlamento, 9 de febrero de 2017

Matías Alonso Ruiz, Inés Arrimadas García, Susana Beltrán García, Marina Bravo Sobrino, Carlos Carrizosa Torres, Jean Castel Sucarrat, Noemí de la Calle Sifré, Fernando de Páramo Gómez, Carmen de Rivera i Pla, Francisco Javier Domínguez Serrano, José María Espejo-Saavedra Conesa, Antonio Espinosa Cerrato, Joan García González, Martín Eusebio Barra López, David Mejía Ayra, Javier Rivas Escamilla, Lorena Roldán Suárez, Alfonso Sánchez Fisac, Carlos Sánchez Martín, Sergio Sanz Jiménez, Sonia Sierra Infante, Jorge Soler González, Elisabeth Valencia Mimbrero, María Francisca Valle Fuentes, Laura Vílchez Sánchez, diputados, GP C's

24. Vid. Artículo 72 de la Directiva 2014/24/UE del Parlamento Europeo y del Consejo de 26 de febrero de 2014 sobre contratación pública y por la que se deroga la Directiva 2004/18/CE
Modificación de los contratos durante su vigencia

1. Los contratos y los acuerdos marco podrán modificarse sin necesidad de iniciar un nuevo procedimiento de contratación de conformidad con la presente Directiva en cualquiera de los casos siguientes:

- a) cuando las modificaciones, con independencia de su valor pecuniario, estuvieran ya previstas en los pliegos iniciales de la contratación, en cláusulas de revisión claras, precisas e inequívocas, entre las que puede haber cláusulas de revisión de precios u opciones. Dichas cláusulas determinarán el alcance y la naturaleza de las posibles modificaciones u opciones, así como las condiciones en que pueden utilizarse. No establecerán modificaciones u opciones que puedan alterar la naturaleza global del contrato o del acuerdo marco;
- b) para obras, servicios o suministros adicionales, a cargo del contratista original, que resulten necesarias y que no estuviesen incluidas en la contratación original, a condición de que cambiar de contratista:
- i) no sea factible por razones económicas o técnicas tales como requisitos de intercambiabilidad o interoperatividad con el equipo existente, con servicios o con instalaciones adquiridos en el marco del procedimiento de contratación inicial, y
- ii) genere inconvenientes significativos o un aumento sustancial de costes para el poder adjudicador.
- No obstante, el incremento del precio resultante de la modificación del contrato no excederá del 50 % del valor del contrato inicial. En caso de que se introduzcan varias modificaciones sucesivas, dicha limitación se aplicará al valor de cada una de las modificaciones. Estas modificaciones consecutivas no deberán tener por objeto eludir las disposiciones de la presente Directiva;
- c) cuando se cumplan todas las condiciones siguientes:
- i) que la necesidad de la modificación se derive de circunstancias que un poder adjudicador diligente no hubiera podido prever,
- ii) que la modificación no altere la naturaleza global del contrato,
- iii) que el incremento del precio resultante de la modificación del contrato no exceda del 50 % del valor del contrato o acuerdo marco inicial. En caso de que se introduzcan varias modificaciones sucesivas, esta limitación se aplicará al valor de cada una de las modificaciones. Estas modificaciones consecutivas no deberán tener por objeto eludir las disposiciones de la presente Directiva;
- d) cuando un nuevo contratista sustituya al designado en un principio como adjudicatario por el poder adjudicador como consecuencia de:
- i) una opción o cláusula de revisión inequívoca de conformidad con la letra a),
- ii) la sucesión total o parcial del contratista inicial, a raíz de una reestructuración empresarial, en particular por absorción, fusión, adquisición o insolvencia, por otro operador económico que cumpla los criterios de selección cualitativa establecidos inicialmente, siempre que ello no implique otras modificaciones sustanciales del contrato ni tenga por objeto eludir la aplicación de la presente Directiva, o bien
- iii) la asunción por el propio poder adjudicador de las obligaciones del contratista principal para con sus subcontratistas, siempre que esta posibilidad esté prevista en la legislación nacional con arreglo al artículo 71;
- e) cuando las modificaciones, con independencia de su valor, no sean sustanciales a los efectos del apartado 4. Los poderes adjudicadores que hayan modificado un contrato en los casos previstos en las letras b) y c) del presente apartado publicarán un anuncio al respecto en el Diario Oficial de la Unión Europea. Este anuncio contendrá la información establecida en el anexo V, parte G, y se publicará de conformidad con el artículo 51.
2. Por otra parte, también se podrá modificar un contrato sin necesidad de comprobar si se cumplen o no las condiciones enunciadas en el apartado 4, letras a) a d), y sin que sea preciso iniciar un nuevo procedimiento de contratación de conformidad con la presente Directiva si el valor de la modificación es inferior a los dos valores siguientes:
- i) los umbrales indicados en el artículo 4, y
- ii) el 10 % del valor inicial del contrato en el caso de los contratos de servicios o de suministros, y el 15 % del valor del contrato inicial en el caso de los contratos de obras.
- Sin embargo, la modificación no podrá alterar la naturaleza global del contrato o acuerdo marco. Cuando se efectúen varias modificaciones sucesivas, el valor se calculará sobre la base del valor neto acumulado de las sucesivas modificaciones.
3. A efectos del cálculo del precio mencionado en el apartado 1, letras b) y c), y en el apartado 2, el precio actualizado será el valor de referencia si el contrato incluye una cláusula de indexación.
4. Una modificación de un contrato o acuerdo marco durante su período de vigencia se considerará sustancial a efectos del apartado 1, letra e), cuando tenga como resultado un contrato o acuerdo marco de naturaleza materialmente diferente a la del celebrado en un principio. En cualquier caso, sin perjuicio de lo dispuesto en los apartados 1 y 2, una modificación se considerará sustancial cuando se cumpla una o varias de las condiciones siguientes:
- a) que la modificación introduzca condiciones que, de haber figurado en el procedimiento de contratación inicial, habrían permitido la selección de candidatos distintos de los seleccionados inicialmente o la aceptación de una oferta distinta a la aceptada inicialmente o habrían atraído a más participantes en el procedimiento de contratación;
- b) que la modificación altere el equilibrio económico del contrato o del acuerdo marco en beneficio del contratista de una manera que no estaba prevista en el contrato o acuerdo marco inicial;
- c) que la modificación amplíe de forma importante el ámbito del contrato o del acuerdo marco;
- d) que el contratista inicialmente designado como adjudicatario por el poder adjudicador sea sustituido por un nuevo contratista en circunstancias distintas de las previstas en el apartado 1, letra d).
5. Será prescriptivo iniciar un nuevo procedimiento de contratación de conformidad con la presente Directiva para introducir en las disposiciones de un contrato público o un acuerdo marco, durante su período de vigencia, modificaciones distintas de las previstas en los apartados 1 y 2.

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: MATÍAS ALONSO RUIZ, JUNTAMENT AMB VINT-I-UN ALTRES
DIPUTATS DEL GP C'S

Reg. 50733

A la Mesa del Parlament

Los diputados abajo firmantes, integrantes del Grup Parlamentari de Ciutadans, de acuerdo con lo que establecen los artículos 16.1.b y 23.b de la Ley 2/2009, de 12 de febrero, del Consejo de Garantías Estatutarias, solicitan dictamen del Consejo de Garantías Estatutarias sobre la adecuación al Estatuto y a la Constitución del *Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017* (tram. 200-00019/11), y de forma especial de los preceptos y partidas que a continuación se detallan, especialmente, en virtud de los fundamentos que también se exponen.

Abreviatures

- *Boletín Oficial del Parlament de Catalunya* BOPC
- Constitución Española de 1978 CE 1978
- Consell de Garanties Estatutàries CGE
- *Diario Oficial de la Generalitat de Catalunya* DOGC
- Estatuto de Autonomía de Catalunya de 2006 EAC
- Reglamento del Parlament de Catalunya RPC
- Tribunal Constitucional TC

ÍNDICE

I. Objeto de la solicitud

II. Exordio: concepto, finalidad y los límites de las leyes de presupuestos

III. La disposición impugnada: las posibles exegesis y sus tachas

a) Interpretación flexible: i) infracción marco de distribución competencial, procedimientos de modificación del mismo, principio de lealtad institucional, ii) infracción principio de seguridad jurídica y iii) infracción principio de reserva de ley presupuestaria

B) interpretación estricta: i) acumulación de tachas iii) infracción del orden constitucional y estatutario en lo relativo a la soberanía nacional y los procedimientos mediante los cuales se ejerce y de los derechos de participación política ii) infracción originaria por violación del principio de lealtad institucional en su manifestación de acatamiento y cumplimiento de las resoluciones judiciales

IV. Las partidas impugnadas

a) Infracción principio de legalidad presupuestaria, infracción del derecho de los ciudadanos a la participación en los asuntos públicos, infracción de la interdicción de la arbitrariedad e inseguridad jurídica

b) Infracción del artículo 23 CE 1978 por vulneración de la legislación estatal básica y supletoriamente aplicable en materia electoral

V. La partida impugnada: fondo de contingencia

a) infracción principio de legalidad presupuestaria, el principio de estabilidad presupuestaria y acumulación de tachas indicadas en el apartado IV anterior

I. Objeto de la solicitud

Es objeto de la presente solicitud de dictamen relativo a su conformidad o no con la CE 1978 y el EAC el Dictamen aprobado por la Comisión de Economía y Hacienda del Parlament de Catalunya en fecha 1 de febrero de 2017 relativo al *Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017* y publicado en el BOPC en fecha 6 de febrero de 2017.

II. Exordio: concepto, finalidad y los límites de las leyes de presupuestos

A modo de introducción, con carácter previo a las tachas de inconstitucionalidad y antiestatutaria del objeto de la presente solicitud, y a efectos de dotar de mayor comprensibilidad a las mismas, el presente apartado tiene por finalidad exponer sucintamente la concepción de las leyes de naturaleza presupuestaria, sus funciones esenciales y los límites de nuestro ordenamiento jurídico constitucional a los que se somete su validez.

Las leyes de presupuestos en nuestro ordenamiento son concebidas como instituciones jurídicas complejas por diversas razones y particularidades.

En primer lugar, en lo relativo a su finalidad y función, debe tenerse presente que las leyes de presupuestos tienen como finalidad última vehicular de manera periódica las complejas relaciones existentes entre el poder ejecutivo y el poder legislativo en un ámbito tan trascendental para el conjunto de la ciudadanía como es la planificación de la política económica del Gobierno¹. Dicha planificación de la política económica pública se encuentra desagregada en dos grandes pilares o ámbitos. El primero de esos pilares, de naturaleza más informadora e instrumental en la fiscalización del desempeño del Gobierno, es la previsión de ingresos de la Hacienda Pública y la publicidad de la situación patrimonial del conjunto de la Administración y su Sector Público. El segundo, de carácter más directivo y orientador, es la fijación del marco en el cual debe desarrollarse la acción del Gobierno en materia de política económica a raíz de la delegación de poder de ejecución que ostenta. Este segundo pilar se caracteriza por la concreción de los límites de disponibilidad presupuestaria o gasto anual que el poder legislativo concede mediante ley de naturaleza y efectos generalmente limitados en el tiempo al ejercicio o año en cuestión. Esa importante finalidad de cohesionar las respectivas competencias de los poderes públicos implicados (ejecutivo y legislativo) comporta que la misma tenga unos rasgos característicos peculiares. Así, por ejemplo, su generalmente limitada pervivencia en el tiempo en el año o ejercicio en cuestión o su exclusivo, aunque no excluyente carácter instrumental respecto de la orientación política económica del Gobierno. Asimismo, no debemos olvidar que en nuestro ordenamiento, a semejanza de lo que ocurre en otros a raíz del origen histórico de lo que ha venido a denominarse derecho presupuestario, dicha específica finalidad tiene rango y carácter constitucional².

En segundo lugar y desde una perspectiva procedimental, cabe destacar que las leyes de presupuestos son auténticas normas de rango legal en sentido formal y material³ puesto que, a pesar de que el ejercicio de la iniciativa legislativa es exclusivo y excluyente por el poder ejecutivo –en nuestro caso el Govern de la Generalitat⁴–, son promulgadas, tras su examen, debate y aprobación, por las asambleas legislativas representativas de los ciudadanos –en nuestro caso el Parlament de Catalunya– con naturaleza de norma de carácter y aplicación general a la que están sometidos todos los ciudadanos y los poderes públicos. Asimismo, y teniendo en cuenta las especialidades en cuanto a su contenido material y finalidad que, en los próximos párrafos explicaremos, no debemos olvidar que se trata de leyes con especialidades

1. Sobre la finalidad de las leyes de presupuestos vid., entre otras muchas, las STC 76/1992, STC 237/1992, STC 116/1994, STC 178/1994, STC 195/1994, STC 16/1996, STC 61/1997, STC 174/1998, STC 203/1998, STC 131/1999, STC 32/2000 y la STC 67/2002.

2. Tal y como recoge la STC 67/2002 en referencia a otras sentencias del TC en las que se ha venido configurando la jurisprudencia constitucional relevante relativa a las leyes de presupuestos, *la justificación de la limitación del contenido constitucionalmente posible de las Leyes de Presupuestos se halla, no sólo en la función específica que le atribuye la Constitución (la aprobación anual de los Presupuestos Generales del Estado incluyendo la totalidad de los ingresos y gastos del sector público estatal y la consignación de los beneficios fiscales que afecten al Estado), sino también en las peculiaridades y especificidades que presenta su tramitación parlamentaria.*

3. Tal y como recoge la STC 67/2002 en referencia a otras sentencias del TC en las que se ha venido configurando la jurisprudencia constitucional relevante relativa a las leyes de presupuestos, *la Ley de Presupuestos aparece, en primer lugar, como una verdadera ley.*

4. Artículo 212 EAC. El presupuesto de la Generalitat.

El presupuesto de la Generalitat tiene carácter anual, es único e incluye todos los gastos y todos los ingresos de la Generalitat, así como los de los organismos, instituciones y empresas que dependen de la misma. Corresponde al Gobierno elaborar y ejecutar el presupuesto, y al Parlamento, examinarlo, enmendarlo, aprobarlo y controlarlo. La ley de presupuestos no puede crear tributos, pero puede modificarlos si una ley tributaria sustantiva así lo establece.

Artículo 31 apartado 3 de LFPC

[...]

3. El Departamento de Economía y Finanzas, teniendo en cuenta los mencionados anteproyectos de gastos y la estimación de los ingresos, formulará el Proyecto de ley del presupuesto y lo someterá al acuerdo del Gobierno.

tan sustanciales y complejas que requieren de una tramitación parlamentaria específica y especialmente adecuada a las mismas tal y como recoge el propio RPC en sus artículos 128 y siguientes.

En tercer lugar, y desde una perspectiva de contenido material, las leyes de presupuestos, al ser concebidas como instrumentos con una finalidad específica en nuestro ordenamiento como hemos apuntado, deben tener un contenido normativo constitucionalmente predeterminado⁵. Dicho contenido predeterminado implica, desde un prisma positivo, la exigencia de un contenido mínimo obligatorio que debe ser recogido por las leyes de presupuestos⁶. Así, con carácter general, nuestra Constitución prevé que las leyes de presupuestos *incluirán la totalidad de los gastos e ingresos del sector público [...] y en ellos se consignará el importe de los beneficios fiscales*⁷ y nuestro Estatuto concreta que el Presupuesto de la Generalitat *incluye (rectius: debe incluir) todos los gastos y todos los ingresos de la Generalitat, así como los de los organismos, instituciones y empresas que dependen de la misma*. Igualmente, y ahora desde un prisma negativo, nuestro ordenamiento excluye expresamente de su posible contenido la creación y modificación de tributos salvo, para este último caso, que una ley sustantiva así lo prevea expresamente^{8, 9}.

Lo anteriormente expuesto son los contornos de lo que se ha venido a denominar como principio de legalidad presupuestaria, el cual se deriva de nuestra Constitución y de nuestro Estatuto de autonomía¹⁰, y conlleva, en definitiva, una serie de límites o contornos intrínsecos del contenido de las leyes de presupuestos a los que deben someterse los poderes ejecutivos, como proponente y ejecutor, y el poder legislativo, como decisor, en el libre y amplio ejercicio de sus respectivas competencias y facultades.

A efectos de definir y concretar de manera más precisa el marco en el que se debe desenvolver la actuación de los poderes públicos implicados, evitar la excesiva generalidad de la que pudiesen adolecer los preceptos constitucionales y estatutarios y dar debido y adecuado cumplimiento al principio de legalidad presupuestaria, existe un marco normativo comunitario¹¹, nacional¹² y autonómico¹³ secundario o

5. La reciente STC 123/2016 en la que se recoge la aquilatada y repetida recientemente doctrina del Tribunal Constitucional conforme a la cual *el contenido de estas leyes “está constitucionalmente delimitado, en tanto que norma de ordenación jurídica del gasto público ex art. 134 CE. La Constitución establece la reserva de un contenido de ley de presupuestos, lo que significa que la norma debe ceñirse a ese contenido y también que ese contenido sólo puede ser regulado por ella” (STC 9/2013, FJ 3)*.

6. Tal y como recoge la STC 67/2002 en referencia a otras sentencias del TC en las que se ha venido configurando la jurisprudencia constitucional relevante relativa a las leyes de presupuestos, *la Ley de Presupuestos tiene así un “contenido esencial” o “indisponible”, mínimo y necesario, distinguiéndola respecto de las demás Leyes del Estado, que viene expresamente recogido en el número 2 del art. 134 del Texto constitucional, y que se concreta en la previsión de ingresos y habilitación de gastos para un ejercicio económico*

7. Artículo 134 CE.

8. Artículo 134 CE apartado 7 CE.

7. *La Ley de Presupuestos no puede crear tributos. Podrá modificarlos cuando una ley tributaria sustantiva así lo prevea.*

9. Artículo 212 EAC.

Artículo 212. El presupuesto de la Generalitat El presupuesto de la Generalitat tiene carácter anual, es único e incluye todos los gastos y todos los ingresos de la Generalitat, así como los de los organismos, instituciones y empresas que dependen de la misma. Corresponde al Gobierno elaborar y ejecutar el presupuesto, y al Parlamento, examinarlo, enmendarlo, aprobarlo y controlarlo. La ley de presupuestos no puede crear tributos, pero puede modificarlos si una ley tributaria sustantiva así lo establece.

10. Ibídem.

11. Reglamento (UE) n° 549/2013 del Parlamento Europeo y del Consejo, de 21 de mayo de 2013, relativo al Sistema Europeo de Cuentas Nacionales y Regionales de la Unión Europea.

12. Vid. Ley Orgánica 2/2012, de 27 de abril, de Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera y Ley 47/2003, de 26 de noviembre, General Presupuestaria.

13. Decreto Legislativo 3/2002, de 24 de diciembre, por el que se aprueba el Texto refundido de la Ley de finanzas públicas de Cataluña.

derivado¹⁴ que facilita en una materia tan compleja como la orientación económica de la Administración y su Sector Público su concreta plasmación en la ley de presupuestos.

La sumisión del poder ejecutivo y el poder ejecutivo, en un marco en el que gozan de una extensa y casi inmune discreción, a los intrínsecos límites que acabamos de apuntar está íntimamente ligada con el deber de los mismos de garantizar la máxima efectividad de la finalidad instrumental y funcional de estas normas de naturaleza presupuestaria, que no es otra que la previsible, clara, legal y transparente determinación de la política económica pública a ser ejecutada por el Gobierno con efectos limitados en el tiempo.

Por ello, y sin perjuicio de las concretas tachas o vulneraciones que exponremos en próximos apartados como más adelante desarrollaremos y concretaremos, cabe avanzar que la infracción del principio de legalidad presupuestaria al que están sometidos tanto el poder ejecutivo como el legislativo puede tener trascendencia constitucional y estatutaria, puesto que dicho principio no deja de ser una especificidad para el ámbito del derecho presupuestario del supremo principio de seguridad jurídica¹⁵ de nuestro ordenamiento jurídico que recoge la Constitución en su artículo 9 apartado 3¹⁶.

Además, cabe tener presente que el predeterminado contenido que apuntábamos en párrafos anteriores no comporta sin embargo un automático y absoluto corsé al contenido de las leyes de presupuestos. Antes el contrario, las mismas pueden contener disposiciones que *aun no suponiendo una previsión de ingresos o una habilitación de gastos en sentido estricto*¹⁷, *sí guarden una íntima y directa*¹⁸ *relación con unos o con otros*¹⁹ *o responden a los criterios de política económica del Gobierno o a una mayor inteligencia o mejor ejecución del presupuesto*²⁰ siempre que respondan a las finalidades constitucionales y estatutarias²¹ que tienen encomendadas las

14. Secundario o derivado en el sentido de que emana del principio constitucional de legalidad presupuestaria, plasmándose en normas de rango jerárquicamente inferiores a la propia Constitución y, por ende, que deben ser conformes con la propia constitución.

15. En este sentido, vid. STC 32/2000, en la que el TC, establece que tal limitación es, además, una exigencia del principio de seguridad jurídica constitucionalmente garantizado (art. 9.3 CE) esto es, de la certeza del Derecho que exige que una Ley de contenido constitucionalmente definido, como es la Ley de Presupuestos Generales del Estado, no contenga más disposiciones que las que guardan correspondencia con su función constitucional (arts. 66.2 y 134.2 CE), debido a la incertidumbre que una regulación de este tipo inudablemente origina (SSTC 65/1990, 76/1992, 116/1994, 178/1994, 195/1994, 61/1997, 174/1998 y 203/1998).

16. 3. La Constitución garantiza el principio de legalidad, la jerarquía normativa, la publicidad de las normas, la irretroactividad de las disposiciones sancionadoras no favorables o restrictivas de derechos individuales, la seguridad jurídica, la responsabilidad y la interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos.

17. No obstante, y como recuerda la reciente STC 123/2016, de 23 de junio, *es, efectivamente, doctrina consolidada de este Tribunal que no cualquier regulación puede ser incluida formalmente en las leyes de presupuestos*.

18. Parafraseando al propio Tribunal Constitucional, *la clave, por tanto, radica en que la conexión con el objeto del presupuesto (habilitación de gastos y estimación de ingresos) sea directa, inmediata y querida por la norma* puesto que es evidente que toda medida legislativa tendrá siempre algún efecto presupuestario, porque requerirá un incremento de gasto presupuestario o la dotación de una partida, o porque supondrá, por el contrario, una reducción del gasto o un incremento de los ingresos.

19. Vid. entre otras, las STC 27/1981, de 20 de julio; STC 63/1986, de 21 de mayo; STC 65/1987, de 21 de mayo; STC 134/1987, de 21 de julio; STC 65/1990, de 5 de abril; STC 76/1992, de 14 de mayo; STC 195/1994, de 23 de junio; STC 16/1996, de 1 de febrero; STC 61/1997, de 20 de marzo; STC 174/1998, de 23 de julio; STC 203/1998, de 15 de octubre; STC 130/1999, de 1 de julio; STC 131/1999, de 1 de julio; STC 234/1999, de 16 de diciembre; STC 32/2000, de 3 de febrero; y STC180/2000, de 29 de junio.

20. Este tipo de disposiciones es lo que se ha dado en denominar por el Tribunal Constitucional contenido eventual en contraposición con el núcleo esencial que es el que se encuentra contenido en el artículo 134 CE al ser este indisponible para el legislador. Al respecto, vid., entre otras, la reciente STC 123/2016, de 23 de junio.

21. En dicción literal de la STC 67/2002, *si bien nada impide, en principio, la utilización del vehículo de la Ley de Presupuestos como un instrumento para la mera adaptación circunstancial de las distintas normas, sin embargo, la realización de una modificación sustantiva o la inclusión de disposiciones de carácter general está necesitada, para salvaguardar su legitimación constitucional conforme a lo expuesto, de una conexión económica (relación directa con los ingresos o gastos del Estado o vehículo director de la política económica*

leyes de presupuestos y, en consecuencia, no desborden los límites anteriormente apuntados²².

Dicho de otra manera, «el hecho de admitir que las Leyes de Presupuestos puedan tener un contenido que afecte a materias distintas de las que integran ese núcleo esencial (esto es, que no constituyen una previsión de ingresos o una habilitación de gastos), no significa que dentro de ese contenido eventual o no necesario, pueda tener cabida indistinta la regulación de cualquier materia» (STC 32/2000, de 3 de febrero, FJ 5)²³.

Además, cabe recordar la naturaleza normativa de las leyes de presupuestos a los efectos de precisar que, como cualquier norma que emane de los órganos legislativos de nuestro Estado y a pesar de su carácter instrumental y su tendencia a limitada aplicación en el tiempo, está plenamente sometida al conjunto del ordenamiento jurídico²⁴. En definitiva, lo que pretendemos apuntar es que las leyes de presupuestos, además de respetar el específico principio de legalidad presupuestaria y su marco normativo de desarrollo al que hemos denominado como marco normativo derivado, deben ser conforme con el conjunto del ordenamiento jurídico. Así, por ejemplo, dichas normas presupuestarias deberán ser conformes con carácter general con el principio de legalidad ordinario, el principio de jerarquía normativa y la primacía de la Constitución.

De hecho, tal juicio de conformidad constitucional ha sido recientemente recordado por el Tribunal Constitucional admitiendo que la propia distribución competencial entre el Estado y las diferentes Comunidades Autónomas contenida en nuestra Constitución o los principios de organización contenidos en la misma o en los respectivos Estatutos de Autonomía pueden ser el fundamento jurídico válido de una infracción de la Constitución perpetuada por el contenido de una ley de presupuestos. O lo que es lo mismo, la conformidad con la Constitución, objeto del control jurídico que realiza el TC²⁵, debe estar garantizada por el concreto contenido de las leyes de presupuestos sin excluir, siquiera, las partidas en éstas contenidas²⁶. Asimismo, debemos resaltar que esta doctrina jurisprudencial consolidada ha sido efectivamente aplicada en relación con disposiciones contenidas en leyes de presupuestos autonómicas, como la que es objeto de la presente solicitud, sobre la base de la infracción del régimen competencial aplicable a la materia contenida en dichas dis-

del Gobierno) o presupuestaria (para una mayor inteligencia o mejor ejecución del presupuesto), so pena de quedar huérfana de justificación (STC 274/2000, de 15 de noviembre, FJ 4).

22. En dicción literal recogida en la STC 67/2002, siempre que respeten] [...] tanto el límite previsto en el número 2 del art. 134 de la Constitución, como el recogido en el número 7 del mismo artículo (SSTC 65/1987, de 21 de mayo, FJ 4; y 65/1990, de 5 de abril, FJ 3).

23. Vid., entre otras, STC 67/2002.

24. En este sentido, cabe traer a colación la reciente STC 99/2016, en la que el TC expresa que *igual que hemos dicho respecto a otras impugnaciones de normas de vigencia definida, cabe trasladar aquí nuestra doctrina dictada en relación con las leyes de presupuestos, según la cual, excluir la posibilidad de examen constitucional en estos supuestos sería tanto como negar del control por este Tribunal Constitucional de determinadas normas con vigencia limitada en el tiempo, creándose así un ámbito normativo (estatal o autonómico) inmune al control de la jurisdicción constitucional* (SSTC 204/2011, de 15 de diciembre, FJ 2; 197/2012, de 6 de noviembre, FJ 2; 139/2013, de 8 de julio, FJ 2, y 171/2014, de 23 de octubre, FJ 2).

25. El enjuiciamiento del Tribunal Constitucional, con la finalidad de cohonestar su responsabilidad de máximo garante de la Constitución y el respeto al principio de lealtad institucional y separación de poderes respecto tanto al ejecutivo como al legislativo, no es de carácter político ni comporta un juicio de oportunidad que finalice en la determinación de la opción más conveniente o adecuada. Antes al contrario, tal y como expone en su reciente STC 101/2013, **no incumbe a este Tribunal pronunciarse sobre cuál sea el sistema más adecuado de financiación autonómica sino exclusivamente decidir si las concretas disposiciones impugnadas “exceden o no el marco de lo constitucionalmente admisible”** (STC 13/2007, de 18 de enero, FJ 3, con cita de anteriores).

26. Vid. entre otras, la STC 13/2007, en la que el TC establece que *nada cabe oponer a que las Comunidades Autónomas impugnen los créditos que autorizan las Leyes de presupuestos generales del Estado cuando su contenido pueda afectar al orden constitucional de distribución de competencias o, como es el caso, a la autonomía financiera de las Comunidades Autónomas* (STC 13/1992, de 6 de febrero, FFJJ 5 y 7).

posiciones²⁷. Y es que, como ha puesto recientemente de manifiesto la STC 99/2016 en la que se resolvió un recurso de inconstitucionalidad del Govern de la Generalitat contra una ley de presupuestos estatales, *el poder de gasto estatal no puede ejercerse al margen del sistema constitucional de distribución de competencias*. Por tanto, y a los efectos que en posteriores apartados expondremos, cabe inferir, *mutatis mutandi* y por mor de la debida sumisión a dicho sistema constitucional de distribución de competencias de todas las administraciones y entidades político jurídicas reconocidas en el mismo, *que el poder de gasto autonómico no puede ejercerse al margen del sistema constitucional de distribución de competencias*.

Esta vinculación general de las leyes de presupuestos al ordenamiento jurídico es plenamente aplicable tanto al Gobierno en el momento inicial en el que elabora y acuerda iniciar su tramitación como a las asambleas legislativas en lo que respecta a su examen, debate, enmienda y definitiva aprobación²⁸.

Por tanto, y como ha recordado el Tribunal Constitucional en diversas ocasiones, a pesar del amplio margen de configuración normativa y, por ende, de deferencia judicial respecto a la misma y, en especial, a los criterios de oportunidad política²⁹ elegidos, el Tribunal Constitucional³⁰, con carácter restrictivo y justificado, podría, en garantía de los principios constitucionales específicamente aplicables al que denominamos derecho presupuestario o de los principios constitucionales generalmente aplicable, declarar la inconstitucionalidad de algunos preceptos o, incluso, partidas presupuestarias³¹ contenidas en las leyes de presupuestos que son sometidos a su ámbito de enjuiciamiento como máximo y último garante de la Constitución española.

En última instancia y a los efectos de disipar cualquier duda sobre la aplicabilidad de todo lo anteriormente apuntado al Dictamen objeto de la presente solicitud, tal y como recogió el Tribunal Constitucional en su STC 3/2003, *en efecto, aunque de la literalidad del art. 134 CE examinado se deduce, en principio, que las reglas en él contenidas tienen como objeto directo la regulación de una institución estatal, de modo que «de los preceptos constitucionales que regulan las instituciones del Estado no pueden inferirse, sin más, reglas y principios de aplicación, por vía analógica, a las instituciones autonómicas homólogas», es evidente que existen*

27. Vid. la STC 24/2002 en la que se concluye que *no cabe negar de antemano la posibilidad de que una determinada partida o consignación presupuestaria autorizada por el legislador autonómico sea objeto de un proceso constitucional cuando lo que se discute es precisamente la vulneración del sistema de competencias en que dicho legislador ha incurrido al otorgar esa autorización. En el supuesto actual, dicha consideración nos ha de llevar a concluir la inconstitucionalidad de las disposiciones adicionales reiteradas, en la medida en que de las mismas se deduce inequívocamente la atribución a la Comunidad Autónoma de los rendimientos derivados de las cuentas judiciales en Andalucía*”.

28. No obstante, y a efectos de garantizar el más absoluto respeto al principio de separación de poderes, no debemos olvidar que, conforme a la STC 203/2011, *en el recurso de inconstitucionalidad no se fiscaliza si el legislador se atuvo o no, en el momento de legislar, a los límites que sobre él pesaban, sino, más bien, si un producto normativo se atempera, en el momento del examen jurisdiccional, a tales límites y condiciones*.

29. Esta deferencia se extiende incluso al pilar informativo en lo relativo a la función de previsión de ingresos de la Hacienda Pública de las leyes de presupuestos tal y como recoge la STC 206/2013 en al que se indica que *no es tampoco labor del Tribunal examinar si las estimaciones de crecimiento económico que sirvieron de base a la elaboración del presupuesto fueron técnicamente correctas, o políticamente pertinentes, sino únicamente si la norma que se impugna es irracional*.

30. Y es que, como anteriormente hemos apuntado, lo contrario, según la STC 99/2016, *sería tanto como negar del control por este Tribunal Constitucional de determinadas normas con vigencia limitada en el tiempo, creándose así un ámbito normativo (estatal o autonómico) inmune al control de la jurisdicción constitucional (SSTC 204/2011, de 15 de diciembre, FJ 2; 197/2012, de 6 de noviembre, FJ 2; 139/2013, de 8 de julio, FJ 2, y 171/2014, de 23 de octubre, FJ 2)*.

31. Tal y como recuerda la reciente STC 96/2016, de 12 de mayo, *no existe ningún óbice para que el presente recurso de inconstitucionalidad se extienda a las indicadas partidas presupuestarias* pues, como ya indicamos en la STC 63/1986, de 21 de mayo, FJ 5, y hemos reiterado en otras posteriores (por todas, STC 13/2007, de 18 de enero, FJ 1; y, específicamente en relación con las partidas de ingreso, STC 101/2013, de 13 de abril, FJ 7), no solo el articulado de las Leyes de Presupuestos Generales del Estado, sino también los estados de ingresos y gastos que se incluyen en ellas son susceptibles de impugnación y, por tanto, constituyen un “objeto idóneo” del recurso de inconstitucionalidad.

*una serie de reglas y principios constitucionales que son predicables de toda institución presupuestaria, estatal o autonómica. En este sentido, hemos dicho que la regulación aplicable a las instituciones autonómicas - en este caso, al presupuesto de la Comunidad Autónoma del País Vasco-, no es sólo la contenida en sus respectivos Estatutos de Autonomía, en las leyes estatales que, dentro del marco constitucional, se hubiesen dictado para delimitar las competencias del Estado y las Comunidades Autónomas [singularmente la Ley Orgánica de financiación de las Comunidades Autónomas] y en las reglas y principios constitucionales específicamente dirigidos a las Comunidades Autónomas, sino también, «por supuesto, en las reglas y principios constitucionales aplicables a todos los poderes públicos que conforman el Estado entendido en sentido amplio» (STC 116/1994, de 18 de abril, FJ 5, en relación con los presupuestos generales de Navarra para 1985; también las SSTC 174/1998, de 23 de julio, FJ 6; 130/1999, de 1 de julio, FJ 5; 180/2000, de 29 de junio, FJ 5; y 274/2000, de 15 de noviembre, FJ 5). O lo que es lo mismo y deseamos recordar, toda la jurisprudencia doctrinal del TC relativa a las leyes de presupuestos tanto estatales como de otras comunidades autónomas es *mutatis mutandi* aplicable en bloque al objeto de la presente solicitud puesto que la norma constitucional y la estatutaria (así como las normas que las desarrollan) no hacen otra cosa que recoger una serie de principios que, como hemos dicho, son consustanciales a la institución presupuestaria y al sistema parlamentario (arts. 66 y 152.1, ambos de la Constitución), coincidentes por lo demás con los de las democracias con las que ha entroncado nuestro país.*

En idéntico sentido, el propio CGE en su Dictamen 2/2015, de 24 de febrero, *tots [els] elements del cicle pressupostari resulten condicionats per la normativa catalana, estatal i europea sobre estabilitat pressupostària, on cal destacar la Llei de Catalunya 6/2012, de 17 de maig, d'estabilitat pressupostària; la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera (LOEP), i el conjunt de disposicions (cinc reglaments i una directiva) de la Unió Europea que integren el Six Pack de 2011, que ja vam ressenyar en el DCGE 8/2012, de 2 de juliol, i a les quals s'ha afegit posteriorment el Two Pack, constituït per dos nous reglaments (núm. 472 i 473/2013).*

III. La disposición impugnada: las posibles exégesis y sus tachas

A continuación, exponemos las posibles exégesis de la proyectada disposición adicional número treinta y uno (*mesures en matèria d'organització i gestió del procés referendari*), las cuales hemos denominado interpretación flexible e interpretación estricta.

Asimismo, a partir de dichas interpretaciones, realizaremos las correspondientes tachas esenciales de inconstitucionalidad y antiestatutaria a la proyectada disposición.

Trenta-unena. Mesures en matèria d'organització i gestió del procés referendari

El Govern, dins les disponibilitats pressupostàries per al 2017, ha d'habilitar les partides per garantir els recursos necessaris en matèria d'organització i gestió per fer front al procés referendari sobre el futur polític de Catalunya en el marc de la legislació vigent en el moment de la seva convocatòria.

a) Interpretación flexible: i) infracción marco de distribución competencial, procedimientos de modificación del mismo, principio de lealtad institucional, ii) infracción principio de seguridad jurídica y iii) infracción principio de reserva de ley presupuestaria

En primer lugar, analizaremos los posibles problemas de una interpretación un poco más flexible y posibilista del que creemos que es un precepto cuya interpretación más razonable es manifiestamente inconstitucional y antiestatutaria tal y como veremos en el siguiente apartado.

En esta primera interpretación, la disposición adicional treinta y uno debe ser interpretada en el sentido de contener a la vez una autorización de disponibilidad presupuestaria al Govern de la Generalitat y un doble mandato imperativo. El primer mandato sería el consistente en el deber del Govern de la Generalitat de habilitar las partidas necesarias para garantizar la suficiencia de recursos que precisase la organización y gestión de un referéndum sobre el futuro político de Cataluña. El segundo mandato, y partiendo de la apriorística hipótesis de que ni el Govern ni el legislador del Parlament de Cataluña han pretendido dotar mediante esta disposición a la Generalitat de competencias en materia referendaria, lo cual como veremos conllevaría soslayar directamente la CE 1978 y el EAC por diversos motivos, sino que se han limitado a establecer un articulado lo suficientemente indeterminado (en el marco de la legislación vigente en el momento de su convocatoria) como para pretender que, dentro del límite temporal del año 2017, la Generalitat de Cataluña adquiriera eventual y sobrevenidamente competencia plena para la realización de un referéndum sobre el futuro político de Cataluña convocado, organizado y gestionado por el propio Govern de Cataluña.

Partiendo de que actualmente en nuestro ordenamiento jurídico la convocatoria de cualquier consulta popular a la que pretenda darse el valor de referéndum, cuyo objeto y resultado pueda implicar disponer de la soberanía nacional, de las fuentes de las que emanan los derechos y libertades de todos los ciudadanos y de los propios derechos y libertades, tal y como pretende recoger la disposición adicional impugnada, *requiere de una autorización reservada al Estado*³² puesto que aquellas consultas, incluso sin valor de referéndum, que incidan *‘sobre cuestiones fundamentales resueltas con el proceso constituyente y que resultan sustraídas a la decisión de los poderes constituidos. El respeto a la Constitución impone que los proyectos de revisión del orden constituido, y especialmente de aquéllos que afectan al fundamento de la identidad del titular único de la soberanía, se sustancien abierta y directamente por la vía que la Constitución ha previsto para esos fines.*

Pues bien, partiendo de que la impugnada disposición solamente ha pretendido incluir el mandato al Govern de habilitar las correspondientes partidas presupuestarias para la convocatoria y realización de un referéndum para el caso de que la Generalitat asumiese eventualmente, durante el año 2017, la competencia para la realización de tal proceso referendario, dicha disposición incurriría en la infracción puesta de manifiesto en la reciente STC 128/2016 consistente en realizar de manera implícita y unilateral una especie de reserva futura de competencia que actualmente corresponde al Estado³³. Y es que tal exégesis de la disposición impugnada en el sentido de que su contenido se subordina a una eventual asunción de competencia por la Generalitat de Cataluña cuando en este momento no dispone de la misma supone un daño para la CE 1978 puesto que ***el legislador puede legítimamente disponer a partir de las competencias asignadas –al Estado o a unas u otras Comunidades Autónomas– por el bloque de la constitucionalidad, pero no en atención a cualquier hipotética Constitución futura o sobre la base de determinaciones que, en la vigente, escapan por entero a la disposición del ente respectivo, como ocurre, para las Comunidades Autónomas, en lo relativo a las previsiones del invocado artículo 150.2 CE. Este Tribunal ya declaró en la antes citada STC132/1998, para un caso en el que la ley recurrida declaraba «provisional» determinada competencia estatal, que «[l]os distintos legisladores que forman parte del Estado de las Autonomías pueden interpretar el alcance y los límites de su propia competencia, definida en la Constitución y en el respectivo Estatuto de Autonomía, cuando la ejerci-***

32. Vid. STC 31/2010.

33. Consecuentemente, la tacha que argumentamos se basa en una conculcación de la distribución competencial actual entre Estado y Comunidades Autónomas. Sin perjuicio de ello, concretamos que indicativamente los preceptos constitucionales infringidos serían los artículos 92, 149.1 32ª, 1.2, 9 y los artículos estatutarios 122, 1 y 3.

tan al aprobar las leyes que les corresponden. Pero, lo mismo que no pueden hacer una interpretación genérica y abstracta del sistema constitucional y estatutario de distribución de competencias (STC 76/1983, fundamento jurídico 4), tampoco pueden hacer una interpretación que condicione para el futuro las competencias ostentadas por las restantes instituciones generales y autonómicas del Estado³⁴, pues tanto en un caso como en otro –concluyó el Tribunal– se estarían subrogando en el ejercicio del poder constituyente, sin contar con una expresa previsión constitucional o estatutaria» (FJ 12 y resoluciones allí citadas).

Además, y como se recuerda en la indicada STC 128/2016, la consecuencia de la infracción constitucional y estatutaria que acabamos de apuntar, y con independencia de *cualquiera que pudiera llegar a ser el cumplimiento final de estos mandatos* –los cuales evidentemente también quedarían sometidos plenamente al conjunto del ordenamiento jurídico y a su conformidad constitucional y estatutaria–³⁵, *no es otra la invalidez de la norma*³⁶, *invalidez que no podría quedar paliada, por lo que en su defensa se ha alegado con cita de los preceptos constitucionales que atribuyen potestad a la Cámara autonómica para ejercer, o solicitar se ejerza, la iniciativa legislativa, o incluso de reforma constitucional, ante las Cortes Generales (arts. 87.2 y 166).*

Y es que como también sucede en el caso de la disposición objeto de la tacha que hemos venido exponiendo, *la reforma de la legislación y de la propia Constitución es una posibilidad siempre abierta* –y, para esta última, *sin más límites que los procedimentales y los del respeto a los derechos fundamentales–, pero lo que no cabe es invocar tal posibilidad –a la que ni indiciariamente se acoge la disposición impugnada– y anticipar al tiempo, en normas vinculantes, los eventuales resultados futuros de aquellas posibles reformas. Legislar con validez jurídica, como ya dijimos, es hacerlo en el respeto a las normas vigentes del bloque de la constitucionalidad, no en atención a otras, hipotéticas, que pudieran, acaso, ocupar un día su lugar³⁷.*

Asimismo, la técnica de llamada a una eventual, futura e hipotética competencia en materia de convocatoria, gestión y realización de referéndums al manifestarse en términos tan genéricos como «*en el marc de la legislació vigent en el moment de la seva convocatòria*» comporta la llamada a unos presupuestos de aplicación de la disposición impugnada tan vaporosos que conculcan el principio de seguridad jurídica exigible al amparo del artículo 9.3 CE.

Al respecto, tal y como apunta la STC 238/2007, *[a pesar de] que la Ley de presupuestos [...] puede abordar una modificación directa y expresa de cualquier otra norma legal, insistimos, en tanto en cuanto dicha modificación respete los condicionamientos que para su incorporación al contenido eventual del instrumento presupuestario ha exigido este Tribunal, cabe añadir, a renglón seguido, que lo que no puede hacer la Ley de presupuestos es, sin modificar previamente la norma legal que regula el régimen sustantivo de una determinada parcela del ordenamiento jurídico, desconocerlo, procediendo a efectuar una aplicación distinta a la prevista en la norma cuya aplicación pretende. La Ley de presupuestos, como previsión de ingresos y autorización de gastos para un ejercicio dado debe respetar, en tanto no*

34. En último término este tipo de vulneración erosiona indebidamente las competencias y facultades de los diferentes poderes y órganos establecidos por la Constitución lo que vulneración el propio principio de lealtad institucional.

35. Y que mutatis mutandi a lo sucedido con la consulta no referendaria del 9 de noviembre de 2014 y siempre que se considerase la inconstitucionalidad de la disposición impugnada que aquí alegamos, con toda probabilidad los actos realizados en cumplimiento de tales mandatos serían declarados nulos por inconstitucionales. En este sentido, vid. STC 138/2015.

36. Vid. STC 128/2016 relativa a las autodenominadas “estructuras de Estado”.

37. Ibídem.

las modifique expresamente, las exigencias previstas en el ordenamiento jurídico a cuya ejecución responde, so pena de poder provocar con su desconocimiento situaciones de inseguridad jurídica contrarias al art. 9.3 CE.

Pues bien, y en relación con lo que acabamos de apuntar, si una hipotética exégesis posibilista y conservadora de la disposición impugnada permitiese defender que la misma no pretende modificar unilateralmente el régimen competencial actualmente vigente lo que supondría una clara, improcedente y abierta vulneración de la CE 1978 y el EAC, no menos cierto es que en los términos en los que se incardina la autorización/deber de habilitación de partidas presupuestarias al Govern contenida en dicha disposición parte apriorísticamente de la eventual presencia de un marco normativo futuro que permitiese dar cumplimiento a tal mandato sin tan siquiera modificar³⁸ el ordenamiento jurídico actual afectado por dicha ejecución presupuestaria, limitándose a la eventual llamada de un marco normativo aplicable que no es ni previsible³⁹ ni fácilmente deducible ni certero para un intérprete no ya medio sino experto y razonablemente atento y perspicaz. En definitiva, lo que acabamos de apuntar es que la disposición adicional impugnada en los términos que se recomienda su aprobación como ley es *per se* no conforme con la CE 1978 en los términos de la jurisprudencia constitucional apuntada relativa al principio de seguridad jurídica⁴⁰.

También cabe apuntar que, aun salvando hipotéticamente la validez de la mencionada disposición y su vulneración a la seguridad jurídica, su propia indeterminación sobre la materia que pretende regular y su alusión al eventual marco normativo aplicable implica una doble violación de principios constitucionales esenciales en materia presupuestaria. Así, la indebida inclusión de una materia que no guarda estrecha ni íntima relación con el contenido esencial del presupuesto implica directamente una violación del principio de legalidad presupuestaria y, además en este caso al hacer una llamada diferida a una posterior normativa aplicable, se viola el principio constitucional de reserva de ley puesto que se evita la concreción del marco normativo que se introduce o modifica en la propia ley de presupuestos, muy probablemente debido a la manifiesta ilegalidad de su contenido, y se deja su establecimiento y desarrollo para un posterior normativo. Todo ello, claro está, sin perjuicio de ir preestableciendo un mandato al Govern de la Generalitat de habilitación presupuestaria suficiente. La tacha que aquí denunciemos es especialmente grave puesto que ataca a la propia finalidad de preservación del principio democrático y la debida y efectiva separación de poderes que intentan garantizar el principio de reserva de ley y el principio de legalidad presupuestaria puesto que no debe olvidarse que la función legislativa ejercida por el Parlament de Catalunya a única y exclusiva instancia del Govern de la Generalitat en este caso viene delimitada por un marco procedimental específico y más encorsetado que el procedimiento legislativo ordinario y muchísimo menos flexible en las facultades de modificación efectiva de lo inicialmente previsto por el Govern. De ahí la importancia de la especial importancia en la rigurosa aplicación y efectividad de los mencionados principios.

38. Modificación unilateral del marco competencial de nuestro ordenamiento que, incluso en el hipotético caso que pudiese llevar a cabo el legislador autonómico, no sería conforme con el principio de legalidad presupuestaria pues difícilmente cabría deducir una íntima y relación directa de esta materia con el objeto de una ley presupuestaria.

39. Nótese el alcance de la inseguridad jurídica creada por la disposición impugnada que ni siquiera es factible inferir de su redactado el rango normativo aplicable (orgánico, ordinario, de desarrollo del Estatuto de autonomía) a ese marco normativo eventual.

40. Muestra de la inseguridad jurídica constitucionalmente intolerable por la irrazonable entelequia de la disposición es el hecho de que como solicitantes debamos elucubrar sobre el posible contenido de dicha disposición. A lo que debe añadirse que ni durante la elaboración previa a su presentación ni durante su tramitación parlamentaria, el Govern de la Generalitat ha dado explicación alguna sobre la que considera como interpretación del precepto. Prueba de ello es la ausencia de referencia o explicación alguna en las memorias y el conjunto de documentos que se acompañan al proyecto de ley en el que se inserta la controvertida disposición.

B) interpretació estricta: i) acumulació de tachas ii) infracció del orden constitucional y estatutario en lo relativo a la soberanía nacional y los procedimientos mediante los cuales se ejerce y de los derechos de participación política iii) infracción originaria por violación del principio de lealtad institucional en su manifestación de acatamiento y cumplimiento de las resoluciones judiciales

En esta segunda y más probable interpretación, la disposición adicional treinta y uno debe ser interpretada en el sentido de contener a la vez una autorización de disponibilidad presupuestaria al Govern de la Generalitat y un doble mandato imperativo. El primer mandato sería el consistente en el deber del Govern de la Generalitat de habilitar las partidas necesarias para garantizar la suficiencia de recursos que precisase la organización y gestión de un referéndum sobre el futuro político de Cataluña. El segundo mandato, y para el que el cumplimiento del primer mandato es un simple y previo instrumento de suficiencia financiera, parte de presuponer implícitamente la competencia actual o futura de la Generalitat y, en consecuencia, del Govern de la Generalitat para convocar, gestionar y organizar una consulta popular con valor de referéndum sobre el futuro político de Cataluña, ello, por supuesto, desplazando o ignorando todo el orden y marco competencial de nuestra Constitución y Estatuto de Autonomía.

Esta interpretación se derivaría del hecho de que la disposición impugnada presupone que el Govern de la Generalitat ostenta u ostentará durante el año 2017 una serie de facultades (la de dotar recursos financieros suficientes, la de organizar, la de gestionar y la de convocar) necesariamente anidadas a una competencia que le permita hacer válido uso de tales facultades en relación con el referéndum al que se refiere la disposición impugnada. Y ello con independencia de que la indeterminación intencionada del precepto no permita, incluso a un intérprete razonablemente atento y perspicaz, aclarar si dicha habilitación o competencia es ostentada actualmente o lo será a futuro por la Generalitat, limitándose a modular o condicionar a la legislación eventualmente vigente el mandato de dotación presupuestaria suficiente a efectos de desarrollo del mencionado referéndum.

Teniendo en cuenta lo que acabamos de apuntar y sin perjuicio de las infracciones que a continuación desarrollaremos, vaya por delante que son plenamente extensibles las tachas realizadas a la interpretación flexible a esta interpretación.

Asimismo, la disposición impugnada al presuponer la competencia de la Generalitat para convocar un referéndum sobre el futuro político de Cataluña soslaya tanto la propia competencia sobre el instrumento referéndum que corresponde al Estado como el propio marco de organización territorial e institucional de España, la titularidad de la soberanía nacional radicada en el conjunto de los españoles, el carácter normativo de la propia Constitución y la incidencia que sobre los derechos y libertades fundamentales del conjunto de españoles que presuponer tal competencia conlleva. Estas circunstancias no son desconocidas ni para el Govern de la Generalitat ni para el legislador del Parlament de Cataluña puesto que, al menos, los siguientes pronunciamientos tanto del TC como del CGE que a continuación resumimos ya recogen tales circunstancias, lo que hace especialmente reprochable la actitud tanto del Govern como del legislador parlamentario⁴¹.

Si como pretende olvidar u omitir la disposición impugnada Cataluña (*rectius*: la Generalitat de Cataluña) es un poder constituido derivado de la propia CE 1978, tal y como indicaba el TC en su STC 31/2010, es a todas luces evidente que dicho poder no puede disponer, siquiera parcialmente, de la soberanía nacional cuyo titular y centro de imputación es el conjunto del pueblo español. Al respecto, no cabe olvidar

41. De hecho, esta advertencia fue puesta de manifiesto por el grupo parlamentario en el que estamos integrados los parlamentarios solicitantes en la solicitud de reconsideración del acuerdo de admisión a trámite del proyecto de ley de presupuestos en el que se inserta la disposición impugnada y que fue rechazada por la Mesa del Parlament de Cataluña.

que la competencia que como acto de soberanía sólo corresponde a la Constitución, inaccesibles tales límites a cualquier legislador, [incluido el de naturaleza orgánica o estatutaria], una ley ordinaria de presupuestos autonómicos en la que se inserta la disposición impugnada no puede ni expresa ni implícitamente reconocer una competencia que implicaría per se dotar de soberanía u otorgar el carácter de soberano a la Generalitat de Cataluña. Ello comporta una contravención de la titularidad difusa y colectiva de la soberanía que ostenta el pueblo español, según el artículo 1 de la CE 1978, por la vía de un intolerable desplazamiento del orden competencial puesto que el *derecho constitucional, por tanto, y, en virtud de esa cualidad, inalienable, esto es, indisponible para los poderes constituidos* (como es el ejercicio por el Parlament de Cataluña al ejercer la función legislativa en el marco de la tramitación de los presupuestos de la Generalitat), y *sólo al alcance del poder de revisión constitucional*. O, en otras palabras, ***queda fuera de la competencia autonómica formular consultas, aun no referendarias, que incidan sobre «sobre cuestiones fundamentales resueltas con el proceso constituyente y que resultan sustraídas a la decisión de los poderes constituidos. El respeto a la Constitución impone que los proyectos de revisión del orden constituido, y especialmente de aquéllos que afectan al fundamento de la identidad del titular único de la soberanía, se sustancien abierta y directamente por la vía que la Constitución ha previsto para esos fines. No caben actuaciones por otros cauces ni de las Comunidades Autónomas ni de cualquier órgano del Estado, porque sobre todos está siempre, expresada en la decisión constituyente, la voluntad del pueblo español, titular exclusivo de la soberanía nacional, fundamento de la Constitución y origen de cualquier poder político»***⁴².

En idéntico sentido, concluye el Dictamen 15/2010 del CGE *que la pregunta sot-mesa (Per tal que el Parlament de Catalunya porti a terme les iniciatives necessàries per fer efectiva la voluntat popular, ¿Està d'acord que la Nació Catalana esdevingui un Estat de dret, independent, democràtic i social integrat en la Unió Europea?) a dictamen d'aquest Consell està clarament fora de la competència autonòmica*⁴³.

Asimismo y teniendo en cuenta que un proceso referendario en los términos que los plantea la disposición impugnada comportarían tanto el reconocimiento de la Generalitat de Cataluña como poder constituyente y su facultad de establecimiento y disposición tanto de sus fuentes constituyentes como de la propias fuentes⁴⁴ que la reconocen como poder constituido y que, a su vez, reconocen los derechos y libertades fundamentales del conjunto de ciudadanos españoles, no cabría tampoco dar validez constitucional y estatutaria a la disposición impugnada en el sentido de que solamente mandatase y, por tanto, amparase las actuaciones del Govern de la Generalitat de Cataluña que el mismo pudiese realizar (promover e iniciar los procedimientos de reforma constitucionales necesarios para la realización de un referéndum) puesto que el propio precepto ya estaría predeterminando el resultado de dichas actuaciones al imponer un deber de habilitar las partidas presupuestarias necesarias para la realización de dicho referéndum durante el año 2017, pretendiendo maniatar y excluir el margen de libre actuación de los poderes implicados *ratione materiae* en tales procedimientos (entre otros, Parlament de Cataluña, Cortes Generales, Gobierno de España, conjunto de la ciudadanía española, Tribunal Constitucional) y, en definitiva, defraudando los derechos de participación democrática en los asuntos afectantes a la soberanía nacional del conjunto de ciudadanos de España. No debemos olvidar, tal y como apuntaba el TC en su reciente STC 31/2015, que ***en los [problemas] derivados de la voluntad de una parte del Estado de alterar su estatus jurídico [...] los poderes territoriales que conforman nuestro Estado autonómico***

42. Vid. STC 31/2015 y STC 137/2015.

43. Vid. También el Dictamen 19/2014 del CGE.

44. La CE 1978 y el EAC.

son quienes están llamados a resolver mediante el diálogo y la cooperación los problemas que se desenvuelven en este ámbito. *El concepto amplio de diálogo*, por otra parte, no excluye sistema o institución legítima alguna capaz de aportar su iniciativa a las decisiones políticas, ni ningún procedimiento que respete el marco constitucional. En consecuencia, *caben cuantas vías sean compatibles con el texto constitucional*, pues «[e]l planteamiento de concepciones que pretendan modificar el fundamento mismo del orden constitucional tiene cabida en nuestro ordenamiento, *siempre que no se prepare o defienda a través de una actividad que vulnere los principios democráticos, los derechos fundamentales o el resto de los mandatos constitucionales, y el intento de su consecución efectiva se realice en el marco de los procedimientos de reforma de la Constitución, pues el respeto a esos procedimientos es, siempre y en todo caso, inexcusable* (STC 103/2008, FJ 4).» [FJ 4 c), párrafo tercero⁴⁵]. *Sensu contrario*, cualquier iniciativa como la disposición impugnada, la cual también contravendría el derecho a la participación en los asuntos públicos que ostenta todo ciudadano por mor del artículo 23 de la CE 1978, sería inconstitucional.

O, en otros términos, pero plenamente aplicables a los de la disposición que ahora impugnamos, de no remediarse la inconstitucionalidad de la misma antes de la aprobación definitiva de la ley de presupuesta en la que se encuentra contenida *el Parlamento de Cataluña [aprobaría una norma legal] cuyo contenido incide directamente [...] sobre cuestiones reservadas en su tratamiento institucional al procedimiento de reforma constitucional del artículo 168 CE. Por consiguiente, [habría] de estimarse también vulnerado el citado precepto constitucional, [al no seguirse] el cauce constitucionalmente establecido para abordar una redefinición del orden constitucional como la que se [pretendería]. [Y es que] La Cámara autonómica no puede erigirse en fuente de legitimidad jurídica y política, hasta arrogarse la potestad de vulnerar el orden constitucional que sustenta su propia autoridad. Obrando de ese modo, el Parlamento de Cataluña socavaría su propio fundamento constitucional y estatutario (arts. 1 y 2.4 EAC, antes citados), al sustraerse de toda vinculación a la Constitución y al resto del ordenamiento jurídico, e infringiría las bases del Estado de Derecho y la norma que declara la sujeción de todos a la Constitución (arts. 1.1 y 9.1 CE). Este Tribunal dijo ya en la STC 103/2008 que el respeto a los procedimientos de reforma constitucional es inexcusable, de modo que «tratar de sortear, eludir o simplemente prescindir de esos procedimientos sería intentar una inaceptable vía de hecho (incompatible con el Estado social y democrático de Derecho que se proclama en el art. 1.1 CE) para reformar la Constitución al margen de ella o conseguir su ineficacia práctica» (FJ 4). Esto es lo recogido en realidad en la [la disposición impugnada], cuya apariencia de juridicidad –por provenir de un poder sin duda legítimo en origen– [debería ser declarada inconstitucional como aquí se solicita⁴⁶.]*

En definitiva, y a semejanza de lo ocurrido en la STC 31/2015, en la que al igual que en el caso de la disposición aquí impugnada el legislador autonómico pretendió dotarse de un conjunto legislativo en virtud del cual se amparase una competencia autonómica en materia referendaria que incida sobre la soberanía nacional, *el legislador autonómico ha ignorado las consecuencias que se derivan de los arts. 23.1 y 149.1.1 CE en relación con el art. 81.1 CE (regulación por ley orgánica del derecho fundamental de participación en los asuntos públicos), del 92.3 CE (regulación por ley orgánica de las condiciones y procedimiento de las distintas modalidades de referéndum previstas en la Constitución) y del 149.1.32 CE, que atribuye al Estado una competencia exclusiva que, como ya hemos repetido, no se limita a la autorización estatal para la convocatoria de consultas populares por vía de referéndum, sino*

45. Vid. STC 31/2015 y STC 137/2015.

46. Vid. STC 259/2015.

que «se extiende a la entera disciplina de esa institución, esto es, a su establecimiento y regulación» (STC 31/2010, de 28 de junio, FJ 69).

Asimismo y dado que de la interpretación de la disposición impugnada se derivan deberes para el Govern de la Generalitat de Catalunya presuponiendo competencia legítima suficiente que le permita realizar un referéndum sobre su futuro político, se está admitiendo la posibilidad, pretendidamente amparada en el derecho que emanaría de una ordinaria y autonómica ley de presupuestos, de un referéndum de autodeterminación al margen de los procedimientos de reforma constitucional, lo que explícitamente ha quedado vetado a resultas de las recientes sentencias del TC STC 32/2015 y STC 42/2014.

También reiteramos a continuación la tacha que fue alegada por el grupo parlamentario en el que estamos integrados los aquí solicitantes en la petición de reconsideración dirigida a la Mesa del Parlament ante su acuerdo de calificar y admitir a trámite el proyecto de ley de presupuestos en el que se encuentra inserta la disposición impugnada⁴⁷, tacha que fue desestimada por la Mesa del Parlament, y que consiste precisamente en el incumplimiento específico del deber de acatar y cumplir los requerimientos de los órganos judiciales por parte de las instituciones constitucionales y estatutarias como es el Parlament de Catalunya. Concretamente, nos referimos al cualificado deber de las instituciones estatutarias como el Govern de la Generalitat o el Parlament de Catalunya y de los miembros que las componen de *impedir o paralizar cualquier iniciativa que suponga ignorar o eludir la nulidad por inconstitucionalidad declarada por el TC* en su STC 259/2015 de la resolución 1/XI del Parlament de Catalunya que, a semejanza de la disposición aquí impugnada, pretendía, amparada en una apariencia de validez jurídica autootorgada con infracción de diversos principios y fundamentos constitucionales, reconocer facultades de disposición sobre la soberanía nacional de España a diversas instituciones estatutarias como el Parlament de Catalunya. Este especial y agravado deber ha sido reiterado con comunicación personal y directa tanto a dichas instituciones como a sus miembros por el propio TC. Así, tanto en su Auto 141/2016 como en su Auto 170/2016, en relación con dicho deber establecido en la STC 259/2015, el TC decidió *notificar personalmente el presente Auto a la Presidenta del Parlamento de Catalunya, a los demás miembros de la Mesa del Parlamento y al Secretario General del Parlamento, así como al Presidente y demás miembros del Consejo de Gobierno de la Generalitat de Catalunya, con la advertencia de abstenerse de realizar cualesquiera actuaciones tendentes a dar cumplimiento a la resolución 263/XI y de su deber de impedir o paralizar cualquier iniciativa, jurídica o material, que directa o indirectamente suponga ignorar o eludir la nulidad de dicha resolución, apercibiéndoles de las eventuales responsabilidades, incluida la penal, en las que pudieran incurrir en caso de incumplimiento de lo ordenado por este Tribunal*.

En relación con lo que acabamos de apuntar, entendió el grupo parlamentario en el que nos integramos y así lo trasladó a la Mesa en su petición de reconsideración que el proyecto de ley de presupuestos en el que se inserta la disposición aquí impugnada debió ser inadmitido a trámite por la Mesa del Parlament y devuelto al Govern por ser dicha disposición jurídicamente idónea para incumplir el deber de impedir o paralizar iniciativas que pretendan dar efectos jurídicos a la Resolución 1/XI y a la Resolución 263/XI. De hecho, esta alegación fue debidamente secundada por los Letrados del propio Parlament de Catalunya, los cuales advirtieron a los miembros de la Mesa de ese posible incumplimiento.

A pesar de las advertencias del vicepresidente segundo, el secretario segundo, la solicitud de reconsideración del grupo parlamentario en el que los aquí solicitan-

47. De hecho, la tacha que aquí denunciemos fue puesta de manifiesto de manera expresa en los trámites de calificación y admisión a trámite del proyecto de ley de presupuestos en el que se inserta la mencionada disposición llevados a cabo por la Mesa del Parlament con el voto contrario tanto del vicepresidente segundo como el secretario segundo, fundamento estos últimos su oposición en base a la tacha que aquí denunciemos.

tes estamos integrados y las de otros dos grupos parlamentarios más, la Mesa del Parlament, con la oposición expresa tanto del vicepresidente segundo y el secretario segundo, no estimó la mencionada petición de reconsideración al entender que el proyecto de ley reunía los requisitos formales previstos en el EAC y el RPC para su calificación y admisión a trámite y entender que no procede por parte de la Mesa realizar un control material de legalidad de la iniciativa legislativa en cuestión.

Además, apunta la Mesa en su fundamentación *obiter dicta* de la no estimación de la solicitud de reconsideración que parece extraño que el contenido material de la disposición impugnada (en el marco de la legislación vigente en el momento de su convocatoria) pueda ser inconstitucional *dado que es una previsión que se realiza desde el cumplimiento de la ley*, lo que tampoco se desarrolló y fundamentó de manera suficiente, tal y como era deber de la mesa ante la denegación de la petición de reconsideración, limitándose la Mesa a concluir que *la disposició addicional 31a, assenyalada pels tres grups parlamentaris, en cap cas no contravé ni implica un incompliment de les interlocutòries i la sentència del Tribunal Constitucional esmentades* y que, en todo caso, no atañía a la Mesa del Parlament de Catalunya realizar interpretaciones determinadas de la disposición aquí impugnada puesto que dicho control de constitucionalidad debe realizarse sobre el acto parlamentario final o definitivo.

Pues bien, respecto de la fundamentación de la propia Mesa realizaremos diversas puntualizaciones jurídicas tendentes a reafirmar la infracción constitucional de la disposición aquí impugnada.

En primer lugar y respecto de la afirmación de la propia Mesa en la que se afirma que mal casa la denunciada infracción de inconstitucionalidad con el contenido de una previsión que se realiza desde el cumplimiento de la ley cabe realizar los siguientes apuntes. Primero, y teniendo en cuenta la tacha de inconstitucionalidad que hemos denunciado de la inseguridad jurídica que puede crear una disposición como la impugnada y su posible interpretación en el sentido de otorgar implícitamente competencias de las cuales se encuentra actualmente carente la Generalitat de Catalunya, cabe inferir que dicha interpretación por la mayoría de los miembros de la Mesa, personas caracterizadas por su experiencia, conocimiento y asesoramiento jurídico personalizado y experto, es la muestra más evidente de la inseguridad jurídica que generaría la aprobación con valor de disposición legal de la previsión aquí impugnada. Y es que, si dicha es la exégesis de un intérprete cualificado y debidamente asesorado, ¿cuál puede ser la previsible interpretación de un intérprete menos ducho o, más concretamente, la de la ciudadanía en general?

En segundo lugar, la Mesa, y concretamente, la mayoría de sus miembros, confunde el derecho aplicable en relación con su deber de cohonestar el ejercicio de sus funciones y el sometimiento de los mismos a los deberes generales previstos en el ordenamiento jurídico. Y es que una cosa es que, **con carácter general**, y en pos de facilitar el ejercicio de las iniciativas parlamentarias, y no perjudicar en último término el derecho de los ciudadanos a participar en los asuntos públicos, y del debate parlamentario democrático no es que la Mesa pueda, sino que **debe, abstenerse de realizar un control material de legalidad** preventivo e injustificado. Y **otra muy distinta es que ese principio generalmente aplicable pro iniciativa deba ser entendido con carácter absoluto e ilimitado, hasta el punto de no verse constreñido nunca, aunque fuese de manera justificada, por ningún límite derivado de los deberes impuestos por el ordenamiento jurídico**. Antes al contrario, **la Mesa, como cualquier otro poder público, está plenamente sometida al ordenamiento jurídico**⁴⁸ y, en consecuencia, puede y

48. Téngase en cuenta que los diputados integrados como miembros de este órgano rector del Parlament cuando el mismo actúa en cumplimiento de las funciones legalmente otorgadas no actúan, con carácter general, como representantes de los ciudadanos y, por tanto, no disfrutan tampoco de la prerrogativa de la inviolabilidad que dichos diputados disfrutaban en el ejercicio de su función representativa y que cubre cualesquiera de sus opiniones.

debe, aunque de manera restrictiva, realizar un control de legalidad material e, incluso en determinados casos, de manera proporcional y debida y suficientemente justificada **denegar el ejercicio de la iniciativa parlamentaria concreta** cuando dicha medida sea objetivamente idónea para dar debido cumplimiento a un deber jurídico que se antoje en el caso concreto como superior o para tutelar un interés o un derecho fundamental preponderante. ¿O es qué, acaso alguien duda de que la Mesa debería inadmitir de plano, por ejemplo, cualquier iniciativa parlamentaria que implicase una violación de la intimidad o la propia imagen de ciudadanos concretos puesto que su propia admisión y posterior publicación pueden ser actos idóneos para soslayar sus derechos⁴⁹?

De todo lo anterior, cabe deducir que la Mesa podía y debía, en cumplimiento de su deber de acatar y dar debido cumplimiento a la STC 259/2015 y los requerimientos directos remitidos por el TC, inadmitir a trámite el proyecto de ley de presupuestos en el que se inserta la disposición impugnada, precisamente por la manifiesta, e incluso denunciada por parte de los Letrados del propio Parlament, ilegalidad por inconstitucionalidad. Cabe tener en cuenta esa justificada denegación en cumplimiento de sus deberes constitucionales hubiese comportado una mínima injerencia en los intereses y derechos del sujeto proponente. Y es que no debemos olvidar que la iniciativa legislativa en la que se inserta la disposición aquí impugnada es un proyecto de ley de presupuestos cuya presentación corresponde exclusiva y excluyentemente al Govern de la Generalitat, el cual podía, sin más requisito que su propia voluntad, volver a presentar en cualquier momento el citado proyecto de ley una vez remediadas las tachas de inconstitucionalidad de las que adoleciese como las aquí denunciadas⁵⁰. O incluso, si los miembros de la Mesa hubiesen seguido sus propios actos y aunque ello se no se ajuste a derecho⁵¹, podrían haber admitido a trámite dicha iniciativa de manera condicional a efectos de garantizar la remediación de la inconstitucionalidad de la previsión, dando así debido cumplimiento al deber que sobre los mismos pesaba.

Pero es que, además, dado que dicho deber también pesaba sobre los propios miembros del Govern y cual habían sido debida y personalmente requeridos, los mismos también debían haberse abstenido de aprobar un anteproyecto de ley que incluyese una disposición como la aquí impugnada y, en la que indirectamente, se pretende dar validez y valor jurídico a una serie de resoluciones del Parlament de Cataluña que han sido anuladas por el TC precisamente por pretender autootorgar soberanía y competencia sobre la misma a instituciones de la Generalitat de Cataluña en manifiesta y abierta conculcación del orden y los principios constitucionales contenidos en la CE 1978 y el EAC. Por ello, denunciamos que los propios miembros del Govern eran conocedores u obviar no podían, conforme a los principios de buena fe, lealtad institucional y sometimiento al ordenamiento jurídico, la desconsideración a los requerimientos del TC y el inmanente incumplimiento de su deber de acatar y cumplir los pronunciamientos de dicho tribunal al aprobar y presentar⁵² un proyecto de ley de presupuestos en el que se inserta una disposición como la controvertida.

En tercer lugar, la Mesa, al entender que la calificación y la admisión a trámite no son los actos finales de la tramitación parlamentaria la iniciativa legislativa en la

49. Piénsese, por ejemplo, en una propuesta de resolución parlamentaria en la que se recogiesen o revelasen datos personales o incluso imágenes íntimas de ciudadanos identificados o identificables.

50. Nótese, por ejemplo, la diferencia con una iniciativa legislativa presentada por un grupo parlamentario o incluso una iniciativa legislativa popular.

51. Tal y como el grupo parlamentario en el que estamos integrados los solicitantes pusimos de manifiesto en nuestra solicitud de reconsideración de fecha 31 de marzo de 2016 ante el acuerdo de la mesa de admitir a trámite condicionadamente la Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el moment històric excepcional (núm. expedient 302-00024/11). Vid. Noticia disponible en http://www.parlament.cat/web/actualitat/noticies/index.html?p_id=270177980

52. Vid. BOPC número 272 de 29 de novembre de 2016.

que se inserta la disposición impugnada, ha diferido a los trámites de enmienda y votación y, en última instancia, a la Mesa de la Comisión de Economía y Hacienda, el eventual control material de legalidad constitucional y estatutaria del contenido finalmente recomendado para ser aprobado por el propio Parlament de Catalunya. Al respecto y teniendo en cuenta que la propia Comisión de Economía y Hacienda es la que recomienda la inclusión de la disposición impugnada en el texto a ser aprobado definitivamente por el Parlament de Catalunya, la misma ha omitido realizar dicho control y, por tanto, ha evitado dar cumplimiento al deber que recaía sobre la propia institución (Parlament de Catalunya) en la que se integra. Circunstancia esta última que demuestra que los miembros de la Mesa del Parlament de Catalunya no pretendían realmente dar debido cumplimiento al deber que sobre los mismos pesaba puesto que tanto, con carácter previo, al designar y trasladar el proyecto de ley de presupuestos a la Comisión de Economía, como con carácter posterior a todos los trámites sustanciados en dicha Comisión, no han adoptado ni una sola medida ni advertencia alguna tendente a garantizar el efectivo control de legalidad material de conformidad de la iniciativa concreta con la CE 1978 y el EAC por parte de los órganos parlamentarios a los que difirió tal responsabilidad⁵³, lo que, además de ser un fuerte indicio de su intencionada voluntad de no cumplir con los requerimientos del TC, es una omisión de su deber, como órgano rector del Parlament, de garantizar el efectivo cumplimiento conforme con el ordenamiento jurídico, especialmente el de naturaleza constitucional y estatutaria, de las iniciativas parlamentarias que sean eventualmente aprobadas.

Asimismo, nos gustaría recalcar la no conformidad a la disposición impugnada con la CE 1978 y el EAC al ser su inclusión en el proyecto de ley de presupuestos el resultado de actos realizados por el Govern y los respectivos órganos y miembros del Parlament objetivamente idóneos para soslayar su deber de actuar conforme al ordenamiento jurídico, acatando y dando cumplimiento en el caso concreto a los pronunciamientos judiciales firmes que les vinculan. Y es que, habiendo sido notificada personalmente la STC 259/2017 y habiendo recibido tanto los miembros del Govern de la Generalitat como de los miembros de los órganos rectores del Parlament de Catalunya el correspondiente requerimiento del TC reiterándoles su deber de impedir o paralizar cualquier acto o iniciativa que pretendiese o tuviese como efecto dar valor a una serie de resoluciones previamente declaradas nulas por inconstitucionales, dichos miembros, a excepción de aquellos que se opusieron expresamente, conocían y obviar no podían la existencia de tal deber y la idoneidad de sus actos u omisiones para evitar su debido y exacto cumplimiento o, lo que es lo mismo, dichos miembros al participar en todos los actos de la tramitación parlamentaria que han llevado a la elaboración de un Dictamen de la Comisión parlamentaria implicada en el que se contiene la disposición aquí impugnada eran, al menos, objetivamente conscientes del daño o perjuicio (*scientia fraudis*) que su actuación comportaba respecto del deber que aquí denunciemos como infringido.

Lo hasta aquí expuesto envilece de raíz a la disposición impugnada. No obstante, debemos destacar que la naturaleza legislativa en la que se inserta tal disposición y su pretensión de ser integrada en nuestro ordenamiento jurídico como norma de

53. Asimismo, tampoco estaría amparada en derecho la actuación de la Mesa como órgano rector del Parlament de Catalunya y, por tanto, último órgano colegiado de garantía del cumplimiento de la legalidad en la actividad parlamentaria cuando no adoptase un acuerdo idóneo para dar debido cumplimiento al deber de impedir o paralizar cualquier iniciativa tendente a dar valor a una serie de resoluciones manifiestamente inconstitucionales y, a la vez, difiriese tal cumplimiento sin mayor garantía a órganos del Parlament cuya actuación en el trámite parlamentario implicase una lesión más grave sobre los derechos e intereses particulares de algunos de sus miembros que puedan ser contrapuestos a los del conjunto de la ciudadanía, exteriorizados en los pronunciamientos del TC, y, por ende, se eludiese el cumplimiento de dicho deber a sabiendas de la más que improbable actuación de dichos órganos por la intencionada autopuesta en una situación de conflicto de deberes cuya solución será siempre más lesiva que cualquier actuación realizada en el trámite de calificación y admisión a trámite realizada por la Mesa del Parlament de Catalunya. Así, por ejemplo, piénsese en el conflicto en el que se encuentra una ponencia legislativa de verse obligada por el juego de las mayorías en ellas manifestadas de recomendar una disposición manifiestamente inconstitucional o antiestatutaria y de dar debido cumplimiento a su deber de actuar conforme al ordenamiento jurídico evitando la inclusión de una disposición que adolezca de tal ilegalidad.

naturaleza legal, de general y debido cumplimiento, supone un plus de gravedad y reprochabilidad respecto de las iniciativas parlamentarias anuladas en las STC 259/2017, ATC 141/2016 y ATC 170/2016 que, de por sí, desvirtúan la presunción de conformidad con el ordenamiento que tienen los actos adoptados por órganos estatutarios como el Govern de la Generalitat de Catalunya y el Parlament de Catalunya.

IV. Las partidas impugnadas

- GO01.132.227.0004 (*processos electorals i consultes populars*)
- DD01.132.227.004 (*processos electorals i consultes populars*)
- DD01.132.227.015 (*processos de participació ciutadana*)

a) Infracción del principio de legalidad presupuestaria, infracción del derecho de los ciudadanos a la participación en los asuntos públicos, infracción de la interdicción de la arbitrariedad e inseguridad jurídica

En relación con el principio de legalidad presupuestaria y su inherente finalidad de transparente sumisión al control, debate, enmienda y, en su caso, aprobación de las leyes de presupuestos por parte del poder legislativo ante la exclusiva iniciativa presupuestaria del Govern, cabe decir, en relación con el programa afectado⁵⁴ al que se pretende dotar de suficiencia presupuestaria con estas partidas, que el proyecto de ley en el que se inserta y la documentación que lo acompaña adolece de una información clara, comprensible y suficiente que permita a los ciudadanos, representados, en este caso, por los miembros del Parlament de Catalunya.

Y es que dicho programa se refiere a diversos gastos relativos a posibles procesos electorales o consultas populares en el ámbito de la Generalitat de Catalunya. No obstante, y a pesar de la sustancial cantidad que se destina en su conjunto a dichos programas, ningún dato adicional se ha ofrecido ni en los antecedentes legislativos (memorias explicativas, informes, acuerdo del Govern del anteproyecto de ley y su presentación en sede parlamentaria) ni durante la tramitación parlamentaria se ha informado debida, suficiente y claramente sobre el o los concretos procesos electorales y consultas populares. Esta circunstancia, implica, *per se*, una vulneración del principio de legalidad presupuestaria puesto que, dependiendo cualquier proceso electoral o cualquier consulta popular de alcance autonómico de la única y exclusiva voluntad del Govern o del President de la Generalitat, es a todas luces evidente que, al menos, los diputados de los diferentes grupos parlamentarios y, en lo relativo a este ámbito concreto, no se encuentran ante un proyecto de ley lo suficientemente inteligible y comprensible que les permita ejercer facultades tan importantes como el propio ejercicio de voto con pleno conocimiento de causa. Circunstancia esencial puesto su decisión implicará la autorización o no de la correspondiente disponibilidad presupuestaria.

Asimismo, esa falta de información clara, suficiente y comprensible de actos o actuaciones que dependen de la exclusiva voluntad del Govern o el President de la Generalitat ha puesto a los representantes de los ciudadanos pertenecientes a los grupos parlamentarios no pertenecientes a los grupos que apoyan al Govern en una situación de falta de información que impide el ejercicio de sus derechos en condiciones de igualdad.

Valga remarcar que lo que aquí se denuncia es la imposibilidad de realizar, en condiciones de igualdad por intransparencia e intolerable falta de información suficiente y comprensible, de la prospectiva actuación que el Govern pretende llevar a cabo con la eventual autorización que él mismo solicita al Govern. Y es, sin olvidar que el derecho presupuestario obliga al Govern a consignar las partidas presupuestarias necesarias para atender todas y cada una de las obligaciones existentes o previsibles. Pues bien, y dado que el Govern, durante la presente legislatura no ha aprobado, presentado ni anunciado con carácter oficial el o los concretos procesos

54. Vid. Imágenes como anexo 1 al presente escrito.

electorales o de consulta popular, teniendo facultades suficientes para ellos, es más que razonable, a los efectos de garantizar la finalidad de control e impulso de la política económica del Govern a la que responden los presupuestos, que el proyecto de ley en el que se incluyen las partidas objeto de esta impugnación realice, al menos, una breve descripción de las previsibilidades del Govern al respecto.

Asimismo, debe tenerse en cuenta la doctrina jurisprudencial contenida en la STC 99/2016, en la que se establece el posible, aunque con carácter restrictivo, control de constitucionalidad de las partidas presupuestarias. Lo contrario *sería tanto como negar el control por este Tribunal Constitucional de determinadas normas con vigencia limitada en el tiempo, creándose así un ámbito normativo (estatal o autonómico) inmune al control de la jurisdicción constitucional*.

Además, debemos recordar la finalidad de las leyes presupuestarias es controlar e impulsar la política económica y, en su caso, permitir el eventual control de su debida ejecución. Siendo ello así, se antoja hartó complicada la labor de control de la debida ejecución si se desconoce con su exactitud y previsibilidad el marco de actuaciones esperables por parte del Govern debido a la insuficiente y genérica descripción que se realiza en el programa afectado. Al respecto, compárese la descripción de los programas del proyecto objeto de esta solicitud y las memorias correspondientes a los presupuestos generales del estado que se anexa a la presente solicitud y en la que consta la exacta previsión de las elecciones autonómicas y estatales.

Al respecto, no debemos olvidar la consolidada doctrina jurisprudencial del TC, en virtud de la cual, *la Ley de presupuestos, como previsión de ingresos y autorización de gastos para un ejercicio dado, debe respetar, en tanto no las modifique expresamente, las exigencias previstas en el ordenamiento jurídico a cuya ejecución responde, so pena de poder provocar, con su desconocimiento, situaciones de inseguridad jurídica contrarias al art. 9.3 CE» (STC 248/2007, de 8 de mayo, FJ 4); y, precisamente, [en relación con el principio de transparencia en la actuación de los poderes públicos, la ley de presupuestos] no puede «ignorarlos sin más o desconocerlos tácitamente, plasmando en la norma créditos presupuestarios que no se correspondan ni se expliquen por lo dispuesto en la citada ley, pues ello vulneraría la seguridad jurídica*.

b) Infracción del artículo 23 CE 1978 por vulneración de la legislación estatal básica y supletoriamente aplicable en materia electoral

Teniendo en cuenta la inexistencia de una ley electoral autonómica en el ámbito de la Generalitat de Cataluña, la Ley Orgánica 5/1985, de 19 de junio, del Régimen Electoral General, se erige, además del derecho básico aplicable a esa eventual legislación, en una auténtica normativa supletoria y, en consecuencia, plena y absolutamente aplicable.

El programa que pretende dotarse de disponibilidad presupuestaria mediante las partidas aquí impugnadas establece como normativa que lo ampara el «Acord GOV/43/2016, de 5 d'abril, pel qual es defineixen les línies d'actuació del Pla d'acció per implementar el vot electrònic dels catalans residents a l'estranger⁵⁵», el cual comportó la presentación al Parlament de Cataluña del Projecte de Llei del procediment de votació electrònica per als catalans i catalanes residents a l'estranger⁵⁶ (200-00017/11) y en el que se recoge un procedimiento de votación electrónica al que se le autodota de carácter complementario respecto de los procedimientos de votación previstos en la LOREG, auténtica norma básica que todo acuerdo de Govern y prospectiva iniciativa legislativa autonómica no puede contravenir. Esta última circunstancia comporta una vulneración de la normativa básica electoral y, por tanto, una contravención a una legislación de desarrollo del ejercicio de un derecho fundamental como el del sufragio al amparo de los artículos 23 y 81 CE 1978.

55. Vid. DOGC 7094 de 7 de abril de 2016.

56. Vid. BOPC 239 de 20 de octubre de 2016.

Esta manifiesta ilegalidad de la normativa que ampara el programa que se pretende dotar implica necesariamente la ilegalidad por inconstitucionalidad y anties-tatutarietad de las mencionadas partidas, al menos, en lo relativo a aquellas actuaciones destinadas a dar efecto a la normativa anteriormente señalada y, ello, sin perjuicio de que los eventuales actos normativos o ejecutivos realizados al amparo de las mismas puedan ser también objeto de esa contravención.

V. La partida impugnada: Fondo de Contingencia

– FO01.811.500.001 - Fons de Contingencia

a) infracción del principio de legalidad presupuestaria, el principio de estabilidad presupuestaria y acumulación de tachas indicadas en el apartado IV anterior

La partida impugnada sin mayor explicación que la que se detalla a continuación establece un sustancial importe de 330 millones de euros.

Pues bien, al respecto, el proyecto de ley de presupuestos en el que se inserta la mencionada partida carece de explicación y fundamentación alguna para la determinación de la cuantía indicada⁵⁷. Esta circunstancia es especialmente grave tanto a los efectos de reproducir las tachas anteriores en el sentido de imposibilidad de conocer con claridad y transparencia tanto el marco de política económica de acción del Govern al que se destinará como el procedimiento y criterios seguidos por el mismo para proponer dicha dotación. Al respecto, no debe olvidarse que, conforme el artículo 31 de la Ley Orgánica 2/2012, de 27 de abril, de Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera, *se destinará, cuando proceda, a atender necesidades de carácter no discrecional y no previstas en el Presupuesto inicialmente aprobado, que puedan presentarse a lo largo del ejercicio*. Consecuentemente y dado que esta partida, fruto del principio de prudencia contable, solamente es destinable a obligaciones imprevisibles e inevitables que acaezcan durante el ejercicio presupuestario debido a su especial naturaleza y que no sean fruto de una decisión discrecional del ejecutivo.

No obstante, lo que es intolerable, desde el punto de vista del derecho presupuestario y de su finalidad de permitir al poder legislativo el control y la orientación de la política económica del Govern, es que los diputados del Parlament desconozcan la metodología de cálculo y criterios empleada para determinar la dotación concreta consignada. Y es que no debemos olvidar que la preceptiva memoria explicativa que acompaña al proyecto de ley en el que se inserta esta partida, se limita a indicar respecto a la misma lo siguiente:

Capítol 5. Fons de Contingència. En aquest capítol s'hi comptabilitzen els crèdits destinats a atendre despeses no previstes inicialment en el pressupost i que puguin sorgir al llarg de l'exercici.

Asimismo, y en cuanto, a la finalidad de tal fondo, dicha memoria se limita a indicar que el mismo *inclou els recursos necessaris per poder atendre una eventual millora retributiva que es pugui derivar de la normativa bàsica estatal*. Al respecto, cabe señalar que tal destino, a pesar de depender de una contingencia –la habilitación contingente–, no impide su expresa previsibilidad en el correspondiente fondo finalista al efecto, tal y como así ha sucedido con la indicación de una posible finalidad, ni tampoco excluye la posible discrecionalidad del Govern al respecto puesto que la normativa estatal solamente puede adoptar la decisión de facultar a la Generalitat a adoptar tal mejora retributiva. De hecho, la creación del correspondiente fondo o partida ampliable al efecto hubiese permitido conocer mejor al legislador la razonabilidad de la cantidad y la finalidad propuesta.

57. De hecho, en su proyectado artículo 15 se limita a reproducir la definición legal del mismo y el procedimiento previsto para disponer del mismo.

Cabe recordar que el Fondo de Contingencia es una partida que íntimamente ligada al principio de prudencia en la gestión de los recursos públicos tiene una clara finalidad de origen constitucional que no es otra que la de dar debido cumplimiento al principio constitucional de estabilidad presupuestaria. En este sentido, el propio artículo 31 de la Ley Orgánica 2/2012, de 27 de abril, de Estabilidad Presupuestaria y Sostenibilidad Financiera establece que «[...] las Comunidades Autónomas [...] incluirán en sus Presupuestos una dotación diferenciada de créditos presupuestarios que se destinará, cuando proceda, a atender necesidades de carácter no discrecional y no previstas en el Presupuesto inicialmente aprobado, que puedan presentarse a lo largo del ejercicio. La cuantía y las condiciones de aplicación de dicha dotación será determinada por cada Administración Pública en el ámbito de sus respectivas competencias».

Además, este último inciso, que deja un amplio margen de libertad de configuración de los criterios y parámetros empleados para la dotación de este fondo, no puede implicar, en ningún caso, que el poder público obligado ejerza tal libertad con arbitrariedad. Por tanto, y en ausencia de un precepto similar al artículo 50⁵⁸, de la Ley 47/2003, de 26 de noviembre, General Presupuestaria, en el que se establecen una serie de criterios tanto para la fijación de dicho fondo como para su destino y finalidad, era y es carga debida del Govern de la Generalitat la de explicitar los parámetros y criterios empleados para tal dotación, especialmente, en atención al hecho de su incremento sustancial en relación con presupuestos anteriores so pena de infringir el principio de legalidad presupuestaria e, incluso, la interdicción de la arbitrariedad en su decisión.

Al respecto, cabe traer nuevamente aquí la doctrina constitucional anteriormente alegada, en virtud de la cual, *la Ley de presupuestos, como previsión de ingresos y autorización de gastos para un ejercicio dado, debe respetar, en tanto no las modifique expresamente, las exigencias previstas en el ordenamiento jurídico a cuya ejecución responde, so pena de poder provocar, con su desconocimiento, situaciones de inseguridad jurídica contrarias al art. 9.3 CE*» (STC 248/2007, de 8 de mayo, FJ 4); y, *precisamente*, [en relación con el principio de transparencia en la actuación de los poderes públicos, la ley de presupuestos] *no puede «ignorarlos sin más o desconocerlos tácitamente, plasmando en la norma créditos presupuestarios que no se correspondan ni se expliquen por lo dispuesto en la citada ley, pues ello vulneraría la seguridad jurídica»*⁵⁹.

Teniendo en cuenta todo lo anterior, no cabe más que concluir que la dotación de dicha partida infringe los principios de legalidad presupuestaria, interdicción de la arbitrariedad de los poderes públicos y el derecho fundamental de los ciudadanos a la participación en los asuntos públicos en condiciones de igualdad.

58. Artículo 50 de la Ley General Presupuestaria
Fondo de Contingencia de ejecución presupuestaria.

1. El presupuesto del Estado, a fin de hacer frente durante el ejercicio presupuestario a necesidades inaplazables, de carácter no discrecional para las que no se hiciera en todo o en parte, la adecuada dotación de crédito, incluirá una sección bajo la rúbrica «Fondo de Contingencia de ejecución presupuestaria», por importe del dos por ciento del total de gastos para operaciones no financieras, excluidos los destinados a financiar a las comunidades autónomas y entidades locales en aplicación de sus respectivos sistemas de financiación y consignados en una sección presupuestaria independiente de dicho presupuesto.

El Fondo únicamente financiará, cuando proceda, las siguientes modificaciones de crédito salvo que concurran las circunstancias a que se refiere el artículo 59 de esta Ley:

a) Las ampliaciones de crédito reguladas en el artículo 54.
b) Los créditos extraordinarios y suplementos de crédito, de conformidad con lo previsto en el artículo 55.
c) Las incorporaciones de crédito, conforme al artículo 58.

En ningún caso podrá utilizarse el Fondo para financiar modificaciones destinadas a dar cobertura a gastos o actuaciones que deriven de decisiones discrecionales de la Administración, que carezcan de cobertura presupuestaria.

2. La aplicación del Fondo de Contingencia se aprobará, a propuesta del Ministro de Economía y Hacienda, mediante acuerdo del Consejo de Ministros, previamente a la autorización de las respectivas modificaciones de crédito.

El Gobierno remitirá a las Cortes Generales, a través de su Oficina Presupuestaria, un informe trimestral acerca de la utilización del Fondo Regulado en este artículo. La oficina pondrá dicha documentación a disposición de los Diputados, Senadores y las Comisiones parlamentarias.

59. Vid. entre otras, la STC 96/2016.

PRESSUPOSTOS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA PER AL 2017 (PROJECTE)
MEMÒRIES DE PROGRAMES

AGUPACIÓ	Governació, Adm. Públiques i Habitatge
PROGRAMA PRESSUPOSTARI	132. Organització, gestió i seguiment de processos electorals
Pia de Govern: 3.Un país amb bones pràctiques: ciutadania i regeneració democràtica	
Pia Departamental: 2.Gestionar la transició tecnològica de les administracions catalanes al nou marc polític	
Diagnòstic de la situació	
Necessitat a la qual fa front el programa:	
Amb el programa es fa front a l'organització i la gestió dels processos electorals i de les consultes populars que siguin competència de la Generalitat de Catalunya.	
L'objectiu és gestionar aquests processos de la manera més eficient possible. Per assolir l'alt grau d'eficiència dissenyat és necessari revisar continuament els procediments, detectar-hi deficiències o problemes, definir les solucions alternatives, introduir-hi millores en la gestió (algunes de les quals passen per l'automatització i implementació de més tecnologia), proposar altres tipus de millores (com per exemple modificacions normatives) i produir i difondre una informació accessible, transparent i de qualitat en l'àmbit dels processos electorals i les consultes populars.	
Població objectiu:	
La població objectiu és tota la ciutadania de Catalunya, la qual és destinatària de les millores en l'organització i en la gestió dels processos electorals i consultes populars. Així mateix, és la ciutadania la interessada potencial en la informació i la recerca en matèria electoral que duu a terme l'Àrea de Processos Electorals i Consultes Populars.	
Descripció detallada de la necessitat:	
D'acord amb la missió del programa, es treballa per millorar la gestió i organització dels processos electorals i consultes populars. Es treballa en la creació d'aplicacions i registres específics i en la introducció de millores tecnològiques per facilitar la participació, la identificació de les adaptacions i, fruit de l'experiència dels darrers processos, es perfeccionen les aplicacions existents, com el Sistema de Gestió Electrònica Plus (SGE+) i s'avança en la implementació del vot electrònic. En aquest àmbit, es treballa en la definició de les línies d'actuació i mesures concretes per implementar el vot electrònic dels catalans residents a l'estranger, en base a l'Acord GOV/43/2016, ja que aquest col·lectiu, amb el procediment vigent, ha de fer front a greus dificultats per exercir el seu dret de sufragi actiu en les eleccions.	
L'objectiu és que el vot electrònic esdevingui una eina per remoure aquestes dificultats.	
A més, es realitza una anàlisi i revisió continuada dels últims processos electorals que ha de permetre introduir millores procedimentals i administratives en totes les etapes de la gestió dels processos.	
D'altra banda, cal donar el suport i establir la coordinació que requereixin altres processos que correspongui realitzar, coordinar o organitzar a qualsevol departament de la Generalitat de Catalunya o fins i tot fora del seu àmbit: eleccions estatals, col·legis professionals, consultes populars locals i altres formes de participació als ajuntaments, consells d'altres països, universitats, sindicats, entre d'altres.	
La informació és un element fonamental per tal que l'organització i la gestió dels processos electorals i les consultes populars es dugui a terme d'una manera eficient. Per una banda, es necessita que els altres actors que intervenen en els processos (ajuntaments, consells, Oficina del Cens Electoral, juntes electorals...) disposin de la informació precisa i detallada dels procediments i de les millores implementades respecte a processos anteriors. I, per altra banda, és indispensable que la ciutadania tingui accés a la informació necessària per participar i per exercir els seus drets de manera clara i àgil. Per últim, també en aquest àmbit, s'ha de dur a terme el processament de la informació històrica de l'Àrea de Processos Electorals i Consultes Populars, l'explotació i la publicació d'aquest coneixement per fer-lo assequible i transparent per a la ciutadania.	
Marc regulador del programa:	
L'Estatut d'autonomia de Catalunya i el bloc de normativa electoral i d'estructura territorial: Llei orgànica 5/1985, de règim electoral general, Decret legislatiu 4/2003, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'organització comarcal de Catalunya, Llei 2/1980, de regulació de les diverses modalitats del referèndum, Llei 4/2010, de consultes populars per via de referèndum, Llei 10/2014, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana. Decret 58/2016, de reestructuració del Departament de GAH. Acord GOV/43/2016, de 5 d'abril, pel qual es defineixen les línies d'actuació del Pla d'acció per implementar el vot electrònic dels catalans residents a l'estranger.	
Missió	
Planificar, organitzar i executar els processos electorals i consultes a Catalunya i fer recerca en matèria electoral, mitjançant recursos propis o en col·laboració amb altres organismes i institucions, amb el doble objectiu de facilitar als poders públics responsables en aquests àmbits el desenvolupament de les funcions que tenen encomanades i oferir el coneixement a tota la ciutadania, principalment a través del web del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge i altres canals de difusió (telefònic, correu electrònic, dades obertes,...)	

PRESSUPOSTOS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA PER AL 2017 (PROJECTE)
MEMÒRIES DE PROGRAMES

AGRUPACIÓ:	Despeses de Diversos Departaments
PROGRAMA PRESSUPOSTARI:	132. Organització, gestió i seguiment de processos electorals
Pla de Govern: 1.Un país just: un nou estat del benestar per a tothom	
Pla Departamental:	
Diagnòstic de la situació Necessitat a la qual fa front el programa: Amb aquest programa, es fa front a l'organització i la gestió dels processos electorals i de les consultes populars que siguin competència de la Generalitat de Catalunya.	
Població objectiu: La població objectiu és tota la ciutadania de Catalunya	
Descripció detallada de la necessitat: Fer front a les necessitats administratives, logístiques, d'infraestructura i procedimentals derivades de l'organització i de la gestió dels processos electorals i de les consultes populars que siguin competència de la Generalitat de Catalunya.	
Marc regulador del programa: L'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Llei orgànica 5/1985, de règim electoral general, la Llei 2/1980, de regulació de les diverses modalitats del referèndum, la Llei 4/2010, de consultes populars per via de referèndum, la Llei 10/2014, de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana.	
Missió Planificar, organitzar i dur a terme processos electorals i consultes populars a Catalunya mitjançant recursos propis o en col·laboració amb altres organismes i institucions, amb l'objectiu de facilitar als poders públics responsables en aquests àmbits les funcions que tenen encomanades.	

Finalmente, se deben atender gastos ineludibles como son los intereses de la deuda o las pensiones de Clases Pasivas. Además, este año el gobierno va a poner en marcha el Plan Técnico Nacional de la Televisión Digital Terrestre así como el Plan de actuaciones para la liberación del Dividendo Digital para dar un impulso a la tecnología móvil 4G.

Descontando todos los compromisos de carácter ineludible se obtiene el gasto disponible de los Ministerios que, con una dotación de 34.526 millones de euros presenta un descenso del 0,2 por ciento.

Por tanto, teniendo en cuenta la previsión de ingresos no financieros del Estado, los ajustes en contabilidad nacional que ascienden a 3.410 millones de euros, y el gasto correspondiente a los sistemas de financiación, el límite de gasto no financiero que se recoge en el presupuesto asciende a 129.060 millones de euros, un 3,2 por ciento menos que en el ejercicio anterior.

En el desglose por capítulos, los gastos de personal experimentan un incremento del 1,6 por ciento como consecuencia del incremento de la financiación del régimen de mutualidades y de la recuperación parcial de la paga extra 2012.

Los gastos corrientes en bienes y servicios aumentan un 4,6 por ciento respecto a 2014 como consecuencia fundamentalmente de la financiación de las necesidades derivadas de la celebración de las próximas elecciones generales y autonómicas. Descontando esta partida el aumento sería del 0,8 por ciento.

Por lo que se refiere al capítulo de gastos financieros, éste experimenta una reducción del 3 por ciento que se justifica por la progresiva mejora de la calidad crediticia de España en el nuevo clima de confianza de la economía española.

Las transferencias corrientes disminuyen un 3 por ciento respecto al ejercicio anterior. Esta disminución se debe principalmente a la menor aportación del Estado al Servicio Público de Empleo Estatal por el ahorro en el gasto por prestaciones de desempleo.

Por otra parte, las partidas sociales absorben gran parte de este capítulo, debiendo mencionarse las becas y ayudas a estudiantes.

Las inversiones reales aumentan un 4,8 por ciento, debido fundamentalmente a que se incluyen dotaciones para financiar actuaciones en el marco del Plan CRECE.

Por último, las transferencias de capital presentan un aumento del 6,3 por ciento e incluyen, entre otras, créditos para financiar los programas de investigación, costes del sistema

Palacio del Parlamento, 10 de febrero de 2017

Matías Alonso Ruiz, Inés Arrimadas García, Susana Beltrán García, Marina Bravo Sobrino, Carlos Carrizosa Torres, Jean Castel Sucarrat, Noemí de la Calle Sifré, Fernando de Páramo Gómez, Carmen de Rivera i Pla, Francisco Javier Domínguez Serrano, José María Espejo-Saavedra Conesa, Antonio Espinosa Cerrato, Javier Rivas Escamilla, Joan García González, Alfonso Sánchez Fisac, David Mejía Ayra, Sergio Sanz Jiménez, Lorena Roldán Suárez, Jorge Soler González, Carlos Sánchez Martín, Laura Vilchez Sánchez, Sonia Sierra Infante, diputats, GP C 's

Sol·licitud de dictamen al Consell de Garanties Estatutàries

PRESENTACIÓ: GP PPC; MARTÍN EUSEBIO BARRA LÓPEZ, JUNTAMENT AMB DUES ALTRES DIPUTADES DEL GP C'S

Reg. 50735

A la Mesa del Parlament

Els diputats sotasignats, d'acord amb el que estableixen els articles 16.1.b i 23.b de la Llei 2/2009, del 12 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, demanen dictamen del Consell de Garanties Estatutàries sobre l'adequació a l'Estatut i a la Constitució del Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 (tram. 200-00019/11), i d'una manera especial dels preceptes següents:

– Disposició addicional trenta-unena

Fonaments jurídics

Primer. La Disposició addicional trenta-unena del Projecte de Llei excedeix l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya

El proppassat 1 de febrer de 2017, la Comissió d'Economia i Hisenda del Parlament va aprova el dictamen del Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 (tram. 200-00019/11) que ha estat publicat al Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya (BOPC núm.324) del 6 de febrer de 2017.

El dictamen del citat Projecte de Llei inclou una Disposició addicional, concretament, la Disposició addicional trenta-unena, quin contingut ha estat inalterat durant la tramitació parlamentària. El text de la disposició és el següent:

«Trenta-unena. Mesures en matèria d'organització i gestió del procés referendari

»El Govern, dins les disponibilitats pressupostàries per al 2017, ha d'habilitar les partides per a garantir els recursos necessaris en matèria d'organització i gestió per a afrontar el procés referendari sobre el futur polític de Catalunya en el marc de la legislació vigent en el moment que es convoqui».

Per als diputats i diputades que subscriuen la present petició de dictamen la Disposició addicional trenta-unena del Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat per al 2017 vulnera el marc constitucional i estatutari fixat per la Constitució Espanyola (CE) i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC).

Des d'un punt de vista competencial, la Disposició addicional trenta-unena del projecte de Llei excedeix les competències de la Generalitat de Catalunya en l'àmbit de les consultes popular, i a l'hora, vulnera competències exclusives de l'Estat, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional i la interpretació que aquest en fa de l'article 122 EAC.

El Govern de la Generalitat no té competències per a poder dur a terme l'organització i gestió per a afrontar un procés referendari sobre el futur polític de Catalunya, ni d'acord amb la legalitat actualment vigent ni en el marc de la legislació vigent en el moment que es convoqui.

El Tribunal Constitucional, a través de la seva reiterada jurisprudència, s'ha expressat amb claredat en aquest sentit. Així, en la sentència amb motiu del Estatut d'Autonomia de Catalunya (STC 31/2010, FJ 69), va ser clar quan, a l'anàlisi de la constitucionalitat de l'article 122 EAC, va establir el següent:

«[H]i caben, doncs, consultes populars no referendàries mitjançant les quals «es recapta l'opinió de qualsevol col·lectiu sobre qualsevol afer d'interès públic a través de qualsevol procediment» diferents del que qualifiquen una consulta com a referèndum (STC 103/2008, FJ 2) i amb els límits materials als que també vam fer referència a la STC 103/2008 (FJ 4) respecte de tot tipus de consultes, al marge de la prevista a l'art.168 CE.»

I va acabar concloent:

«[E]n conseqüència, l'art.122 EAC no és inconstitucional interpretat en el sentit que, l'excepció que hi contempla, s'estén a la institució del referèndum en la seva integritat, i no només a l'autorització estatal de la seva convocatòria, [...]»

I mostra d'aquesta jurisprudència constitucional és la STC 32/2015, de 28 de febrer, en la que va declarar nul i inconstitucional el Decret 129/2014, de 27 de setembre, de convocatòria de la consulta popular no referendària sobre el futur polític de Catalunya, i els seus annexos, quan va considerar que:

«[E]l Decret 129/2014, al convocar una consulta a l'empara del que s'estableix a la Llei 10/2014 y, en desenvolupament d'aquesta Llei, establir la regulació específica per la que es regeix la consulta convocada, vulnera les competències de l'Estat en matèria de referèndum, al haver convocat un referèndum sense la preceptiva autorització estatal, com exigeix l'art.149.1.32 CE, y sense seguir els procediments i garanties constitucionalment exigits (FJ 3).»

Així, «[L]es consideracions anteriors determinen que el Decret 129/2014 i el seus annexos, al convocar una consulta de caràcter referendari i establir les regles i previsions específiques para a la seva celebració, han de ser declarats inconstitucionals (FJ4).»

El Consell de Garanties Estatutàries, és més, no pot caure en el parany de «la legislació vigent en el moment que es convoqui (el referèndum)».

Tant la legalitat vigent actual, com la legalitat vigent en el moment de una suposada convocatòria del procés referendari, d'acord amb la literalitat de la Disposició addicional trenta-unena del Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat per l'any 2017, és la mateixa en ambdós casos, per molt que la voluntat de la disposició pressupostària sigui deixar oberta la possibilitat d'una legislació diferent.

D'acord amb l'art.122 EAC, i a l'empara de l'art.149.1.32 CE, a Catalunya no és possible altre legislació en matèria de referèndums que la vigent actualment. Qualsevol altre legislació implicaria una modificació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de l'any 2006 i de la Constitució.

Segon. La Disposició addicional trenta-unena del Projecte de Llei és un instrument per a implementar un procés referendari contrari a l'ordre constitucional i estatutari

Al llarg dels darrers anys, el Parlament de Catalunya ha aprovat diverses resolucions en relació al que s'ha anomenat dret a decidir, el futur polític de Catalunya, declaració de sobirania, etc. Diverses han estat les denominacions però totes elles han tingut un objectiu comú, iniciar política i jurídicament un procés de separació de Catalunya de la resta d'Espanya.

La Resolució 5/X, del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya; la Resolució 1/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'inici del procés polític a Catalunya com a conseqüència dels resultats electorals del 27 de setembre de 2015; la Resolució 263/XI del Parlament de Catalunya, per la qual es ratifiquen l'Informe i les Conclusions de la Comissió d'Estudi del Procés Constituent; i més recentment alguns apartats de la Resolució 306/XI del Parlament de Catalunya, sobre l'orientació política general del Govern, són alguns exemples.

Totes aquestes resolucions, com sap el Consell de Garanties Estatutàries, han estat anul·lades pel Tribunal Constitucional, o suspeses a l'espera de sentència, com el cas dels apartats impugnats de la Resolució 306/XI, per ser considerades inconstitucionals. Les SSTC 42/2014, de 25 de març, 259/2015 de 2 de desembre, entre altres recullen els principals arguments.

La Disposició addicional trenta-unena del Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat per l'any 2017 és un instrument legal essencial perquè el Govern de la Generalitat, durant aquest any, pugui afrontar un referèndum sobre el futur polític

de Catalunya, o el que és el mateix, un referèndum sobre la independència, i que troba origen en resolucions com la 5/X, la 263/XI o la més recent i més explícita, la 306/XI, de 6 d'octubre.

Tan evident és la connexió i la línia de continuïtat entre la Disposició Addicional trenta-unena del projecte de llei i determinats apartats de la Resolució 306/XI que, davant la suspensió per part del TC dels apartats impugnats d'aquesta resolució parlamentària, el Lletrat de la Comissió d'Economia i Hisenda del Parlament ha advertit a la Mesa de la Comissió de la notificació de l'incident d'execució de la STC 259/2015 per la que es suspèn la vigència dels apartats impugnats i manifesta la necessitat de tenir present aquesta situació durant el debat i la votació del projecte de llei.

La disposició que sotmetem a dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, no convoca per si mateixa cap consulta popular per via referendària, la qual cosa seria contrari a l'Estatut i a la pròpia Constitució pel motiu ja expressat, però sí que habilita al Govern a disposar dels recursos necessaris per a fer front al procés referendari sobre el futur polític de Catalunya.

És per això, que si la convocatòria d'un referèndum, encobert sota la forma de consulta popular no referendària, sobre el futur polític és inconstitucional d'acord amb la STC 32/20015, al igual que ho és, afrontar per part del Govern un referèndum en els termes plantejat per manca de competències, no ho és menys, que el Govern disposi habilitar tots els recursos necessaris fer front a un nou procés referendari, que adoleix dels mateixos vicis d'inconstitucionalitat i quina finalitat sota l'eufemisme «futur polític de Catalunya» no és altre que el de la independència de Catalunya.

Hi ha doctrina constitucional que fonamenta que es produeix una infracció de la Constitució, en especial dels seus art.1.2; 2; 9.1 i 168, quan es considera sobirà al poble català o a una part del mateix atribuint-l'hi la capacitat de ser consultat de manera autònoma i diferenciada sobre qüestions que afecten a la unitat de la nació espanyola (SSTC 103/2008, de 11 de setembre, FJ4; 31/2010, de 28 de juny, FFJJ 8 a 12 y 42/2014, de 25 de març, FJ3).

Per tant, normes que habiliten i faciliten al Govern a infringir la Constitució, com és el cas de la Disposició addicional trenta-unena, han de ser també considerades lesives de l'ordre constitucional i estatutari.

Amb ocasió del Dictamen 1/2014, de 3 de gener, sobre el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2014, aquest Consell va sostenir que, el TC de forma reiterada, ha indicat que «[l]a dotació d'un crèdit malgrat «prede-terminar el concepte» al qual es destinarà la despesa, no prefigura cap acció o activitat d'execució precisa d'aquesta, ni tampoc pot ser entesa com a títol habilitant que determina l'abast de la competència sobre la matèria» (STC 146/1986, de 25 de novembre).

I va acabar dient que no es poden atribuir lesions de l'ordre constitucional i estatutari de competències a les autoritzacions de crèdits per a despeses consignades en les lleis de pressupostos, sinó a les concretes normes i actes administratius que les apliquen (STC 13/2007, de 18 de gener, citant la STC 13/1992, de 6 de febrer, FJ 5).

Al nostre entendre, la Disposició addicional trenta-unena no es tracta d'una despesa consignada en la llei de pressupostos, sinó que es tracta d'una norma, inclosa a la normativa pressupostària, que facilita al Govern habilitar i aplicar partides consignades a l'estat de despesa del projecte de llei a finalitat no previstes inicialment però quin objectiu és violentar l'ordre constitucional i estatutari.

Per tots els motius indicats, entenem, doncs, que és del tot necessari que el Consell de Garanties Estatutàries es pronunciï sobre l'ajust del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017 (tram. 200-00019/11) a la Cons-

tutició i a l'Estatut d'Autonomia, i en especial als seus articles 1.2, 2; 9.1 i 168 CE i 122 EAC.

Palau del Parlament, 10 de febrer de 2017

Xavier García Albiol, president; Alejandro Fernández Álvarez, portaveu; Santi Rodríguez i Serra, portaveu adjunt; María José García Cuevas, Esperanza García González, Andrea Levy Soler, Juan Milián Querol, Fernando Sánchez Costa, Sergio Santamaría Santigosa, Alberto Villagrasa Gil, Marisa Xandri Pujol, diputats, GP PPC. Martín Eusebio Barra López, Elisabet Valencia Mimbrero, María Francisca Valle Fuentes, diputats, GP C's

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Adscripció de funcionaris a diversos llocs de treball

ACORD

Mesa del Parlament, 24.01.2017

Secretaria general

La Mesa del Parlament acorda fer una modificació en l'estructura orgànica de l'Administració parlamentària consistent a suprimir llocs de treball que mai havien estat coberts, així com modificar alguns llocs de treball o adaptar-ne substancialment les funcions i incorporar-ne de nous a la relació de llocs de treball, amb la finalitat d'adaptar l'estructura funcional de l'Administració als requeriments socials i normatius actuals, tenint sempre en compte el condicionant del cost zero.

Aquesta modificació de l'estructura orgànica de l'Administració parlamentària afecta directament alguns dels centres gestors que la componen i llocs de treball que s'hi troben adscrits, per la qual cosa cal dotar-los, amb caràcter urgent, de personal que desenvolupi les tasques pròpies dels llocs que han estat objecte de modificació o nova creació, per tal que el funcionament diari no en resti afectat.

D'acord amb això, es fa constar a continuació les persones que, durant el temps que han exercit les funcions pròpies i part de les funcions que s'han de complir en els nous llocs de treball, han demostrat llur experiència, vàlua, disposició i interès i compleixen les condicions necessàries per a ocupar alguns dels llocs de treball resultants de la reestructuració esmentada fins que no es proveeixin, si escau, per via reglamentària.

Els llocs de treball que han estat suprimits restaran sense dotació pressupostària i seran amortitzats una vegada feta l'adscripció dels funcionaris als llocs de treball de la nova estructura o una vegada fets els processos selectius corresponents.

Les formes d'ocupació dels llocs de treball responen, d'una banda, als casos de supressió de llocs de treball i la consegüent necessitat d'adscriure el personal que s'hi trobava adscrit a nous llocs, o al tipus de modificació que s'ha dut a terme –de denominació i funcions– i, de l'altra, als nomenaments i a la forma d'ocupació que regeixen per a les persones en els llocs de treball actuals. Per aquest motiu, hi ha casos d'adscripció definitiva, casos d'adscripció provisional i casos d'encàrrec de funcions.

Vist que s'ha dut a terme el tràmit establert pels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya amb relació a l'òrgan de representació del personal del Parlament i fent ús de les competències que li atribueixen els dits estatuts, la Mesa del Parlament

Acorda:

Adscriure els funcionaris corresponents als respectius llocs de treball, amb efectes a partir de la data de la presa de possessió, de conformitat amb el detall següent:

Oficina d'acció exterior i relacions amb la Unió Europea

Director/a de l'Oficina d'Acció Exterior i de Relacions amb la Unió Europea (grup A1, nivell 18). S'acorda nomenar el lletrat Miquel Lluís Palomares i Amat director de l'Oficina d'Acció Exterior i de Relacions amb la Unió Europea, amb els drets i deures inherents al càrrec.

Oficina de contractació

Director/a de l'Oficina de Contractació (grup A1, nivell 18). S'acorda nomenar el lletrat Ferran Domínguez i Garcia director de l'Oficina de Contractació, amb els drets i deures inherents al càrrec.

Tècnic/a de contractació (grup A2, nivell 12). S'acorda adscriure Yasmina Garcia Durà a aquest lloc de treball, en comissió de serveis, mentre no es resolgui el procés selectiu corresponent per a proveir-lo de manera definitiva.

Direcció de Gestió Parlamentària

Director/a de Gestió Parlamentària (grup A1, nivell 18). S'acorda nomenar la lletrada Anna Casas i Gregorio directora de Gestió Parlamentària, amb els drets i deures inherents al càrrec.

Responsable de Coordinació de les Àrees del Departament de Gestió Parlamentària (grup A1, nivell 15). S'acorda adaptar l'adscripció de Maria Dolors Daura i Casado, atès que el lloc de treball de cap de l'Oficina de Suport als Òrgans Parlamentaris passa a denominar-se Responsable de Coordinació de les Àrees del Departament de Gestió Parlamentària.

Direcció d'Estudis Parlamentaris

Uixer/a auxiliar de documentació, arxiu i biblioteca (grup C2, nivell 5). S'acorda adscriure David Blas González i Mercè Requena i Gombau, provisionalment, a aquests llocs de treball, mentre no es resolgui el concurs corresponent per a proveir-los de manera definitiva.

Gabinet de Presidència

Secretari/ària del Gabinet de Presidència (grup C1, nivell 9). S'acorda adscriure Josep Lluís Mallo Garcia, provisionalment, a aquest lloc de treball, mentre no es resolgui la convocatòria corresponent per a proveir-lo de manera definitiva.

Secretaria General

Secretari/ària d'alt càrrec (grup C1, nivell 9). S'acorda adscriure Marta Puig i Campmany, provisionalment, a aquest lloc de treball, mentre no es resolgui la convocatòria corresponent per a proveir-lo de manera definitiva.

Responsable de la Secretaria de Serveis Jurídics (grup C1, nivell 9). S'acorda adscriure Elisabet Riambau Möller, provisionalment, a aquest lloc de treball, mentre no es resolgui el concurs corresponent per a proveir-lo definitivament.

Direcció d'Informàtica - Departament d'Informàtica i Telecomunicacions

Analista programador/a (grup A2, nivell 9). S'acorda adscriure Jordi Orte del Molino a aquest lloc de treball, en comissió de serveis, mentre no es resolgui el procés selectiu corresponent per a proveir-lo de manera definitiva.

Arquitecte de sistemes i seguretat (grup A1, nivell 14). S'acorda nomenar interí Víctor Bachiller i Batanero perquè ocupi de manera provisional aquest lloc de treball.

Coordinador/a de desenvolupament de projectes (grup A1, nivell 15). S'acorda nomenar interí Ausiàs Ferrer i Manent perquè ocupi de manera provisional aquest lloc de treball.

Departament d'Assessorament Lingüístic

Cap del Departament d'Assessorament Lingüístic (grup A1, nivell 17). S'acorda encarregar a Margarida Sanjaume i Navarro les funcions de cap del Departament d'Assessorament Lingüístic.

Palau del Parlament, 24 de gener de 2017

Xavier Muro i Bas, secretari general
